Ved en nominee forstås en fysisk eller juridisk person, der i eget navn besidder kapitalandele, der tilhører en anden person, og som varetager rettigheder for kapitalejeren. Adgangen for en nominee til at disponere over aktierne beror på en aftale med aktionæren. En nominee vil således tilkendegive over for selskabet ikke at være den rigtige ejer af ejerandelen, men kan optræde på ejerens vegne ved notering i ejerbogen eller ved fuldmagt. Selskabet vil som udgangspunkt ikke være bekendt med ejerens identitet, men nominee-ordningen er kendt for selskabet i modsætning til brugen af en strømand.

En nominee-ordning består i, at aktionærens navn ikke noteres, men at hans befuldmægtigede noteres i ejerbogen. Legitimationen er knyttet til noteringen i ejerbogen for så vidt angår de til en kapitalandel hørende forvaltningsmæssige rettigheder, herunder retten til at stemme på generalforsamling. Ved denne løsning bliver en række transaktioner lettere at udføre på en hensigtsmæssig måde, uden at den reelle ejer som sådan involveres. En nominee vil ofte være et pengeinstitut, en kapitalforvalter eller lignende.

Bestemmelsen omfatter endvidere personer, som sørger for, at andre fungerer som aktionærer. Bestemmelsen er dog begrænset således, at en person ikke er omfattet, hvis personen kun er aktionær for virksomheder, hvis ejerandele handles på et marked for handel med finansielle instrumenter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

§ 4 i den gældende hvidvasklov definerer begrebet "hvidvask".

Den foreslåede § 3 definerer begrebet hvidvask og viderefører gældende lovgivnings definition, dog tydeliggøres det, at definitionen af hvidvask også omfatter midler, der er opnået ved skatteunddragelse. Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring i eksisterende retstilstand, men alene at foretage en mindre ændring for at tydeliggøre samt at øge virksomheder og personers fokus på, at skatteunddragelse er omfattet af hvidvaskbegrebet, og indebærer således, at undersøgelses- og noteringspligten i § 25 og underretningspligten i § 26, stk. 1, også omfatter tilfælde af transaktioner og aktiviteter, der har relation til skatteunddragelse, uanset at udbyttet i disse tilfælde ofte ikke kan udskilles fra den pågældendes øvrige formue. Der henvises til afsnit 3.2.3. i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 1, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv og skal forstås i overensstemmelse med § 290 i straffeloven.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at definere hvidvask som uberettiget at modtage eller skaffe sig eller andre del i økonomisk udbytte eller midler, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse.

Karakteristisk for hvidvasktransaktioner og aktiviteter er, at de har til formål at skjule midlernes oprindelse gennem en sløringsproces. Det er ikke et krav, at processen skal være kompliceret, og i mange tilfælde kan kunden have deltaget i en mindre del af processen. Det er således tilstrækkeligt, at man kun kortvarigt har tilladt en person at deponere penge på sin konto eller i sin boks eller bare opbevare dem, eller at man overfører eller omveksler et beløb. Især ved større beløb kan der være tale om en mere kompliceret kæde af transaktioner, hvor det er tilstrækkeligt, at den pågældende kun kortvarigt har været involveret i et enkelt led af transaktionen. Endelig vil den enkelte underretningspligtige i mange tilfælde kun have indsigt i en begrænset del af hvidvasktransaktionen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at definere hvidvask som uberettiget at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse af eller på anden måde efterfølgende virke til at sikre det økonomiske udbytte eller midlerne fra en strafbar lovovertrædelse.

Strafbar lovovertrædelse omfatter både overtrædelser af straffeloven og af speciallovgivning samt tilsvarende forhold begået i udlandet, for hvilke der er hjemlet strafansvar. Skatteunddragelse er overtrædelse af skatte-, told- eller afgiftslovgivningen, hvorved der opnås eller kan opnås uberettiget vinding.

I dansk ret omfatter det strafferetlige hvidvaskbegreb ikke de hvidvaskhandlinger, der udføres af den, der har begået forbrydelsen (f.eks. røveri). Strafferetligt er hvidvask dækket af § 290 i straffeloven om hæleri, der også vedrører udbytte fra alle strafbare forhold. Det betyder eksempelvis, at en person, som handler med euforisende stoffer, vil blive straffet for salget af de euforiserende stoffer, men ikke for hæleri (hvidvask) i forhold til de penge, den pågældende modtager ved salget.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at definere hvidvask som forsøg på eller medvirken til sådanne dispositioner som nævnt i nr. 1 og nr. 2. Forsøg og medvirken skal forstås i overensstemmelse med kapitel 4 i straffeloven.

Stk. 1 omfatter efter *stk. 2* også dispositioner foretaget af den, der har begået den strafbare lovovertrædelse, som udbyttet eller midlerne hidrører fra. Dette kaldes for selvhvidvask, der i dansk ret ikke straffes som hæleri, fordi straf for den bagvedliggende kriminalitet udtømmende gør op med strafansvar for også de senere tilknyttede dispositioner.

Selvhvidvask er omfattet af 4. hvidvaskdirektivs hvidvaskbegreb, idet der er samme behov for at få underretninger til brug for kriminalitetsbekæmpelsen, hvad enten det er den oprindelige gerningsmand eller en tredjemand, der foretager hvidvaskhandlingen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.3. i de almindelige bemærkninger.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret nødvendige eller feltanonym statistik cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Til § 4

§ 5 i den gældende hvidvasklov definerer begrebet "finansiering af terrorisme".

Det følger af den foreslåede *§ 4*, at ved finansiering af terrorisme forstås i denne lov finansiering af terrorisme som defineret i § 114 b i straffeloven for så vidt angår handlinger omfattet af § 114 i straffeloven. Bestemmelsen viderefører § 5 uden indholdsmæssige ændringer.

Bestemmelsen gennemfører artikel 1, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås, at der henvises til § 114 b i lovbekendtgørelse nr. 1052. af 4. juli 2016 af straffeloven anførte afgrænsning, når det skal afgøres, hvad der skal forstås ved finansiering af terrorisme.

§ 114 b i straffeloven kriminaliserer blandt andet den, der direkte eller indirekte yder økonomisk støtte til, tilvejebringer eller indsamler midler til eller stiller penge m.v. til rådighed for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå terrorisme efter § 114 eller § 114 a.

§ 114 i straffeloven kriminaliserer den, som med forsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad eller uretmæssigt at tvinge danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en handling eller at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer begår eller truer med at begå blandt andet drab, grov vold, frihedsberøvelse, brandstiftelse eller våbenbesiddelse eller -transport, når handlingen i kraft af sin karakter eller den sammenhæng, hvori den begås, kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade.

Til § 5

§ 2 i den gældende hvidvasklov indeholder et kontantforbud for erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af den gældende hvidvasklovs anvendelsesområde.

Efter den foreslåede *§ 5* må erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, ikke modtage kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover, hvad enten betalingen sker på én gang eller som flere betalinger, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet. Den foreslåede bestemmelse viderefører § 2 i den gældende hvidvasklov med redaktionelle ændringer.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra e, og artikel 11, litra d, i 4. hvidvaskdirektiv. Det fremgår af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra e, i 4. hvidvaskdirektiv, at virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt handler med varer, er omfattet af 4. hvidvaskdirektiv, hvis de modtager kontantbeløb på 10.000 euro eller derover. Den forslåede § 5 vurderes ikke at være i strid hermed, da der fortsat vil gælde et egentligt forbud i loven, og da beløbsgrænsen er lavere end fastsat i 4. hvidvaskdirektiv. Derudover fremgår det af betragtning 6 i 4. hvidvaskdirektivs præambel, at EU- eller EØS-landene skal have mulighed for at indføre lavere tærskler, yderligere generelle begrænsninger af brugen af kontanter og strengere bestemmelser. Der henvises til afsnit 8 i de almindelige bemærkninger.

Baggrunden for bestemmelsen er, at der ved store kontantbetalinger er øget risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Kontantforbuddet foreslås indført som et alternativ til at lade de omhandlede forhandlere være omfattet af kravene, der gælder for de virksomheder, som er omfattet af hvidvaskloven om kundekendskabsprocedurer, underretningspligt m.v.

Forbuddet omfatter både tilfælde, hvor den erhvervsdrivende som led i sit erhverv modtager et kontantbeløb som betaling til den erhvervsdrivende selv, og tilfælde, hvor en erhvervsdrivende som led i sit erhverv modtager et kontantbeløb på vegne af en anden (som formidler, kommissionær eller lignende).

Forslaget indebærer, at ikke kun erhvervsdrivendes salg af genstande, men også f.eks. erhvervsdrivendes levering af tjenesteydelser og salg af fast ejendom er omfattet af forbuddet mod at modtage kontantbetalinger på eller over den foreslåede beløbsgrænse på 50.000 kr.

Forbuddet omfatter også flere betalinger, der for den erhvervsdrivende er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet, hvis den samlede betaling udgør 50.000 kr. eller derover. Det sidste led i bestemmelsen skal forhindre omgåelsestilfælde. Det forudsættes herved, at løbende ydelser ikke i sig selv skal anses for at være indbyrdes forbundet. Kontantforbuddet vil således kun ramme betaling af f.eks. leje af hus eller husrum, leje af bil eller levering af vand, varme og gas eller elektricitet, hvis betalingen for en enkelt periode udgør 50.000 kr. eller derover. Hvis der derimod er tale om ratevis betaling, eksempelvis i forbindelse med køb af en løsøregenstand eller en fast ejendom eller i forbindelse med betaling for en entrepriseydelse eller en rejse, vil de enkelte rater være indbyrdes forbundet, og kontantforbuddet vil dermed ramme tilfælde, hvor den samlede betaling udgør 50.000 kr. eller derover.

Efter § 8, stk. 2, i lov om Danmarks Nationalbank er betaling med kontanter (pengesedler) et lovligt betalingsmiddel, og forslaget ændrer ikke på, at hvis en erhvervsdrivende i strid med forbuddet modtager en kontant betaling på 50.000 kr. eller derover, vil betalingen stadig være sket med frigørende virkning.

Retsinformation.dk bruger alene en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Forslaget indebærer imidlertid, at hvis en erhvervsdrivende, som er omfattet af det foreslåede forbud, afviser at modtage en tilbudt kontant betaling på 50.000 kr. eller derover, vil den erhvervsdrivende ikke komme i fordringshavermora.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 5 er den erhvervsdrivende, og den strafbare handling er modtagelse af kr. 50.000 eller derover. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en erhvervsdrivende, der modtager 75.000 kr. i kontanter ved salg af en vare, eller en erhvervsdrivende, der modtager to betalinger på 30.000 kr. for den samme tjenesteydelse, hvor betalingerne derfor må formodes at være delt i flere afdrag for at omgå § 5.

Ved lov nr. 634 af 12. juni 2013 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrket indsats over for økonomisk kriminalitet) blev bestemmelsen i den nugældende hvidvasklovs anvendelsesområde udvidet og beløbsgrænsen nedsat fra 100.000 kr. til 50.000 kr. Det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 12, nr. 2, at der ikke med forslaget var tilsigtet ændringer i de gældende bødeudmålingsprincipper, hvor bøden som udgangspunkt fastsættes til 25 pct. af det beløb over beløbsgrænsen – som efter forslaget vil være 50.000 kr. – der er modtaget i de enkelte handler, dog mindst 10.000 kr. Der er med den foreslåede bestemmelse om kontantforbud i lovforslagets § 5 ikke tilsigtet ændringer i de gældende bødeudmålingsprincipper.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

§ 30 i den gældende hvidvasklov indeholder en bestemmelse om håndtering af falske penge.

Den foreslåede § 6 omhandler pligten til at tage falske sedler og mønter, som virksomheden eller personen ved eller har tilstrækkelig grund til at tro er falske, ud af omløb og overgive disse til politiet. Bestemmelsen viderefører § 30 i den gældende lov med visse indholdsmæssige ændringer i stk. 1, hvor der foretages en præcisering i 2. pkt. Der er endvidere indsat et nyt stk. 2 om, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på sedler og mønter i euro. Der henvises til afsnit 3.3.3. i de almindelige bemærkninger.

Forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri som ændret ved forordning 2009/44/EF af 18. december 2008 indeholder i artikel 6, stk. 1, blandt andet en forpligtelse for kreditinstitutter samt andre udbydere af betalingstjenester for så vidt angår deres betalingsaktivitet samt alle andre økonomiske aktører, der deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i veksling af pengesedler og mønter i forskellig valuta, som f.eks. vekselkontorer, pengetransportvirksomheder og andre økonomiske aktører såsom handlende og kasinoer, der accessorisk håndterer og leverer pengesedler til offentligheden via bankernes pengeautomater (kontantautomater). Forpligtelsen består i, at de pågældende institutter m.v. inden for rammerne af disse accessoriske aktiviteter har pligt til at sikre, at eurosedler og euromønter, som de har modtaget, og som de har til hensigt at bringe i omløb igen, kontrolleres med henblik på ægthed, og til at påse, at falske eurosedler og euromønter afsløres. Institutterne m.v. skal straks overgive de omhandlede eurosedler eller euromønter til de kompetente nationale myndigheder.

Derudover indeholder forordningen i artikel 6, stk. 2, en forpligtelse for medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de pågældende institutter, der undlader at opfylde deres forpligtelser efter bestemmelsen, kan pålægges sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Det er fundet hensigtsmæssigt, at pligten til straks at overgive formodede falske sedler og mønter til politiet ikke blot omfatter euro, der er reguleret i forordningerne, men også en hvilken som helst valuta, herunder også danske kroner. Det foreslås derfor i *stk. 1*, at virksomheder og personer, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder personer og virksomheder, hvis aktivitet består i at veksle pengesedler og mønter i forskellig valuta, har pligt til at tage alle sedler og mønter, som de ved eller har tilstrækkelig grund til at tro er falske, ud af omløb. Sedler og mønter, der er taget ud af omløb i overensstemmelse med 1. pkt., skal straks overgives til politiet

Overgivelse kan ske til enhver politikreds. Politiet sørger for at videresende til Rigspolitichefen med henblik på videre analyser.

Særligt i forhold til mønter, der ikke som sedler indeholder sikkerhedselementer, bemærkes det, at pengeinstitutterne, hvis der ikke er tilstrækkelig grund til at tro, at mønterne er falske, men hvor der er mistanke herom, kan indsende de pågældende mønter til Danmarks Nationalbank i henhold til gældende praksis herfor med henblik på en vurdering af mønternes ægthed. Danmarks Nationalbank vil herefter vurdere, hvorvidt mønterne bør overgives til politiet.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 6, stk. 1, 2. pkt., er virksomheder og personer, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, og den strafbare handling består i ikke straks at videregive sedler og mønter, der er taget ud af omløb, til politiet. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en valutavekslingsvirksomhed, der modtager en falsk seddel, men venter en måned med at overgive sedlen til politiet.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det foreslås i *stk. 2*, at stk. 1 ikke finder anvendelse på sedler og mønter i euro. Baggrunden herfor er, at forpligtelsen er fastsat i forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri som senere ændret ved Rådets forordning 2009/44/EF af 18. december 2008. Forordning 2001/1338/EF blev ved forordning 2001/1339/EF udvidet til også at omfatte medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, herunder Danmark.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 7

§ 25 i den gældende hvidvasklov indeholder krav om udarbejdelse af tilstrækkelige interne skriftlige regler om risikovurdering, samt at visse virksomheder og personer skal udpege en person på ledelsesniveau, der skal sikre, at virksomheden eller personen overholder loven. Det skal sikres, at den udpegede ledelsesperson har adgang til kundeoplysninger og andre relevante oplysninger for at sikre, at virksomheder og personer overholder pligterne efter den nugældende lov. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om kravene om udarbejdelse af tilstrækkelige interne skriftlige regler om risikovurdering.

Tilsvarende findes der for udbydere af landbaserede kasinoer og onlinekasino krav om udarbejdelse af procedurer for risikovurdering i henholdsvis § 53 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer og § 34 i bekendtgørelsen om onlinekasino.

Den foreslåede § 7 indeholder krav om, at virksomheder og personer omfattet af lovforslaget skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Vurderingen skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens eller personens forretningsmodel. Lovforslagets § 7 fastsætter endvidere, at den daglige ledelse i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, skal udpege en ansat eller et medlem af den daglige ledelse, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden. Endelig fastsættes det, at erhvervs- og vækstministeren og skatteministeren inden for deres respektive ressortområder kan fastsætte regler om undtagelser fra kravene.

Kravet om udarbejdelse af risikovurdering er udbygget i forhold til den gældende hvidvasklov, hvoraf det af § 25, stk. 1, for så vidt angår risikovurdering alene følger, at visse virksomheder og personer skal udarbejde tilstrækkelige skriftlige interne regler om risikovurdering. Det følger af lovforslaget i lighed med den gældende hvidvasklov, at visse virksomheder skal udpege en person, som skal sikre, at virksomheden overholder pligterne efter loven, regler udstedt i medfør heraf m.v. Som noget nyt foreslås, at personen kan være en ansat, at personen skal have fuldmagt, samt at personen skal have tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering i forhold til gældende hvidvasklov. Der videreføres ikke en særlig bestemmelse om, at personen skal have adgang til kundeoplysninger m.v., da dette nu følger af de nye krav om fuldmagt og kendskab til risiko for hvidvask og terrorfinansiering for at kunne træffe beslutninger. Det foreslås endvidere som noget nyt, at erhvervs- og vækstministeren og skatteministeren inden for deres respektive ressortområder kan fastsætte regler om undtagelser fra kravene i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til afsnit 3.4.3. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 3, nr. 12, og artikel 8, stk. 1 og 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Med risiko menes den iboende risiko for, at virksomheder og personer kan blive misbrugt til hvidvask og finansiering af terrorisme. Det vil sige, at vurderingen af risikoen skal foretages uden hensyntagen til de risikobegrænsende foranstaltninger, som virksomheder og personer har iværksat i henhold til denne lov, hvilket vil sige, at det f.eks. ikke kan inddrages i risikovurderingen, at der foretages kundekendskabsprocedurer. Sådanne foranstaltninger vil derimod skulle følge af de skriftlige politikker, procedurer og kontroller, som følger af forslaget til § 8, stk. 1.

En risikovurdering indeholder to elementer - identifikation af risikofaktorer og vurdering af risikofaktorer. Formålet med risikovurderingen er, at virksomheder og personer skal forstå, hvor og i hvilket omfang de er udsat for at blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Ved "identificere" forstås, at en virksomhed eller person skal identificere alle risikofaktorer i forbindelse med udøvelse af deres forretningsmodel. De skal dermed foretage en grundig analyse af deres forretningsmodel.

Når en virksomhed eller person skal identificere risikofaktorer, skal virksomheden eller personen inddrage den risikovurdering, som udsendes af Europa-Kommissionen, jf. artikel 6 stk. 5, (supranational risikovurdering), samt den risikovurdering, der udsendes af Danmark (national risikovurdering), jf. artikel 7 i 4. hvidvaskdirektiv. Disse risikovurderinger vil løbende blive opdateret. Det kan yderligere være relevant at inddrage risikovurderinger udsendt af tilsynsmyndigheder i henhold til denne lov, trusselsvurderinger m.v. Der kan yderligere inddrages information fra FATF, landerapporter om f.eks. korruption, informationer fra medier samt virksomhedens eller personens egne erfaringer.

Ved "vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme" forstås, at virksomheder og personer ud fra en holistisk betragtning skal vurdere, i hvilket omfang de identificerede

retsinformation.dk benyter altid en midlertidig cookie (session cookie), så alle andre. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

risikofaktorer bevirker, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. En måde at vurdere risici kan være at vægte de enkelte risikofaktorer.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.,* at virksomhedens eller personens risikovurdering skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens eller personens forretningsmodel og omfatte vurderingen af risikofaktorer, der er forbundet med kunder, produkter, tjenesteydelser, transaktioner samt leveringskanaler og lande eller geografiske områder, hvor forretningsaktiviteterne udøves. Bestemmelsen opremser hvilke risikofaktorer, en virksomhed eller person som minimum skal identificere og vurdere. Omfanget af risikovurderingen vil afhænge af virksomhedens eller personens forretningsmodel. En risikovurdering behøver ikke være kompleks, men skal afspejle alle dele af forretningsmodellen.

Risikofaktorer, der er forbundet med kunder, er en analyse af virksomhedens eller personens kunder, herunder om det er fysiske elle juridiske personer. F.eks. betragtes børsnoterede selskaber generelt som begrænset risiko, hvor pengeoverførselsvirksomheder generelt betragtes som øget risiko. Ved risikovurdering af virksomhedens eller personens produkt, tjenesteydelse og transaktion skal virksomheden eller personen identificere og vurdere risici ved de enkelte ydelser, de tilbyder deres kunder. Meget komplekse produkter eller det forhold, at der kan overføres store beløb, kan medføre, at produktet betragtes som øget risiko. Modsat kan produkter, der beløbsmæssigt er begrænset, vurderes til begrænset risiko. På samme måde skal der foretages en vurdering af den måde, som en virksomhed eller person stiller sine produkter til rådighed for kunderne på (fysisk fremmøde, internet osv.). Endelig skal geografiske risici identificeres og vurderes.

Virksomheden eller personen skal i vurderingen inddrage, hvilke risici virksomheden er udsat for, herunder forretningsmodellens indflydelse på risici og risikoniveauer, hvilke aktiviteter de pågældende risici er tilknyttet, omfanget af de enkelte risici og hvorledes risikotyperne påvirker hinanden, hvis dette er relevant. Risikovurderingen skal afdække virksomhedens eller personens risiko i forhold til både hvidvask og terrorfinansiering. F.eks. kan et produkt være begrænset risiko i forhold til hvidvask men øget risiko i forhold til terrorfinansiering.

En risikovurdering vil alene kunne anses for tilstrækkelig, såfremt denne dækker alle områder af forretningsmodellen og afdækker de beskrevne risici, herunder at risikovurderingen er underbygget med relevante data, samt at den nævnte nationale og supranationale risikovurdering indgår.

Risikovurderingen i § 7 adskiller sig fra risikovurderingen af det enkelte kundeforhold i § 11. Risikovurderingen i § 7 er en overordnet holistisk vurdering af den iboende risiko for, at virksomheder og personer kan blive misbrugt til hvidvask og finansiering af terrorisme. Denne skal udmøntes i politikker, procedurer og kontroller. Risikovurderingen i § 11 er derfor en del af udmøntningen af risikovurderingen i § 7, men denne skal identificere og vurdere de enkelte risikofaktorer i det enkelte kundeforhold, mens risikovurdering i § 7 er en identificering og vurdering af de enkelte risikofaktorer i forretningsmodellen.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.,* at risikovurderingen skal dokumenteres og løbende holdes opdateret. Det, at risikovurderingen skal "dokumenteres", betyder, at den ikke må baseres på antagelser, men at den, jf. ovenfor, skal tage udgangspunkt i den supranationale og nationale risikovurdering samt andre former for dokumentation på området, herunder f.eks. information udsendt af FATF, brancheorganisationer m.v. Derudover kan dokumentation, som er baseret på virksomhedens eller personens egne erfaringer, inddrages. Der kan i sagens natur være situationer, hvor det ikke er muligt at dokumentere aspekter af en risikovurdering, eksempelvis inden for nicheområder, ved udviklingen af nye produkter etc., hvor det ikke er muligt at dokumentere det pågældende forhold. Det vil dog være undtagelsen, at en risikovurdering bygger delvist på antagelser og ikke er dokumenteret.

At risikovurderingen skal "løbende opdateres" betyder som udgangspunkt, at risikovurderingen skal revurderes mindst en gang om året eller i øvrigt i forbindelse med væsentlige ændringer i risikoforholdene. Dette vil dog afhænge af en konkret risikovurdering. Ved et statisk udbud, hvor forholdene ikke umiddelbart ændrer sig, vil der kunne gå længere tid imellem opdateringerne af risikovurderingen. Modsætningsvis skal risikovurderingen opdateres oftere i tilfælde af erhvervsvirksomhed, hvor risikofaktorerne løbende ændrer sig. Der vil altid skulle ske opdatering ved væsentlige ændringer af risikoforholdene, som f.eks. ved introduktion af et nyt produkt, der risikomæssigt adskiller sig væsentligt fra en virksomheds øvrige produkter, ved udbud af produkter til et nyt land eller ved ibrugtagelse af nye teknologier.

De relevante myndigheder vil udarbejde vejledning til brug for virksomhedernes foretagelse af risikovurdering i henhold til bestemmelsen.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 7, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have foretaget en tilstrækkelig risikovurdering, ikke at have dokumenteret risikovurderingen eller ikke at have opdateret denne løbende. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der i virksomhedens risikovurdering ikke har foretaget en vurdering af alle virksomhedens produkter.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at den daglige ledelse i virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, skal udpege en ansat, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden. Personens opgave er at træffe beslutninger i henhold til lovforslagets § 8, stk. 2, om godkendelse af skriftlige politikker, kontroller og procedurer, § 18, stk. 3, om

retsinformation.dk bruger altid midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret session cookies, så man ikke fremover skal se denne meddelelse. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

etablering og videreførelse af en forretningsforbindelse med politisk eksponerede personer m.v. og § 19, stk. 1, nr. 3, om godkendelse af etablering af grænseoverskridende korrespondentforbindelser. Virksomheden kan alene udpege én person i henhold til forslaget til § 7, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at den person, som udpeges efter 1. pkt., kan være medlem af den daglige ledelse, og i *3. pkt.* foreslås, at vedkommende skal have kendskab til virksomhedens risici i relation til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme og have fuldmagt eller tegningsret til at kunne træffe beslutninger på virksomhedens vegne. Forslaget gennemfører artikel 3, nr. 12, i 4. hvidvaskdirektiv. Anvendelsesområdet for bestemmelsen er afgrænset til de virksomheder, der kan defineres som kredit- eller finansieringsinstitutter i 4. hvidvaskdirektiv.

I forhold til kendskab til virksomhedens risici er det en forudsætning, at personen reelt er involveret i virksomhedens arbejde med forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Rammerne for denne involvering fastlægges af virksomheden. For større virksomheder vil kravene i § 7, stk. 2, ikke anses som værende opfyldt, hvis personen er selskabets administrerende direktør eller tilsvarende, da denne oftest vil have for stor en opgaveportefølje til at have et tilpas kendskab til risiciene på hvidvaskområdet. I mindre selskaber vil kravet om fuldmagt kunne medføre, at posten alene kan besættes af den administrerende direktør. Se i øvrigt bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, som vedrører områder med øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering, hvor det også fremgår, at i tilfælde, hvor f.eks. indgåelse af en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person udgør en væsentlig risiko for hvidvask eller terrorfinansiering, kan det være nødvendigt at indhente yderligere godkendelse fra eksempelvis den daglige ledelse af en virksomhed. For definition af daglig ledelse henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

For at kunne opfylde rollen vil det være nødvendigt, at den person, som udpeges efter § 7, stk. 2, har adgang til virksomhedens kundedatabaser og øvrige relevante oplysninger.

For mindre virksomheder gælder, at hvis virksomhedens direktion vurderer, at virksomhedens størrelse eller sammensætningen af virksomhedens aktiviteter berettiger hertil, kan den samme person udpeges i henhold til § 7, stk. 2, og samtidig være compliance-ansvarlig i virksomheden. Det er dog væsentligt for virksomheden at have fokus på, at de af virksomhedens opgaver, vedkommende varetager i henhold til § 7, stk. 2, som udgangspunkt ikke er opgaver, som hører ind under de funktioner, der skal varetages af en virksomhedes compliance-afdeling. Det skal derfor som minimum altid sikres, at medarbejdere ikke er involveret i udførelsen af opgaver, som de kontrollerer som led i deres compliance-opgaver.

En person, som er udpeget i henhold til § 7, stk. 2, har mulighed for at uddelegere de forpligtelser, der følger af bestemmelsen, til en eller flere medarbejdere med tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering. En eventuel uddelegering skal omfatte en eller flere navngivne personer. Der kan ikke ske uddelegering af de opgaver, der skal varetages efter § 7, stk. 2, til en enhed i virksomheden, f.eks. virksomhedens compliance-afdeling. Det ansvar, der følger af § 7, stk. 2, kan ikke uddelegeres, men påhviler den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 7, stk. 2, er virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have udpeget en person med fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden eller en person, der har tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der har udpeget en ansat, der ikke har indgående kendskab til virksomhedens risiko, eller en virksomhed, der ikke har givet personen fuldmagt til at tegne virksomheden.

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at erhvervs- og vækstministeren og skatteministeren inden for deres respektive ressortområder kan fastsætte regler om undtagelser fra kravene i stk. 1.

Der kan i henhold til den foreslåede bestemmelse fastsættes regler om undtagelser for virksomheder og personer om at udfærdige risikovurderinger, hvilket vil medføre, at virksomheden eller personen ikke skal udfærdige individuelle risikovurderinger af virksomheder og personer. Muligheden for undtagelse kan benyttes på områder, hvor de specifikke risici i forbindelse med sektoren er enkle, og hvor der som følge heraf i den pågældende branche anses at være en klar forståelse heraf. Dette kunne f.eks. være aktuelt i forbindelse med obligatoriske pensionsordninger oprettet som led i et ansættelsesforhold.

Virksomheder og personer omfattet af en undtagelse skal herefter anvende den i branchen klare forståelse af risikoen i deres risikostyring ved udmøntning af risikovurderingen i skriftlige politikker, procedurer og kontroller i henhold til §§ 8 og 9. Udmøntning af § 7, stk. 3, er derfor en undtagelse til krav om individuel risikovurdering, men bestemmelsen kan ikke i øvrigt udmøntes til at fastsætte undtagelser til andre af lovens krav. Undtagelser til lovens krav kan alene ske ved udmøntning af den foreslåede § 1, stk. 4 og 5.

Undtagelser kan fastsættes for en sektor eller for virksomhedstyper, produkter, kundetyper m.v. En virksomhed eller person kan derfor på visse forretningsområder være undtaget for krav om individuel risikovurdering, mens virksomheden og personen på andre områder stadig er underlagt krav om at udarbejde en risikovurdering. En udmøntning af bestemmelsen vil skulle ske i et samarbejde mellem virksomheder og personer, der ønsker en undtagelse, og relevante myndigheder, herunder SØIK som ansvarlig myndighed for den nationale risikovurdering.

Retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Erhvervs- og vækstministeren kan yderligere fastsætte regler om undtagelser i forhold til advokater, jf. § 1, stk. 1, nr. 14, jf. *stk. 3, 2. pkt.* Advokatrådet kan ikke tillægges bemyndigelse til undtagelser i henhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet advokatrådet ikke er en myndighed men et selvregulerende organ.

Endvidere forslås det i *stk. 3, 3. pkt.*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser for kravene i stk. 2. Bemyndigelsen vil fortrinsvist kunne anvendes i forbindelse med mindre virksomheder, der ikke i øvrigt er underlagt krav om særlige nøglepersoner i anden lovgivning, og hvor kravet må anses som byrdefuldt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 8

§ 25, stk. 1 og 4, i den gældende hvidvasklov, § 34 i bekendtgørelse nr. 67 af 25. januar 2012 om onlinekasino samt § 54 i bekendtgørelse nr. 466 af 19. maj 2016 om landbaserede kasinoer stiller krav om udarbejdelse af tilstrækkelige skriftlige interne regler, interne uddannelses- og instruktionsprogrammer samt at virksomheder og personer skal sørge for, at deres ansatte er bekendt med de pligter, som fremgår af den nugældende hvidvasklov.

Den foreslåede § 8 omhandler krav til udarbejdelse af skriftlige politikker, procedurer og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol. Politikker, procedurer og kontroller skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget i henhold til forslaget til § 7, stk. 1. Lovforslagets § 8 fastsætter endvidere, at politikker, kontroller og procedurer, som er udarbejdet i henhold til forslaget til bestemmelsens stk. 1, skal godkendes af den i § 7, stk. 2, udpegede person, samt at virksomheder, der i anden lovgivning er forpligtet til at have en compliance-funktion, skal udpege en compliance-ansvarlig. Har en virksomhed en uafhængig revisionsfunktion, skal denne yderligere sikre virksomhedens overholdelse af de udarbejdede politikker, procedurer og kontroller. Det foreslås endvidere, at virksomheder, hvor dette vurderes relevant, skal udpege et medlem af bestyrelsen, der er ansvarlig for virksomhedens gennemførelse af kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Endeligt foreslås, at virksomheder og personer skal sikre, at ledelse og ansatte har modtaget tilstrækkelig undervisning i kravene i denne lov samt relevante krav om databeskyttelse.

Bestemmelsen viderefører kravene i § 25, stk. 1, i den gældende hvidvasklov om skriftlige regler og ledelseskontrol, dog med en række indholdsmæssige ændringer, som afspejler kravene i 4. hvidvaskdirektiv. Som noget nyt foreslås det, at der skal udarbejdes politikker. Der foretages endvidere en redaktionel ændring, hvorefter kravet i § 25, stk. 1, i den gældende hvidvasklov om "skriftlige interne regler" erstattes af et krav om skriftlige procedurer. De forslåede krav om screeningsprocedurer, compliance-funktion og uafhængig revisionsfunktion er nye krav. Herudover er kravet om, at ansatte, herunder ledelsen, skal modtage undervisning en nyaffatning af de tidligere forpligtelser i relation hertil. Endeligt stilles der som noget nyt krav om undervisning i databeskyttelse. Der henvises til afsnit 3.4.2. i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 8 og 46, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv.

Der foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at virksomheden eller personen skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, procedurer og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme. Forslaget gennemfører artikel 8, stk. 3 og 4, i 4. hvidvaskdirektiv.

At politikker, procedurer og kontroller skal være "skriftlige", indebærer ikke, at disse skal foreligge i papirform. De kan lagres digitalt. Skriftlighedskravet indebærer, at politikker, procedurer og kontroller skal være dokumenterede, hvilket både kan ske skriftligt og også f.eks. i form af videoer eller lignende.

Politikker, procedurer og kontroller skal være udarbejdet med henblik på anvendelse i den pågældende virksomhed eller af den pågældende person. Der kan derfor kun i meget begrænset omfang anvendes f.eks. standardpolitikker, -procedurer og -kontroller udarbejdet af en brancheorganisation. Dette vil dog kunne være relevant i tilfælde, hvor risikoforholdene er enkle, og hvor der som følge heraf i den pågældende branche anses at være en klar forståelse heraf. Ved brug af standarder skal virksomheden eller personen dog altid sikre, at disse kan anvendes til styring af risici i forbindelse med pågældendes udbud af produkter. Dette betyder f.eks., at det skal sikres, at alle produkter og kundetyper er afspejlet i standarden.

Det foreslåede krav om en politik indebærer, at virksomheden eller personen skal fastsætte de overordnede strategiske mål i relation til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme med udgangspunkt i risikovurderingen i den foreslåede § 7. Politikken skal indeholde identifikation og afgrænsning af de risici, som virksomheden ønsker at påtage sig på de pågældende områder, og anvisninger på, hvorledes de strategiske mål opnås.

En politik for risikostyring udgør det overordnede grundlag for strategisk og operationel risikostyring. En risikostyringspolitik fastsætter blandt andet formål, risikoområder, ansvarsfordeling, risikovillighed samt den organisatoriske forankring af risikoledelse og -styring.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Virksomheder og personer skal yderligere have procedurer. Ved procedurer forstås en beskrivelse af de aktiviteter, der skal udføres, herunder at sikre, at lovgivningen og anden relevant regulering samt de af virksomhedens ledelse besluttede politikker og retningslinjer efterleves og overholdes. Med formuleringen præciseres, at det ikke er nok blot at indarbejde afskrift af lovens bestemmelser. Procedurerne skal tage udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel og særlige forhold og på en klar og tydelig måde beskrive, hvordan netop denne virksomhed skal overholde reglerne. En procedure skal indeholde en beskrivelse af forretningsområdet, dets ansvarsplacering, herunder hvem der er ansvarlig for udførelse af de enkelte opgaver, og hvorledes disse skal udføres. Procedurer skal være lettilgængelige og overskuelige for de ansatte.

Det foreslåede krav om kontrol indebærer, at en virksomhed eller person skal foretage kontrol af, om virksomheden eller personen overholder lovens krav. For virksomheder, der har en compliance-funktion, skal kontrol både udføres i virksomhedens drift og også af compliance-funktionen, jf. det foreslåede stk. 3. For andre virksomheder eller personer skal det fastlægges, hvordan kontrollen udføres. For at der kan være tale om kontrol, skal der dog være en vis uafhængighed mellem den, der foretager kontrollen, og den, der kontrolleres. I små virksomheder er det tilstrækkeligt, at den direkte leder kontrollerer den ansatte, mens det kan være hensigtsmæssigt i større virksomheder, at kontrollen foretages af en anden afdeling end i den udførende.

Kontrolforanstaltningerne skal være beskrevet, og foretagne kontroller skal dokumenteres. Kontroller skal foretages med en passende hyppighed på områderne risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt og opbevaring af oplysninger. Ydermere ligger der i kravet om intern kontrol, at der også skal foretages kontrol af, om kontrollerne foretages.

Det foreslås yderligere, at virksomheder og personer skal have screeningsprocedurer i relation til deres medarbejdere. Dette kan blandt andet indebære, at en virksomhed inden ansættelsen af en person sikrer, at denne ikke er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes stilling, ligesom det sikres, at virksomheden bliver bekendt med, såfremt medarbejdere dømmes for et sådant forhold i løbet af deres ansættelse. Der kan anlægges en risikovurdering, alt efter hvilken funktion en ansat skal varetage i virksomheden. Det vil f.eks. ikke være aktuelt for personer, der ikke varetager funktioner, der sikrer opfyldelse af denne lov. For personer, som ansættes i en stilling, hvor denne direkte eller indirekte kan misbruge stillingen til hvidvask eller finansiering af terrorisme, vil det altid være relevant med en nærmere undersøgelse af personen inden ansættelsen.

Virksomheder og personer skal samtidigt sikre, at ansatte har tilstrækkelige kvalifikationer til at varetage stillingen. Dette kan dog ske gennem uddannelse efter ansættelsen.

Sikring mod, at en person misbruger en stilling, skal yderligere indarbejdes i virksomhedernes procedurer og interne kontroller og tages højde for ved udarbejdelse af disse.

Det foreslås i *stk. 1, 2, pkt.,* at politikker, kontroller og procedurer skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter forslaget til § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse. Den foreslåede bestemmelse medfører, at kravene til politikker, procedurer og kontroller afhænger af virksomhedens eller personens risikoprofil i relation til hvidvask og finansiering af terrorisme. Politikker, procedurer og kontroller skal derudover udmøntes under hensyn til virksomhedens størrelse og art. Virksomheder og personer, der i henhold til § 7, stk. 3, er fritaget for at udarbejde en individuel risikovurdering, er ikke undtaget fra at udarbejde politikker, procedurer og kontroller efter denne bestemmelse. Politikker, procedurer og kontroller skal afspejle den risikovurdering, der skal udarbejdes i henhold til forslaget til § 7, stk. 1. Ved ændring af virksomhedens eller personens risikovurdering skal det overvejes, om der skal ske ændringer af virksomhedens eller personens politikker, procedurer og kontroller for at sikre, at lovgivningens krav overholdes. På samme måde skal det undersøges, om der skal ske ændringer i politikker, procedurer og kontroller ved ændringer i reguleringen på området.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 8, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have tilstrækkelige skriftlige politikker, procedurer og kontroller. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der ikke har udarbejdet procedurer for intern kontrol af virksomhedens kundekendskabsprocedurer.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer udnævnt i henhold til § 7, stk. 2, skal godkende politikker, procedurer og kontroller, der er udarbejdet i henhold til stk. 1. Der henvises til forslaget til § 7, stk. 2, samt bemærkningerne hertil, hvoraf bl.a. følger, at den person, som er udpeget i henhold til § 7, stk. 2, skal have et tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering. Forslaget om, at der skal ske godkendelse af den i henhold til § 7, stk. 2, foreslåede person, er ikke til hinder for, at den endelige godkendelse af politikker, procedurer og kontroller sker af virksomhedens bestyrelse. Hensigten med godkendelsen af den person, som er udpeget i henhold til § 7, stk. 2, er at sikre, at politikkerne, kontrollerne og procedurerne er godkendt af en person med indgående kendskab til området for hvidvask og terrorfinansiering.

I tilfælde, hvor en virksomhed eller person ikke er pålagt krav om at udpege en person i henhold til § 7, stk. 2, er der i det foreslåede stk. 2 ikke noget krav om, at der skal ske godkendelse af en udpeget person.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 8, stk. 2, er virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-6, 10, 11 og 15, og den strafbare handling består i, at den af virksomheden

retsinformation.dk bruger kun en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. Ingen oplysninger vedlibeholdes når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret engangs eller fællesbrug af cookies, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

udpegede person ikke har godkendt skriftlige politikker, kontroller og procedurer. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, hvor virksomhedens procedurer for underretningspligt ikke er godkendt af den i § 7, stk. 2, udpegede person.

Det foreslås i *stk. 3,* at den daglige ledelse i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have en compliance funktion, skal udpege en compliance-ansvarlig på ledelsesniveau, der skal kontrollere og vurdere, om procedurerne i henhold til stk. 1, og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive. Om kravene til en compliance-funktion henvises til bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. og bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 8, stk. 3, er virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og den strafbare handling består i ikke at have udpeget en compliance-ansvarlig på ledelsesniveau, der skal sikre, at virksomheden overholder hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf, hvis virksomheden i anden lovgivning er forpligtet til at have en compliance-funktion. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, der har udpeget en ansat uden ledelsesansvar som compliance-ansvarlig.

Det foreslås i *stk. 4,* at bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og som har en intern revision, skal sikre, at den interne revision vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, procedurer og kontroller, jf. kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis. Hvis en virksomhed har etableret en intern revision, skal denne dermed også varetage revision med kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Om kravene til intern revision henvises til bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 8, stk. 4, er virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og den strafbare handling består i, at virksomheden ikke har sikret, at en etableret uafhængig revisionsfunktion undersøger virksomhedens overholdelse af skriftlige politikker, procedurer og kontroller. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, hvor bestyrelsen i pengeinstituttet ikke har sikret, at funktionsbeskrivelsen for den interne revision indeholder bestemmelser om, at den interne revision skal sikre virksomhedens overholdelse af skriftlige politikker, procedurer og kontroller.

Det foreslås i *stk. 5,* at virksomheder, hvor det vurderes relevant, skal udpege et medlem af bestyrelsen, der er ansvarlig for virksomhedens gennemførelse af kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Bestemmelsen gennemfører artikel 46, stk. 4, i 4. hvidvaskdirektiv. I det omfang virksomheden udpeger et medlem af bestyrelsen, der er ansvarlig for virksomhedens gennemførelse af kravene i henhold til hvidvasklovgivningen, vil denne person få en særlig forpligtelse til at sikre, at virksomheden efterlever reglerne.

En bestyrelse udgør det øverste ledelsesorgan i en virksomhed og har det endelige ansvar for dennes drift, herunder at virksomheden drives forsvarligt og i overensstemmelse med gældende lovgivning. Det overordnede ansvar for, at virksomheden overholder reglerne på hvidvaskområdet, påhviler således som hidtil bestyrelsen som et kollektivt organ. De øvrige bestyrelsesmedlemmer har ligeledes som hidtil hver især et ansvar for at sikre, at virksomheden efterlever hvidvasklovgivningen. Det betyder, at virksomhedens udpegning af et bestyrelsesmedlem i medfør af det foreslåede stk. 5 ikke fritager den samlede bestyrelse fra det overordnede ansvar for, at virksomheden lever op til hvidvasklovgivningen. Tilsvarende skal de øvrige bestyrelsesmedlemmer fortsat medvirke til at sikre virksomhedens efterlevelse af hvidvasklovgivningen.

Det foreslås i *stk. 6,* at virksomheden og personen skal sikre, at ansatte, herunder ledelsen, har modtaget tilstrækkelig undervisning i kravene i denne lov, regler udstedt i medfør heraf samt relevante krav om databeskyttelse. For så vidt angår kravene til databeskyttelse henvises til den foreslåede § 16 og § 25, stk. 3. Henset til bestemmelsens krav om tilstrækkelig undervisning i relevante krav om databeskyttelse kan det efter omstændighederne være nødvendigt, at ansatte undervises i de til enhver tid gældende databeskyttelsesregler, som ligger ud over de områder inden for databeskyttelse, som følger af dette lovforslag. Forslaget gennemfører artikel 46, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det vil ikke være tilstrækkeligt til opfyldelse af bestemmelsen, at skriftlige politikker og procedurer udleveres og gennemgås med de ansatte, da det foreslåede krav omfatter alle lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf dog således, at der alene stilles krav om undervisning inden for de for de enkelte medarbejdergruppers relevante arbejdsområder.

Dette kræver, at der er tilstrækkelige undervisningsprogrammer, og at virksomheden har tilstrækkelige procedurer og kontroller med henblik på sikring af, at undervisningen gennemføres i forhold til de medarbejdere, der har med behandling af kundeforhold at gøre.

Undervisningen skal sikre, at virksomhedens relevante medarbejdere, herunder nyansatte, til stadighed har et betryggende kendskab til de pligter, der gælder på hvidvaskområdet, og virksomhedens procedurer på hvidvaskområdet, og hvilken betydning kravene har for den enkelte medarbejder i det job, som han eller hun skal bestride.

Retsinformation.dk bruger altså en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

For medarbejdere, der er beskæftiget i særlige forretningsområder, f.eks. værdipapirhandel, import-eksportfinansiering og grænseoverskridende korrespondentforbindelser, skal undervisningen være tilpasset disse medarbejderes særlige funktioner, herunder med fremhævelse af de indikatorer på hvidvask eller finansiering af terrorisme, der kunne tænkes at forekomme på disse særlige områder. Det er, jf. ovenfor, ikke et krav, at der sker undervisning inden for områder, der ikke er relevante for den eller de pågældende medarbejdere. F.eks. behøver en medarbejder, der alene etablerer forretningsforbindelser med fysiske kunder, ikke at blive undervist i de krav, som gælder ved etablering af korrespondentforbindelser.

Det, at undervisning skal være tilstrækkelig, betyder, at medarbejderen efterfølgende skal kunne varetage sin jobfunktion på fuldt forsvarlig måde i overensstemmelse med lovgivningens krav. Der vil derfor ikke være tale om tilstrækkelig undervisning, hvis undervisningen alene gennemgår lovgivningens krav, men denne ikke er relateret til f.eks. virksomheden eller personens produktudbud, kundetyper m.v., hvorefter den pågældende medarbejder ikke modtager redskaber til at udføre sin arbejdsfunktion.

Et krav om tilstrækkelig undervisning indebærer desuden et krav om efteruddannelse med passende intervaller og som minimum ved opdatering af virksomhedens procedurer, hvor dette har betydning for den pågældende medarbejders arbejdsfunktion.

Med bestemmelsen følger ikke et krav om undervisning af medarbejdere, der ikke på nogen måde varetager funktioner, der relaterer sig til hvidvask eller terrorfinansiering. Det vil derfor med den foreslåede bestemmelse ikke være nødvendigt at undervise kantinepersonale eller lignende.

For så vidt angår undervisning af ledelsen, ligger der heri ikke et generelt krav om undervisning af hele virksomhedsledelsen men på samme måde som ved medarbejderne et krav om, at den del af en virksomheds ledelse, der beskæftiger sig med hvidvask og terrorfinansiering, herunder virksomhedens daglige ledelse og øverste ledelse, har modtaget tilstrækkelig undervisning på området til at kunne varetage deres ledelsesopgaver. Ledelsen skal også efteruddannes med passende intervaller.

Virksomheder og personer skal stille krav om og sikre, at medarbejderne rent faktisk deltager i undervisningen.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 8, stk. 6, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i utilstrækkelig undervisning af ledelse og ansatte i kravene, som er fastsat i hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf samt relevante krav om databeskyttelse. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der ikke har undervist de medarbejdere, der udfører virksomhedens kundekendskabsprocedurer.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 9

Det følger af forslaget til § 9, at koncerner ud over kravene i forslaget til § 8 skal have tilstrækkelige skriftlige politikker for databeskyttelse samt skriftlige politikker og procedurer for udveksling af oplysninger, der udveksles med det formål at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, inden for koncernen. Herudover foreslås, at virksomheder, der er en del af en koncern, ud over kravene i § 8 skal gennemføre koncernens politikker og procedurer. Bestemmelsen er ny. Der henvises til afsnit 3.4.3. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 45, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at koncerner ud over kravene i forslaget til § 8 skal have tilstrækkelige skriftlige politikker for databeskyttelse samt skriftlige politikker og procedurer for udveksling af oplysninger, der udveksles med det formål at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, inden for koncernen. Ved koncern forstås en gruppe virksomheder, som består af en modervirksomhed, dens dattervirksomheder og de enheder, hvori modervirksomheden eller dens dattervirksomheder besidder en kapitalinteresse, samt virksomheder, der er forbundet på en måde som omhandlet i artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF.

For kravene til politikker og procedurer henvises til bemærkningerne til § 8, stk. 1. Den foreslåede § 9 dækker forholdet mellem flere virksomheder i en koncern, mens § 8 regulerer den enkelte virksomhed i koncernen. Enhver virksomhed i en koncern skal således opfylde kravene i forslaget til § 8.

Den foreslåede bestemmelse er et supplement til § 41, stk. 3, i persondataloven. Tilsynsmyndighederne i henhold til denne lov fører tilsyn med, at der foreligger politikker og procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen, og at disse er i overensstemmelse med reglerne i denne lov. Tilsynsmyndighederne fører ikke tilsyn med, hvorvidt politikker og procedurer er i overensstemmelse med persondataloven.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 9, stk. 1, er moderselskabet omfattet af § 1, stk. 1, i en koncern, og den strafbare handling består i ikke at have udarbejdet politikker

retsinformation.dk bruger nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret session cookies eller fravalgt dem, så cookie-banneret ikke vises igen i de næste 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

for databeskyttelse samt politikker og procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et moderselskab, der har procedurer, men ikke politikker for databeskyttelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheder, der er en del af en koncern, ud over kravene i § 8 skal efterleve koncernens politikker og procedurer. Udenlandske koncerners politikker og procedurer skal i relation til koncernvirksomheder, der er etableret i Danmark, leve op til kravene i denne lov for så vidt angår forhold, der specifikt vedrører Danmark. Dette betyder f.eks., at der skal inddrages risikobetragtninger, der specifikt angår Danmark. Modsætningsvis skal danske koncerner ved etablering af virksomheder i andre lande sikre, at disse koncerners politikker og procedurer overholder etableringslandets regler, jf. den foreslåede § 31.

Det bemærkes, at virksomheder, der etablerer virksomheder i et andet land, skal sikre, at de etablerede virksomheder overholder visse krav til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. den foreslåede § 31.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 9, stk. 2, er virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, der er en del af en koncern, og den strafbare handling består i ikke at gennemføre koncernens politikker og procedurer. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et datterselskab, der har politikker, der er i strid med koncernens politikker, hvor der ikke i koncernens politikker er overladt et råderum til virksomheden.

For virksomheder, der er etableret i Danmark, betyder den foreslåede bestemmelse ikke, at disse fritages for straf for overtrædelse af denne lov eller anden dansk lovgivning, hvis virksomheden overholder koncernens politikker og procedurer, og disse er i modstrid med dansk lovgivning. Modsætningsvis vil virksomheder, der ikke gennemfører en koncerns politikker og procedurer under hensyn til, at koncernens politikker og procedurer er i modstrid med dansk lovgivning, ikke kunne blive straffet for at overtræde den foreslåede bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 10

§§ 11, 12, stk. 1, og 14 i den gældende hvidvasklov samt § 2 i bekendtgørelsen om onlinekasino og §§ 3-6 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer indeholder krav om, hvornår virksomheder og personer skal legitimere en kunde.

Den foreslåede § 10 fastlægger, hvornår virksomheder og personer skal gennemføre kundekendskabsprocedurer. Der foretages en redaktionel ændring generelt i lovforslaget i forhold til gældende ret, hvorefter begrebet legitimationsprocedurer erstattes med kundekendskabsprocedurer. Det videreføres, at der skal gennemføres kundekendskabsprocedurer, når der etableres en forretningsforbindelse, når der udføres en enkeltstående transaktion på mere end 1.000 euro i form af en pengeoverførsel eller ved valutaveksling, når der er mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, og hvis der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger om kundens identitet er korrekte eller tilstrækkelige. Der foreslås som noget nyt fastsat krav om, at der skal gennemføres kundekendskabsprocedurer, når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig, på passende tidspunkter og i forbindelse med udbud af spil, når der foretages indsatser, udbetales gevinster eller begge dele på 2.000 euro eller derover, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet. Det fastsættes som noget nyt, at for andre enkeltstående transaktioner end pengeoverførsel eller ved valutaveksling skal der gennemføres kundekendskabsprocedurer ved transaktioner på mindst 15.000 euro, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet. I gældende hvidvasklov er grænsen fastsat til 1.000 euro. Der henvises til afsnit 3.5.3. i de almindelige bemærkninger.

Det er et grundlæggende krav i lovforslaget, at virksomheden eller personen skal have kendskab til sine kunder. Den foreslåede § 10 indeholder bestemmelser om, hvornår virksomheden eller personen skal gennemføre kundekendskabsprocedurer (kundekendskabskrav). Indholdet af kundekendskabsprocedurerne er nærmere beskrevet i lovforslagets §§ 11-21. Kundebegrebet omfatter retssubjekter af enhver art, dvs. fysiske og juridiske personer, herunder selskaber, foreninger og fonde m.v., samt offentlige myndigheder

Bestemmelsen gennemfører artikel 10, stk. 1, artikel 11, samt artikel 14, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *nr. 1*, at virksomheder og personer skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, når de etablerer en forretningsforbindelse, en kundes relevante omstændigheder ændrer sig og i øvrigt på passende tidspunkter. For definition af forretningsforbindelse henvises der til den foreslåede definition i § 2, nr. 3.

Etablering af en forretningsforbindelse sker f.eks. ved, at virksomheden indgår aftale med en fysisk eller juridisk person om udførelse af en aktivitet, f.eks. åbning af en konto (udlån, indlån, leasing m.v.), herunder spilkonto, et depot, en pengeoverførsel, valutaveksling, køb eller salg af værdipapirer, en rådgivningsopgave, en formidlingsopgave, f.eks. salg af fast ejendom m.v., eller en aftale om at udarbejde et regnskab eller udføre revision m.v. Bestemmelsen betyder, at der ikke må oprettes anonyme konti, anonyme bankbøger eller konti under falske navne.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når
Acceptér cookies
du har lukket browseren, hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har
benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
Acceptér session cookies

I gældende spillelovgivning er der ved udbud af onlinespil krav om kunderegistrering og åbning af spilkonto for alle kunder. Oprettelse af en spilkonto vil derfor være etablering af en forretningsforbindelse. En enkeltstående transaktion eller aktivitet

mellem udbyderen af spil og en kunde, og hvor det ikke er forventet, at relationen mellem virksomheden og kunden får en vis varighed, omfattes ikke af definitionen af en forretningsforbindelse. Det må dog forventes, at relationen er af en vis varighed, og dermed omfattet af definitionen af en forretningsforbindelse, hvis den samme kunde vender tilbage med jævne mellemrum til det eller de landbaserede kasinoer, som virksomheden har en større ejerandel i. Såfremt kunden har et uge-, måneds- eller årskort til et landbaseret kasino, vil der f.eks. være tale om en forretningsforbindelse.

Det foreslås endvidere, at virksomheden eller personen skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, når kundens relevante omstændigheder ændrer sig. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis der fremkommer oplysninger om, at en virksomhedskunde har ændret ejer- og kontrolstruktur. Ligeledes skal der, hvis formålet eller omfanget af forretningsforbindelsen med kunden ændres væsentligt, ud fra en risikovurdering tages stilling til, om der skal indhentes nye oplysninger om kunden og eventuelt de reelle ejere, herunder identifikationsoplysninger og kontrol af disse.

Derudover foreslås det, at der på passende tidspunkter i kundeholdet skal gennemføres kundekendskabsprocedurer. Dette betyder, at der med et passende interval skal gennemføres kundekendskabsprocedurer for at sikre, at de oplysninger, en virksomhed eller person har om en eksisterende kunde, er korrekte og tilstrækkelige. Kravet kan ikke fraviges, heller ikke for kunder med begrænset risiko for hvidvask og terrorfinansiering, men f.eks. hvis forretningsforbindelsen er af begrænset varighed, kan en risikovurdering føre til, at det ikke er nødvendigt at gennemføre fornyede kundekendskabsprocedurer. Kravet skal gennemføres på et risikobaseret grundlag. Intervallet kan dermed fastsættes ud fra en risikovurdering, og der kan differentieres mellem kunder med begrænset og øget risiko, jf. § 11, stk. 4. Det overordnede formål er, at virksomheder anvender deres ressourcer på områder med øget risiko, mens der specielt i kundeforhold med begrænset risiko ikke er behov for omfattende og jævnligt gentagne procedurer. I alle tilfælde vil det som oftest ikke være relevant at kontrollere en fysisk kundes cpr-nr. igen, men det kan være relevant at kontrollere, om kunden er blevet en politisk eksponeret person, om en virksomhed har fået nye reelle ejere m.v. Omfanget af en gentagen kundekendskabsprocedure fastlægges ud fra risikovurderingen af kundeforholdet, der også skal opdateres ved gennemførelsen af den gentagne kundekendskabsprocedure.

For så vidt angår kunder, der i henhold til gældende hvidvasklov er undtaget for krav om legitimation i henhold til §§ 1-3 i bekendtgørelse nr. 712 af 1. juli 2008 om, hvilke fysiske og juridiske personer samt produkter der kan undtages fra lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, samt definitionen af politisk udsatte personer eller § 20 og § 21, stk. 2, i gældende hvidvasklov, skal der på samme måde gennemføres kundekendskabsprocedurer på et passende tidspunkt. Det skal dog bemærkes, at der altid også skal gennemføres kundekendskabsprocedurer, hvis kundens relevante omstændigheder ændrer sig som nævnt ovenfor. I sådanne situationer kan det derfor ikke afvente et af virksomheden eller personen fastlagt passende tidspunkt.

Den foreslåede bestemmelse i *nr. 2* fastlægger, hvornår der skal gennemføres kundekendskabsprocedurer, når virksomheder og personer udfører visse enkeltstående transaktioner. Det foreslås, at virksomheder og personer skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, når de udfører en enkeltstående transaktion på mindst 15.000 euro, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet, eller på mere end 1.000 euro i form af en pengeoverførsel eller ved valutaveksling.

Der er tale om en enkeltstående transaktion, hvis der ikke etableres en forretningsforbindelse. Der er ikke tale om en enkeltstående transaktion, hvis der i øvrigt i forvejen eller samtidig etableres en forretningsforbindelse på grund af andre ydelser, som virksomheden har stillet til rådighed for eller skal stille til rådighed for kunden (kontooprettelse, rådgivning, andet). Jævnligt tilbagevendende kunder skal betragtes som etablering af forretningsforbindelser.

Det foreslås i *nr. 2, litra a,* at virksomheden eller personen skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, når de udfører en enkeltstående transaktion på mindst 15.000 euro, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet. Det kan således undlades at gennemføre kundekendskabsprocedurer, hvis transaktionen ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 15.000 euro.

Det foreslås i *nr. 2, litra b,* at virksomheden eller personen skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, når de udfører en enkeltstående transaktion på mere end 1.000 euro i form af en pengeoverførsel eller ved valutaveksling, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet. Det bemærkes, at bestemmelsen omfatter alle virksomheder omfattet af loven, og anvendelsesområdet derfor ikke alene er pengeoverførsels- og valutavekslingsvirksomheder. Et pengeinstitut, der foretager en pengeoverførsel eller en valutaveksling, der overstiger 1.000 euro, skal derfor også i henhold til den foreslåede bestemmelse gennemføre kundekendskabsprocedurer. Pengeoverførsel defineres i overensstemmelse med artikel 3, nr. 9, i 2. pengeoverførselsforordning

Ved "transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet" forstås, at der skal gennemføres kundekendskabsprocedurer, hvis kunden ønsker at dele transaktioner f.eks. i et forsøg på at undgå kundekendskabsproceduren. Det betyder f.eks., at i tilfælde, hvor kunden ønsker to pengeoverførelser gennemført til den samme modtager på et beløb, der modsvarer værdien af 995 euro og i alt 1.990 euro, skal der gennemføres kundekendskabsprocedurer. Kendes transaktionens størrelse ikke, skal der gennemføres kundekendskabsprocedurer, så snart der er en formodning om, at transaktionen eller transaktionerne samlet modsvarer et beløb på 15.000 euro

retsinformation.dk bruger alene nødvendige cookies for session og på alle andre tidspunkter, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel scanning eller fuldscanning af sagsakter og cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

henholdsvis 1.000 euro. Eksempelvis kan transaktioner have sammenhæng, hvis en person kommer flere dage i træk og får vekslet beløb, der tilsammen modsvarer et beløb på 15.000 euro henholdsvis 1.000 euro. Hvis der er mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, skal der altid gennemføres kundekendskabsprocedurer, jf. forslagets nr. 4. Det vil sige, at dette også gælder ved transaktioner under 15.000 euro henholdsvis 1.000 euro.

Hvis udbydere af spil ikke har gennemført kundekendskabsprocedure i forbindelse med oprettelsen af en forretningsforbindelse efter nr. 1, skal der i henhold til den foreslåede *nr. 3*, gennemføres kundekendskabsprocedurer, når der i forbindelse med udbud af spil foretages indsatser, udbetales gevinster eller begge dele på et beløb på 2.000 euro eller derover, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Forslaget medfører, at udbydere af spil skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, hvis dette ikke allerede er gennemført i forbindelse med oprettelsen af en forretningsforbindelsen, når kundens transaktion eller transaktioner samlet svarer til 2.000 euro eller derover. Det er dog først i det øjeblik, at det samlede beløb svarer til 2.000 euro, at kravet indtræder. Det betyder, at der f.eks. skal gennemføres kundekendskabsprocedurer for en kunde i et landbaseret kasino, hvis og når kunden i løbet af samme aften foretager indsatser og får udbetalt gevinster, hvor køb og omveksling af jetoner også anses for henholdsvis indsatser og udbetaling af gevinster, der samlet svarer til 2.000 euro eller derover.

Spiludbyderen skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, når transaktioner er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet, og det samlede beløb svarer til 2.000 euro eller derover. Transaktioner anses for værende indbyrdes forbundet, hvis en kunde f.eks. gør indsatser over flere gange/dage på samme væddemål, f.eks. samme fodboldkamp, eller samtidigt køber fem forskellige væddemål hos en spiludbyder og ikke betaler samlet, men deler betalingen op. Endvidere anses en kundes indsatser og gevinster i forbindelse med en spiludbyders salg af væddemål inden for ét døgn som hovedregel for at være indbyrdes forbundet.

Forslaget indebærer, at hvis der ved udbud af landbaseret spil ikke foretages registrering af alle kunder og oprettelse af spilkonti, skal udbyderen af spil på anden måde kunne konstatere, hvis en kunde foretager indsatser og får udbetalt gevinster for 2.000 euro eller derover. Dette gælder f.eks. uanset om transaktionerne foretages hos forskellige af spiludbyderens forhandlere (f.eks. en butik eller kiosk) eller på tværs af spiludbyderens fysiske lokationer (f.eks. egne spilbutikker). Selv om det i de fleste tilfælde vil være forhandleren, som f.eks. udfører kundekendskabsproceduren, er det udbyderen af spil, der er den forpligtede enhed efter lovforslagets regler, og ikke de enkelte forhandlere af spil. Da en kunde f.eks. kan købe væddemål hos en række af spiludbyderens forhandlere, er det derfor ikke tilstrækkeligt, at de enkelte forhandlere konstaterer egne transaktioner med kunden, idet samme kundes transaktioner hos forskellige af den samme spiludbyders forhandlere kan være indbyrdes forbundet.

Det foreslås i *nr. 4*, at virksomheder og personer altid skal kræve, at kundekendskabsprocedurerne gennemføres, når der er mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme uanset nr. 2 og 3. Bestemmelsen, der gennemfører artikel 11, litra e, i 4. hvidvaskdirektiv, fastslår et grundlæggende princip, der altid gælder, hvis der opstår en konkret mistanke i et kundeforhold. Det primære formål med dette er politiets efterforskning, hvorfor specielt oplysninger om kundens identitet og kontrol af denne er væsentlig. Der kan forekomme situationer, hvor det ikke er muligt at gennemføre den krævede kundekendskabsprocedure, f.eks. i forbindelse med en kundes anmodning om en enkeltstående transaktion eller aktivitet, hvor kunden vælger at forlade forretningen, når denne bliver spurgt om identitetsoplysninger og fremvisning af legitimation. Bestemmelsen har særlig betydning ved enkeltstående transaktioner i nr. 2 og 3 eller i henhold til den foreslåede § 13 om enkeltstående aktiviteter. Det vil sige, at i tilfælde, hvor der er mistanke, skal der altid foretages kundekendskabsprocedurer, uanset at en konkret enkeltstående transaktion er under 15.000 euro eller for så vidt angår pengeoverførsel og valutaveksling 1.000 euro. På samme måde skal udbydere af spil gennemføre kundekendskabsprocedurer, uanset at transaktionen ikke overstiger 2.000 euro, hvis der er mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme. Den foreslåede bestemmelse medfører ikke, at der skal foretages kundekendskabsprocedurer inden underretning til SØIK, jf. forslagets § 26, stk., 1 og 2. I forbindelse med undersøgelse af en mistanke i henhold til den foreslåede § 25 vil det som oftest være relevant at gennemføre kundekendskabsprocedurer for at opnå yderligere kendskab til kunden for at kunne fastslå, om en transaktion eller aktivitet er mistænkelig, eller der er rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det foreslås i *nr. 5*, at virksomheden eller personen altid skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, hvis der er tvivl om, hvorvidt tidligere indhentede oplysninger om kundens identitet er korrekte eller tilstrækkelige. Ved "tvivl" forstås, at der foreligger tilfælde, der medfører, at en virksomhed eller person får grund til at tro, at de tidligere indhentede oplysninger ikke er korrekte. I tilfælde, hvor virksomheden eller personen får oplysninger, der medfører, at kundens risiko øges, kan det medføre, at de tidligere indhentede oplysninger ikke er tilstrækkelige. Kravet omfatter gennemførelse af hele kundekendskabsproceduren og ikke alene opdatering af kundens identitetsoplysninger. Procedurerne kan dog gennemføres ud fra en risikovurdering, jf. lovforslagets § 11, stk. 3, hvorfor virksomheden efter opdatering af identitetsoplysninger og kontrol heraf kan vurdere, om de nye oplysninger giver anledning til opdatering af andre oplysninger, f.eks. kundeklassifikationen og de oplysninger, der ligger til grund herfor.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dertil valgt som om man har benyttet simpel søgning eller retsdogning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookieindstillinger.

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt jf. § 77, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 10 er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at gennemføre

kundekendskabsprocedurer. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, der udfører en enkeltstående transaktion for en kunde på 5.000 kr., og som i forbindelse med udførelse af transaktionen får mistanke om, at pengene er udbytte fra en kriminel handling, og som herefter ikke gennemfører kundekendskabsprocedurer.

Til § 11

§ 12 i den gældende hvidvasklov fastsætter kravene til legitimationsprocedureren. § 14, stk. 1, 2. pkt. fastsætter, at det kan undlades at klarlægge en virksomheds ejer- og kontrolstruktur ud fra en risikovurdering samt legitimering af reelle ejere, hvis transaktionen ikke overstiger 15.000 euro, og § 15 indeholder bestemmelse om personer, der handler på vegne af en anden person eller virksomhed. Tilsvarende indeholder § 2 i bekendtgørelsen om onlinekasino og §§ 3-6 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer en række krav til registrering og legitimering af spillere.

Den foreslåede § 11 fastsætter de almindelige krav til kundekendskabsproceduren. Der foretages en ændring generelt i lovforslaget og i bestemmelsen, hvorefter begrebet legitimation og legitimationsprocedurer erstattes med kundekendskabsprocedurer. Ændringen betyder generelt, at hvor legitimationsproceduren i praksis ofte blev betragtet som en procedure, der blev foretaget samtidigt med etablering af en forretningsforbindelse, betyder begrebet "kundekendskabsprocedure" en forpligtelse i hele kundeforholdet. Der foretages derfor præciseringer i bemærkningerne til denne bestemmelse i forhold til nugældende lov, så det tydeligt fremgår, at forpligtelsen i relation til kundekendskab løber i hele kundeforholdet. Samtidigt præciseres det generelt, at kundekendskabsprocedurer skal gennemføres ud fra en risikovurdering af kundeforholdet, og hvad dette medfører.

Lovforslagets § 11 fastsætter, at virksomheder og personer skal indhente kundens identitetsoplysninger. Er kunden en fysisk person, skal der indhentes navn og cpr-nr. eller lignende, hvis den pågældende ikke har et cpr-nr. Er kunden en juridisk person, skal der indhentes navn og CVR-nr. Forslaget viderefører § 12, stk. 2, og § 12, stk. 3. 1. pkt., dog foreslås som noget nyt, at hvis den pågældende kunde ikke har et cpr-nr. eller lignende, skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato. Derudover udgår adresseoplysninger som en del af identitetsoplysninger.

Lovforslagets § 11 fastsætter endvidere, at der skal indhentes identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere og gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, samt at der for så vidt angår juridiske personer skal gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet. Forslaget viderefører § 12, stk. 3, 2. pkt. med indholdsmæssige ændringer. § 14, stk. 1, 2. pkt., i gældende hvidvasklov videreføres ikke.

Den foreslåede § 11 fastsætter endvidere, at identitetsoplysningerne skal kontrolleres på baggrund af dokumenter, data eller oplysninger, der er indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde. Den foreslåede bestemmelse er nyaffattet og indsættes som konsekvens af den redaktionelle ændring, hvorefter begrebet legitimering ikke længere fremgår af loven. Dette medfører, at det fremhæves, at kontrol af kundens identitetsoplysninger som udgangspunkt skal ske gennem en anden kilde end kunden.

Det foreslås som noget nyt, at der skal foretages en vurdering af kunden. Det nugældende krav om, at der skal indhentes oplysninger om kundens formål med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf, ændres til en forpligtelse til, at oplysninger skal indhentes fra kunden, hvor det er relevant at indhente oplysninger om kundens formål med forretningsforbindelsen og den tilsigtede beskaffenhed.

Det nugældende § 12, stk. 5, om overvågning af kundeforholdet m.v. foreslås videreført uden indholdsmæssige ændringer. Der foretages dog her en præcisering i bemærkningerne til bestemmelsen som konsekvens af, at opmærksomhedspligten i den nugældende lov ikke videreføres i lovforslaget, se hertil afsnit 3.7.3. i de almindelige bemærkninger.

Derudover fastsættes det i § 11, at hvis en person oplyser, at vedkommende handler på vegne af en kunde, eller er der i øvrigt tvivl om, hvorvidt en person handler på egne vegne, skal personen identificeres, og vedkommendes identitet skal kontrolleres ved en pålidelig og uafhængig kilde. Virksomheder og personer skal yderligere sikre, at fysiske eller juridiske personer, der handler på vegne af en kunde, er beføjet dertil, dog ikke hvis den pågældende er advokat med beskikkelse her i landet eller i et EU- eller EØS-land. Bestemmelsen er en nyaffattelse af § 14 i gældende hvidvasklov, da bestemmelsen fastlægger, at der altid skal foretages identitetskontrol af en person, der handler på vegne af en kunde, hvor vedkommendes identitet i nugældende hvidvasklov alene skulle klarlægges ud fra en risikovurdering. I gældende hvidvasklov er det et krav, at virksomheder og personer skal fastslå, om den person, de handler med, handler på egne vegne. Dette krav ændres til et krav om, at personen skal oplyse, at denne handler på andres vegne, eller hvis der i øvrigt er tvivl om, at personen handler på egne vegne.

Endvidere fastsættes det i § 11, at virksomheder og personer skal gennemføre alle kundekendskabskravene, men at procedurernes omfang kan gennemføres ud fra en risikovurdering. I vurderingen skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. I vurderingen skal som minimum inddrages de faktorer, som fremgår af bilag 2 og 3. Bestemmelsen er en nyaffattelse af § 12, stk. 7, i den nugældende hvidvasklov. Bestemmelsen præciserer i forhold til nugældende ret, at lempede krav, jf. § 21, ikke er en undtagelse til kundekendskabsproceduren. Det ændres i forhold til nugældende ret, hvilke oplysninger der skal indrages i risikovurdering. Bilag 2 og 3 er nye. Det videreføres i lovforslagets § 11 uden indholdsmæssige ændringer, at virksomheden

Retsinformation.dk bruger alene nødvendige cookies (ingen cookies på alle sider). Ingen cookies udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har givet tilsagn om at slette cookies efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

eller personen skal kunne godtgøre over for den myndighed, der fører tilsyn med den pågældendes overholdelse af loven, at kendskabet til kunden er tilstrækkeligt i forhold til risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme.

For yderligere beskrivelser af ændringer og baggrunde for ændringer henvises der til afsnit 3.5.3 i de almindelige bemærkninger.

Forslagets § 11 gennemfører artikel 13, stk. 1-4, i 4. hvidvaskdirektiv.

Den foreslåede § 11 fastlægger de almindelige krav til kundekendskabsproceduren, dog suppleret af § 12 for så vidt angår virksomheder, der udbyder livs- og pensionsforsikringer. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 17, hvorefter virksomheder og personer ud over kravene i § 11 skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, og § 21, hvorefter virksomheder og personer skal konstatere, om forretningsforbindelsen eller transaktionen indebærer en begrænset risiko, inden de gennemfører lempede kundekendskabsprocedurer. Derudover foreslås det i § 14, stk. 2, at kontrollen af kundens eller den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger kan gennemføres under etableringen af forretningsforbindelsen, hvis det er nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang, og der er begrænset risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Bestemmelserne medfører, at der skal foretages en vurdering af risikoen i det enkelte kundeforhold. Virksomheder og personer skal afdække relevante risikofaktorer i kundeforholdet for at vurdere omfanget af de kundekendskabsprocedurer, der skal gennemføres.

En virksomhed eller person skal i henhold til § 7 udarbejde en risikovurdering af deres forretningsmodel og udmønte denne i henhold til § 8 i skriftlige politikker, procedurer og kontroller. Den overordnede risikovurdering skal virksomheden eller personen anvende til at vurdere niveauet for kundekendskabsproceduren i det enkelte kundeforhold.

En risikovurdering indeholder to elementer - identifikation af risikofaktorer og vurdering af risikofaktorer. Formålet med risikovurderingen er, at virksomheder og personer skal forstå, hvor og i hvilket omfang de i kundeforholdet kan blive udsat for at blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Ved identifikation af risikofaktorer forstås, at en virksomhed eller person skal identificere alle risikofaktorer i forbindelse med kundeforholdet. Der er i bilag 2 og 3 til lovforslaget oplistet en række risikofaktorer, der kan medføre henholdsvis begrænset og øget risiko. Dette er ikke udtømmende lister. Virksomheder og personer skal indsamle tilstrækkelig information om eller fra kunden, så de sikrer, at de har afdækket alle relevante risikofaktorer.

Ved vurdering af risikofaktorer forstås, at virksomheder og personer ud fra en holistisk betragtning skal vurdere, i hvilket omfang de identificerede risikofaktorer udsætter dem for, at de kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme i kundeforholdet. En måde at vurdere risici kan være at vægte de enkelte risikofaktorer, der medfører den samlede risikovurdering af kundeforholdet. Risikofaktorer hverken skal eller kan vægtes ens, og en enkelt risikofaktorer skal ikke være udslagsgivende undtagen i tilfælde, hvor der er krav om, at der altid skal gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer, jf. §§ 17-20. Resultatet af vurderingen af de relevante risikofaktorer er dermed risikovurderingen af kundeforholdet. I praksis kan kunder inddeles i forskellige profiler på baggrund af en vurdering af risikoen for hvidvask og terrorfinansiering, f.eks. øget risiko, mellem risiko, begrænset risiko eller evt. flere grupper afhængig af virksomheden størrelse, forretningsmodel eller andre faktorer.

En risikovurdering af kunden kan aldrig føre til, at der ikke fastlægges eller registreres oplysninger om kunden, men den fastlægger i hvilket omfang kravene i § 11 skal udføres, samt at der skal iværksættes yderligere foranstaltninger henholdsvis færre foranstaltninger i tilfælde med øget risiko henholdsvis begrænset risiko.

Det foreslås i s*tk. 1, nr. 1,* at virksomheden eller personen skal indhente en kundes identitetsoplysninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1, litra a*, at er kunden en fysisk person, skal identitetsoplysninger omfatte navn og cpr-nr. eller lignende, hvis den pågældende ikke har et cpr-nr. Har den pågældende ikke et cpr-nr. eller lignende, skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato. Det er som udgangspunkt kunden, som skal levere identitetsoplysningerne, hvorfor det i mange tilfælde ikke er tilstrækkeligt, at kunden alene oplyser f.eks. et cpr-nr., og virksomheden herefter selv indhenter navn i Det Centrale Personregister. I tilfælde forbundet med en meget begrænset risiko, f.eks. arbejdsgiverpensioner, kan det dog være tilstrækkeligt, at oplysninger om kunden indhentes fra arbejdsgiveren.

For personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, kan et alternativ til cpr-nr. f.eks. være et lignende nationalt id-nummer eller, hvis et sådan ikke haves, oplysning om fødselsdato. Såfremt virksomheden eller personen anvender en kundes nationale id-nummer, er det væsentligt, at denne sikrer, at der er tale om et unikt nummer, og at nummeret er varigt eller i hvert fald kundens aktive nationale nummer, idet det i enkelte lande er muligt at få et nyt nationalt id-nummer. Fødselsdato kan alene anvendes i det relativt sjældne tilfælde, hvor der ikke i øvrigt foreligger et unikt nummer.

I regi af de skærpede procedurer kan det yderligere være relevant at hente oplysninger om adresse, fødested m.v. Adresseoplysninger kan også være nødvendige for at afdække risikofaktorerne i kundeforholdet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1, litra b*, at er kunden en juridisk person, skal identitetsoplysninger omfatte navn og CVR-nr. eller lignende, hvis den juridiske person ikke har et CVR-nr. For juridiske personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, kan

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet tjenesten, i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

lignende identifikation være en anden form for identificerbart registreringsnummer, f.eks. TIN-nummer (Tax Identification Number), LEI-kode (Legal Entity Identifier) eller et nationalt unikt registreringsnummer. For kunder, der ikke har et cvr-nummer, er det endvidere afgørende, at virksomheden eller personen har oplysninger om kundens juridiske status. Dette vil i mange tilfælde fremgå af kundens navn som f.eks. udenlandske limited selskaber eller trusts.

I regi af de skærpede procedurer kan det yderligere være relevant at hente oplysninger om adresse og eventuelt tilknyttede adresser. Adresseoplysninger kan også være nødvendige for at afdække risikofaktorerne i kundeforholdet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2,* at virksomheden eller personen skal kontrollere kundens identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde. Forslaget medfører, at der skal foretages kontrol af kundernes identitetsoplysninger for både fysiske og juridiske personer. At kontrollen skal foretages på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde betyder, at kontrollen ikke kan baseres alene på oplysninger indhentet fra kunden. Kilden behøver ikke være en offentlig myndighed, men kravet om pålidelig kilde indebærer, at ikke enhver ekstern kilde kan anvendes.

Det er væsentligt, at kontrollen sker på baggrund af aktuelle kilder, hvilket specielt er relevant i forbindelse med anvendelse af fysiske legitimationsdokumenter. Dette skyldes, at kundens forhold kan have ændret sig siden udstedelsen af disse. F.eks. er det i Danmark nu i sjældne tilfælde blevet muligt at ændre sit cpr-nr.

I situationer, hvor kunden er fysisk fremmødt, vil kontrol i form af billedlegitimation give virksomheden eller personen øget sikkerhed for, at kunden er den person, denne udgiver sig for at være, hvilket især vil være aktuelt i tilfælde med høj risiko.

I forhold til kunder, der ikke møder fysisk frem, er den ekstra sikkerhed, der som udgangspunkt foreligger ved billedlegitimation ved fysisk fremmøde, ikke tilsvarende. I distanceforhold kan en øget sikkerhed opnås ved anvendelse af et middel til fjernkommunikation, hvor det er muligt at se kunden samtidig med, at denne fremviser billedlegitimation. Det vil i denne forbindelse være nødvendigt at dokumentere kontrolhandlingen ved optagelse, skærmprint eller lignende. Det vil i sådanne tilfælde i stedet for billedlegitimation være relevant at anvende f.eks. en digital signatur.

Andre uafhængige og pålidelige kilder kan være private udbydere af sådanne oplysninger, digitale signaturer, telefonbøger og verificering af dokumenter fra en uafhængig og pålidelig tredjemand. Kontrollen kan foretages ved hjælp af dokumenter, data eller oplysninger. En kontrol kan derfor være et opslag i et it-system, en søgning i en database m.v. Oplysninger i forbindelse med denne form for kontrol ved en uafhængig og pålidelige kilde skal også opbevares i henhold til forslagets § 30, stk. 1, nr. 1.

Det er en konkret vurdering, hvor meget dokumentation, data eller oplysninger der skal foreligge for, at der er tale om en tilstrækkelig kontrol af kundens identitetsoplysninger. Der må i den konkrete situation ikke være anledning til tvivl om, at kunden er den person, denne udgiver sig for at være. Personligt fremmøde er ikke en forudsætning for kontrol. Er der ikke et personligt fremmøde, kan en samlet risikovurdering af risikofaktorer i kundeforholdet føre til, at der skal gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer. Se også her bilag 3.

Ved tilfælde med øget risiko skal der foretages yderligere handlinger, uanset at kundens identitetsoplysninger er kontrolleret. Virksomheden eller personen kan kræve yderligere dokumenter fra kunden, foretage opslag i eksterne kilder eller kræve, at første betaling sker fra en bankkonto i kundens navn m.v. alt efter, hvilke procedurer der kan medføre, at virksomheden eller personen ikke er i tvivl om, at kunden er den, denne udgiver sig for at være.

Anvendes der fysiske legitimationsdokumenter, skal der tages kopi af disse, og dokumenterne skal opbevares i mindst 5 år efter kundeforholdets ophør, jf. forslagets § 30, stk. 1, nr. 1, og stk. 2. Der kan også ske kontrol ved øvrige eksterne kilder, som f.eks. Det Centrale Personregister eller i form af en digital signatur, der er udstedt af en pålidelig og uafhængig kilde. Oplysninger i forbindelse med denne form for legitimering skal opbevares i henhold til forslagets § 30, stk. 1, nr. 1. Der kan også anvendes f.eks. regninger udstedt af offentlige myndigheder. Det væsentlige er, at virksomheden eller personen vurderer, at der er tale om en uafhængig og pålidelig kilde.

Ved kontrol af juridiske personers identitetsoplysninger skal kundens oplysninger om navn og cvr-nr. eller lignende, hvis den juridiske person ikke har et cvr-nr., bekræftes ved hjælp af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde eller kilder. Der skal endvidere foretages kontrol af kundens juridiske type eller virksomhedsform, samt af at den juridiske person eksisterer.

Det er, som for fysiske personer, en konkret risikovurdering, hvor meget dokumentation, data eller oplysninger der skal indhentes, for at der er tale om en tilstrækkelig kontrol af virksomhedens identitetsoplysninger.

For virksomheder i Danmark, herunder aktie- og anpartsselskaber, erhvervsdrivende fonde, interessentskaber og enkeltmandsvirksomheder, kan kontrollen bestå af f.eks. opslag i Det Centrale Virksomhedsregister, udskrifter fra SKAT indeholdende identifikationsoplysninger, f.eks. årsopgørelse, samt kopi af stiftelsesdokument og vedtægter eller et sammenskrevet selskabsresumé fra Erhvervsstyrelsen.

Foreninger eller almennyttige organisationer uden et cvr-nr. kan kontrolleres ved foreningens stiftelsesdokument og vedtægter suppleret med oplysninger om de personer, som kan handle på vegne af foreningen.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmes retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Ved ejerforeninger og andelsboligforeninger kan kravet om kontrol opfyldes ved matrikelnummer. Disse oplysninger kan hentes fra de vedtægter, som er tinglyst på ejendommen, sammenholdt med foreningens ejerregister/andelsregister.

Ved private uddannelsesinstitutioner afhænger opfyldelse af kravet af, hvorledes institutionen er organiseret. Er institutionen f.eks. organiseret som en fond, skal identifikation og kontrol af identitetsoplysninger foretages på samme måde som ved en fond osv.

En risikovurdering kan føre til, at indhentede kontroldokumenter, for så vidt angår udenlandske juridiske personer, skal søges bekræftet hos en relevant udenlandsk myndighed eller person, f.eks. en advokat, det lokale danske konsulat eller selskabets pengeinstitut.

Det foreslås i s*tk. 1, nr. 3,* at virksomheden eller personen skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at virksomheden eller personen med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er. Er kunden en juridisk person, skal der herunder gennemføres rimelige foranstaltninger for at klarlægge den juridiske persons ejer- og kontrolstruktur.

Det foreslås i s*tk. 1, nr.* 3, *1. pkt.,* at virksomheden eller personen skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at virksomheden eller personen med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er. Den foreslåede bestemmelse medfører både, at der skal indhentes identitetsoplysninger på reelle ejere af juridiske personer, og at der skal indhentes identitetsoplysninger i andre tilfælde som f.eks. i forbindelse med samlekonti, herunder advokaters klientkonti. Klienterne er i den forbindelse de reelle ejere af klientkontoen, jf. § 2, nr. 9.

En virksomhed eller person skal altid indhente den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger. At der skal gennemføres "rimelige foranstaltninger" for at kontrollere en reel ejers identitetsoplysninger betyder, at der ud fra en risikovurdering kan anvendes oplysninger, der udleveres af kunden, hvilket ikke er tilladt i forhold til kontrol af kundens egne identitetsoplysninger. Modsætningsvist kan der i tilfælde med øget risiko være behov for at foretage kontrol af den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger ved flere uafhængige og pålidelige kilder. I alle kundeforhold skal der derfor gennemføres foranstaltninger for at kontrollere den reelle ejers identitetsoplysninger, men foranstaltningernes omfang fastlægges ud fra en risikovurdering af kundeforholdet. Begrebet "med sikkerhed ved" skal forstås således, at der ikke må foreligge omstændigheder, der giver anledning til tvivl om, at oplysningerne om den eller de reelle ejere er forkerte. Risikovurderingen af kundeforholdet fastlægger endvidere, hvor grundige undersøgelser der skal foretages. Vedrørende identitetsoplysninger på reelle ejere henvises til stk. 1, nr. 1, litra a.

Det foreslås i s*tk. 1, nr. 3, 2. pkt.,* at er kunden en juridisk person, skal der herunder gennemføres rimelige foranstaltninger for at klarlægge den juridiske persons ejer- og kontrolstruktur. Ved "ejer- og kontrolstruktur" forstås blandt andet, at der skal indhentes oplysninger om navne på ledelsen og tegningsregler. Der er tale om en konkret risikovurdering i forhold til, hvor indgående undersøgelser der skal iværksættes for at klarlægge kundens ejer- eller kontrolstruktur. I tilfælde med begrænset risiko kan det være tilstrækkeligt med et organisationsdiagram, der viser ejerandele eller oplysninger indhentet via cvr-registeret, mens det i andre tilfælde kan være påkrævet at indhente dokumentation for ejerandele i form af vedtægter eller lignende. I alle kundeforhold skal der derfor gennemføres foranstaltninger for at klarlægge en juridisk persons ejer- og kontrolstruktur, men foranstaltningernes omfang fastlægges ud fra en risikovurdering af kundeforholdet.

Reelle ejere, som nævnt i 1. pkt., vil være en del af en juridisk persons ejer- og kontrolstruktur, og klarlæggelsen af den juridiske persons ejer- og kontrolstruktur bidrager derfor yderligere til at underbygge dette.

Den foreslåede stk. 1, nr. 3, skal ses i sammenhæng med kravene i kapitel III i 4. hvidvaskdirektiv om, at medlemslandene skal indføre en forpligtelse for juridiske personer til at indhente og opbevare ajourførte oplysninger om den juridiske persons reelle ejere, og at disse oplysninger skal gøres tilgængelige for myndigheder og virksomheder og personer, der er omfattet af 4. hvidvaskdirektivs kend-din-kunde-krav. Der henvises til artikel 30 og 31 i 4. hvidvaskdirektiv. Virksomheder og personer, der er omfattet af lovforslaget, kan benytte det kommende register over reelle ejere, der vil blive ført af Erhvervsstyrelsen, til at understøtte deres arbejde med at opfylde pligterne i henhold til dette lovforslag, men de kan ikke alene henholde sig til registrets oplysninger, medmindre dette anses for tilstrækkeligt i henhold til en risikovurdering af det konkrete kundeforhold, jf. artikel 30, stk. 8, hvorefter virksomheder og personer ikke udelukkende kan henholde sig til oplysningerne i registeret. Kundekendskabskravene skal opfyldes ved hjælp af en risikobaseret tilgang. Det skal derudover bemærkes, at den offentligt tilgængelige del af registeret over reelle ejere ikke indeholder oplysninger om den reelle ejers cpr-nr.

Definitionen af reel ejer fremgår af lovforslagets § 2, nr. 9. I henhold til definitionen skal den daglige ledelse i en juridisk person, der ikke er et retligt arrangement, anses som reel ejer, hvis der ikke er identificeret en person, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere. Det er en forudsætning for at betragte den daglige ledelse som reel ejer, at der ikke er identificeret nogen anden person, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler. Det er endvidere en forudsætning, at alle muligheder er udtømte, og at dette ikke har givet grund til mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det forudsættes, at virksomheden og personen, der er omfattet af lovforslaget, finder det tilstrækkeligt dokumenteret, at den juridiske person ikke har reelle ejere som defineret i forslagets § 2, nr. 9. Det

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt, om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

er ikke tilstrækkeligt at konstatere, at det ikke er muligt at få identificeret reelle ejere, hvis den forpligtede virksomhed eller person ved eller har grundlag for at formode, at reelle ejere eksisterer. Bestemmelsen skal i øvrigt forstås således, at hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere, skal såvel disse som den daglige ledelse betragtes som reel ejer.

Virksomheder og personer skal notere de foranstaltninger ned, de har iværksat for at identificere de reelle ejere, inden de betragter den daglige ledelse som reel ejer. Om begrebet daglig ledelse henvises til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 1.

Det bemærkes i den forbindelse, at komplicerede ejerstrukturer kan være et forsøg på at sløre den eller de reelle ejere af en juridisk person. En risikovurdering af et sådan kundeforhold kan derfor medføre, at der ikke kan etableres en forretningsforbindelse eller gennemføres enkeltstående transaktioner, uden disse oplysninger foreligger, jf. § 14, stk. 1. I sådanne tilfælde vil det derfor ikke være tilstrækkeligt at betragte den daglige ledelse som reel ejer. Modsætningsvist vil der i forhold til mange foreninger oftest være udgangspunktet, at den daglige ledelse betragtes som reel ejer, da der sjældent vil være en person, der opfylder kravene i § 2, nr. 9, litra a.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at er kunden en juridisk person, vil virksomheden eller personen omfattet af loven altid skulle have identitetsoplysninger på reelle ejere bortset fra de situationer, hvor den legale ejer af kunden er et selskab, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4,* at virksomheden og personen skal vurdere og hvor relevant indhente oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at virksomheder og personer i alle tilfælde skal foretage en vurdering af forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed, men kun hvor det er relevant, vil det være påkrævet, at virksomheder og personer indhenter disse oplysninger fra kunden. Hvorvidt indhentning af oplysninger fra kunden er relevant, er en konkret vurdering i den enkelte forretningsforbindelse. For eksempel vil formålet ved tegning af pensions- og livsforsikringer være reguleret i selve pensions- eller livsforsikringsaftalen. Det vil derfor sjældent være nødvendigt at indhente yderligere oplysninger i disse tilfælde. Som udgangspunkt vil det derfor sjældent være nødvendigt at indhente oplysninger om forretningsforbindelsens formål i typiske forbrugerforhold, da dette vil fremgå af det produkt, kunden vælger.

Ved "forretningsforbindelsens formål" forstås, at virksomheden eller personen skal vide, hvorfor kunden ønsker at indgå i en given forrentningsforbindelse, samt hvad formålet med forretningsforbindelsen er. Det er nødvendigt at forstå, hvorfor kunden ønsker et givent produkt eller ydelse. Herunder kan det være relevant at indhente oplysninger om antallet, størrelsen og frekvensen af transaktioner, der ønskes gennemført, så det er muligt i overvågning at fastlægge mistænkelige transaktioner, omfanget af transaktioner m.v. Oplysninger om forretningsforbindelsens formål skal indgå i overvågningen af kunden. I tilfælde hvor oplysningerne ikke indhentes fra kunden, anvendes i stedet i overvågningen de oplysninger, som virksomheden eller personen har vurderet er typisk for en sådan kunde.

Ved forretningsforbindelsens "tilsigtede beskaffenhed" forstås, at virksomheden eller personen skal kende de egenskaber og forhold ved forretningsforbindelsen, der tilsammen giver forretningsforbindelsen dens særpræg. Herunder kan det være relevant at kende kundens forretningsmodel, forstå, hvorfra kundens midler oprinder, forstå, hvorledes en virksomhed opnår sin indtjening m.v. Det vil oftere være nødvendigt at indhente oplysninger fra kunden om den tilsigtede beskaffenhed end om forretningsforbindelsens formål.

Der er væsentligt, at virksomheden og personen forholder sig til de oplysninger, de indhenter fra kunden. Er der f.eks. tale om en kunde uden indkomst, som oplyser at ville indgå en forretningsforbindelse eller foretage transaktioner, der ikke normalt foretages af personer uden indkomst, er det væsentligt, at virksomheden og personen reelt forholder sig til informationerne og ikke blot tilrettelægger overvågningen ud fra det af kunden oplyste omfang. Virksomheden og personen skal allerede ved oprettelsen af kundeforholdet eller inden gennemførelsen af transaktionen forholde sig til, f.eks. hvorfor kunden kan investere et relativt stort beløb set i forhold til dennes indkomst.

Der skal alene indhentes oplysninger om formål og den tilsigtede beskaffenhed ved indgåelse af en forretningsforbindelse samt i forbindelse med gennemførelse af løbende kundekendskabsprocedurer, jf. den foreslåede § 10, nr. 1. Det vil modsætningsvist sige, at oplysningerne ikke skal indhentes ved enkeltstående transaktioner.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5,* at virksomheder og personer løbende skal overvåge en etableret forretningsforbindelse. Transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse, skal overvåges for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med virksomhedens eller personens viden om kunden og kundens forretnings- og risikoprofil, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse, samt for at sikre ajourføring af dokumenter, data eller oplysninger. Bestemmelsen medfører en overvågningspligt samt pligt til ajourføring af dokumenter, data eller oplysninger. Der er alene en pligt til løbende overvågning af forretningsforbindelser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4, jf. nr. 5,* at virksomheder og personer løbende skal overvåge en etableret forretningsforbindelse. Overvågning kan foretages både manuelt og systemisk. Overvågningsforpligtelsen gælder både i forbindelse med

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

aktiviteter, som f.eks. den almindelige kontakt med kunden, og ved transaktioner. Det kan derfor være relevant at etablere både manuel eller systemisk overvågning.

I mange virksomheder, herunder finansielle virksomheder og udbydere af spil, vil overvågning kræve en effektiv it-systemløsning på grund af omfanget af kunder og kompleksiteten af produkter og transaktioner. Det er dog ikke et krav, at der etableres en it-systemløsning. Det er alene et krav, at det sikres, at der foretages den fornødne overvågning.

Hvis der er tale om rådgivningsopgaver, formidlingsaftaler eller lignende, skal kravet om løbende overvågning forstås som overvågning af, om kundens forespørgsler er usædvanlige set i forhold til virksomhedens oplysninger om kunden og dennes forretningsprofil. Transaktioner, der ikke har direkte forbindelse til opgaven, er ikke omfattet.

Overvågningen skal blandt andet dække komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål, jf. den foreslåede § 25, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5, 2. pkt.*, at transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse, skal overvåges for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med virksomhedens eller personens viden om kunden og kundens forretnings- og risikoprofil, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse.

Det betyder, at virksomheden eller personen løbende skal overvåge, om der forekommer usædvanlige transaktioner eller aktiviteter, f.eks. på kundens konti, set i forhold til den viden, som den pågældende har om kunden, samt i forhold til kundens forretnings- og risikoprofil.

Overvågning af, om "transaktionerne er i overensstemmelse med virksomhedens eller personens viden om kunden", sætter krav om, at overvågning af den enkelte kundes adfærd skal ske i forhold til virksomhedens kendskab til kunden. Overvågningen af, om "transaktioneme er i overensstemmelse kundens forretnings- og risikoprofil", sætter krav om, at kundens transaktioner og aktiviteter derudover overvåges for at sikre, at disse er i overensstemmelse med de øvrige kunder med samme forretnings- og risikoprofil.

Ved "kunden risikoprofil" forstås, at overvågningen skal foretages ud fra risikovurdering af forretningsforbindelsen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 17, hvorefter der skal stilles skærpede krav til kundekendskab, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, og § 21, hvorefter der kan stilles lempede krav til kundekendskabsproceduren, hvor der vurderes at være begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. En risikovurdering kan aldrig føre til, at en forretningsforbindelse ikke overvåges.

Ved "kundens forretningsprofil" forstås f.eks. oplysninger om formålet med en forretningsforbindelse, omfanget af transaktioner og transaktionernes størrelse, oplysninger om regelmæssighed og varighed. Oplysningerne er ikke i sig selv risikofaktorer, men det er oplysninger, der kan påvirke risikovurderingen af kundeforholdet og derfor også skal inddrages i risikovurderingen, jf. også stk. 3, 3. pkt.

Bestemmelsen giver mulighed for, at virksomheden eller personen tilrettelægger overvågningen på forskellige måder. Overvågningen kan f.eks. tilrettelægges efter det individuelle kundeforhold og kundens transaktioner og justeres jævnligt på baggrund af kundens historik. Overvågningen skal dog foretages på baggrund af kundens forretnings- og risikoprofil. Hos nogle virksomheder og personer kan forretningsmodellen være simpel og medføre, at alle kunder overvåges på samme måde. Det er i alle tilfælde væsentligt for at kunne gennemføre tilstrækkelig overvågning, at oplysningerne om kunden er opdaterede og korrekte, og at overvågningen justeres, såfremt kundens risikoprofil ændres.

Det fremgår af bestemmelsen, at overvågningen skal sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med virksomhedens eller personens viden om kunden og kundens forretnings- og risikoprofil, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse. Ved midlernes oprindelse forstås, at der skal søges oplysning herom, hvis dette er nødvendigt for at afgøre, om en transaktion er sædvanlig eller usædvanlig ud fra kendskabet til indtjenings- og formueforhold, herunder likviditet. I regi af de skærpede kundekendskabskrav kan det være nødvendigt i relation til kunder, der vurderes som øget risiko, at kende midlers oprindelse, inden der foretages transaktioner for kunden.

"Midlernes oprindelse" dækker dermed både oplysninger om, hvorfra kundens formue oprinder, hvorfra de midler, der indgår i transaktionen, oprinder, eller hvor midlerne, der indgår i forretningsforbindelsen, kommer fra.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5, 3. pkt.*, at dokumenter, data eller oplysninger om kunden løbende skal ajourføres. I forbindelse med den løbende overvågning af forretningsforbindelsen skal det f.eks. sikres, at transaktionerne er i overensstemmelse med virksomhedens eller personens viden om kunden. I den forbindelse kan der f.eks. blive indhentet oplysninger om midlernes oprindelse. Sådanne oplysninger skal noteres ned og løbende ajourføres. Som en del af den løbende overvågning kræves det endvidere, at dokumenter, data eller andre oplysninger om kunden løbende ajourføres med henblik på at vurdere, hvorvidt forretningsforbindelsens risiko er ændret.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 11, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af loven, og den strafbetingede handling består i ikke at gennemføre hele eller dele af kundekendskabsproceduren, når dette er påkrævet i henhold til § 10, jf. dog § 14. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der ikke kontrollerer en kundes identitetsoplysninger ved en uafhængig og pålidelig kilde, inden der udføres en pengeoverførsel på 400.000 kr.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Det foreslås i *stk. 2,* at oplyser en person, at vedkommende handler på vegne af en kunde, eller er der i øvrigt tvivl om, hvorvidt en person handler på egne vegne, skal personen identificeres, og vedkommendes identitet skal kontrolleres ved en pålidelig og uafhængig kilde. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal yderligere sikre, at fysiske eller juridiske personer, der handler på vegne af en kunde, er beføjet dertil, dog ikke hvis den pågældende er advokat med beskikkelse her i landet eller i et EU- eller EØS-land. Den foreslåede bestemmelse omhandler krav til identifikation og kontrol af identitetsoplysningerne af personer, der handler på en anden persons eller virksomheds vegne. Bestemmelsen gennemfører artikel 13, stk. 1, 2. led, i 4. hvidvaskdirektiv.

I henhold til den foreslåede *stk. 2, 1. pkt.,* skal virksomheder og personer, hvis en person oplyser, at vedkommende handler på vegne af en kunde, eller der i øvrigt er tvivl om, hvorvidt en person handler på egne vegne, identificere personen, og vedkommendes identitet skal kontrolleres ved en pålidelig og uafhængig kilde. Som udgangspunkt er der derfor alene en pligt til at identificere og kontrollere personens identitet, hvis denne selv oplyser, at denne handler på en andens vegne. Det betyder derfor, at virksomheder og personer ikke i enhver situation skal sikre, om den person, de har kontakt med, handler på vegne af en anden fysisk eller juridisk person. Dette skal kun finde sted, hvis situationen giver anledning til at betvivle, at personen handler på egne vegne. Ved tvivl kan det være tilstrækkeligt eksempelvis at spørge kunden, om denne handler på egne vegne eller på vegne af en anden person, medmindre der er anledning til at tro, at oplysningerne herom ikke er korrekte. Dette kan ske både mundtligt over for kunden eller ved at spørge kunden skriftligt, f.eks. i relation til netbankkunder. Hvis virksomheden eller personen ikke er sikker på, at en person handler på egne vegne, selvom denne oplyser dette, skal virksomheden eller personen altid kontrollere personens identitet.

Der kan være produkter, hvor der altid forligger fuldmagtsforhold, som f.eks. ved oprettelse af børneopsparingskonti.

Den fysiske eller juridiske person, på hvis vegne der handles, vil være den kunde, der indgås en forretningsforbindelse med. Virksomheden eller personen skal derfor i forhold til selve kunden opfylde kravene i stk. 1. Den befuldmægtigede skal identificeres, og vedkommendes identitet skal kontrolleres ved en pålidelig og uafhængig kilde. Angående kontrol ved pålidelig og uafhængig kilde henvises til stk. 1, nr. 2.

I henhold til det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.,* skal virksomheder og personer omfattet af loven sikre sig, at den, der handler på vegne af en anden fysisk eller juridisk person, er beføjet hertil, dog ikke hvis den pågældende er advokat med beskikkelse her i landet eller i et EU- eller EØS-land. Dette kan ske ved forevisning af en fuldmagt.

Identiteten og fuldmagtsforholdet kan i nogle situationer ved begrænset risiko blive bekræftet ved den befuldmægtigedes fremvisning af ét dokument. F.eks. udsteder kommuner identitetskort til ansatte. Identiteten på kommuneansatte, som social- og sundhedshjælpere, der handler på vegne af andre borgere, kan ud fra en risikovurdering foretages ved, at den ansatte fremviser dette kort, da kortet er forsynet med oplysninger om medarbejderen og dokumenterer ansættelsesforholdet.

Det foreslås samtidig, at kravet om dokumentation af fuldmagtsforholdet ikke skal gælde, hvis den pågældende er advokat med beskikkelse her i landet eller i et EU- eller EØS-land.

Forslaget om at undtage advokater fra at skulle dokumentere klientforholdet, som er en videreførelse af eksisterende regler, begrundes med, at advokater efter dansk retstradition i kraft af advokatbeskikkelsen anses for at være beføjet til at handle på vegne af en klient, uden at der stilles krav om fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt eller anden dokumentation. Dette har blandt andet udmøntet sig i retsplejelovens § 265, stk. 2, hvorefter retterne ikke afkræver advokater bevis for fuldmagtsforholdet til klienten. Tilsvarende følger det af fast forvaltningsretlig praksis, at advokater ikke skal forevise en fuldmagt, hvis der på vegne af en klient f.eks. anmodes om aktindsigt. Advokater vil i henhold til § 11, stk. 3, alene være undtaget fra kravet om dokumentation af klientforholdet, men ikke fra de øvrige krav i § 11.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 11, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at identificere og kontrollere identitetsoplysninger på en person, der handler på vegne af en kunde, eller at sikre, at personen er beføjet til at handle på vegne af kunden. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der ikke kontrollerer identitetsoplysninger på en person, der oplyser at handle på vegne af en kunde.

Det foreslås i *stk. 3,* at virksomheder og personer skal gennemføre alle kundekendskabskravene i stk. 1 og 2. Procedurens omfang kan dog gennemføres ud fra en risikovurdering. I vurderingen skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. I vurderingen skal som minimum inddrages de faktorer, som fremgår af bilag 2 og 3. Stk. 3 skal ses i sammenhæng med forslagets §§ 17-20, hvorefter der skal stilles skærpede krav til kundekendskabsproceduren, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Stk. 3 skal desuden ses i sammenhæng med forslagets § 21, stk. 1, hvorefter der kan stilles lempede krav til kundekendskabsproceduren i tilfælde, hvor der vurderes at være begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at virksomheder og personer skal gennemføre alle kundekendskabskravene i stk. 1 og 2. Dette betyder, at selv i tilfælde med begrænset risiko kan en virksomhed eller person ikke undlade at gennemføre enkelte eller flere af kravene nævnt i stk. 1 og 2. Det er i forhold til enhver kunde krav om, at identitetsoplysninger – herunder også

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel session eller fejring af cookies i maksimalt udløbstid på 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

reelle ejere eller daglig ledelse, hvor dette er krævet - indhentes, at identitetsoplysningerne kontrolleres, kundens forretnings- og risikoprofil fastlægges samt at kundeforholdet overvåges.

Det følger imidlertid af *stk. 3, 2. pkt.*, at procedurens omfang kan gennemføres ud fra en risikovurdering. I henhold til stk. 1, nr. 3, skal en virksomhed eller person fastlægge kundens forretnings- og risikoprofil og anvende denne til at gennemføre den indledende kundekendskabsprocedure. Kundens risiko- og forretningsprofil kan ændres i forbindelse med den indledende kundekendskabsprocedure, f.eks. hvis virksomheden eller personen opdager, at kunden er en politisk eksponeret person, eller andre oplysninger bliver tilvejebragt, der medfører, at kunden er øget risiko. Modsætningsvis kan kunden også blive betragtet som en mindre risiko end den oprindelige risikoprofil, f.eks. hvis kunden ved en fejl har oplyst, at denne ønsker et højrisikoprodukt men senere alene ønsker et produkt med begrænset risiko. Gennemførelsen af den indledende kundekendskabsprocedure fastlægger herefter kundens risikoprofil og risikovurderingen af det pågældende kundeforhold. Risikovurdering af det enkelte kundeforhold omfatter henholdsvis identifikation af risikofaktorer og vurdering af risikofaktorer med henblik på en endelig risikovurdering af kunden, jf. også stk. 1, nr. 3. Risikovurdering af kunden skal som minimum afdække tilstedeværelsen af en eller flere af de højrisikofaktorer, der fremgår af bilag 3 til lovforslaget. Endvidere kan afdækning af relevante lavrisikofaktorer indgå i den indledende kundekendskabsprocedure. Disse faktorer fremgår af bilag 2 til lovforslaget. Herudover kan yderligere risici komme på tale, hvor dette skønnes relevant.

Virksomhedens eller personens overvågning af kunden skal tilrettelægges på baggrund af den risikovurdering, der er foretaget af kunden. Der henvises til bemærkningerne til § 17, stk. 1, og § 21, stk. 1.

Kundekendskabsprocedurerne skal gennemføres gennem hele kundeforholdet. Kundens risikoprofil/risikovurderingen skal derfor løbende opdateres, jf. den foreslåede § 10, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed skal inddrages i vurderingen. Bestemmelsen gennemfører bilag 1 til 4. hvidvaskdirektiv.

I forbindelse med omfang skal virksomheder og personer inddrage omfanget af de aktiver, som en kunde vil indsætte, eller transaktionernes størrelse. Forretningsforbindelsens regelmæssighed eller varighed skal endvidere inddrages. De opremsede parametre er ikke risikofaktorer i sig selv, men er væsentlige oplysninger, som virksomheden eller personen skal anvende til at vurdere risikoen i forhold til den konkrete kunde.

Det foreslås i *stk. 3, 4. pkt.*, at i vurderingen skal som minimum inddrages de faktorer, som fremgår af bilag 2 og 3. Den foreslåede bestemmelse betyder, at hvis nogen af de i bilag 2 og 3 nævnte risikofaktorer er til stede i kundeforholdet, skal disse afdækkes og indgå i risikovurderingen af kundeforholdet. Dette betyder dog ikke, at alle virksomheder og personer i ethvert kundeforhold skal forholde sig til alle faktorer. Bestemmelsen finder alene anvendelse, hvis faktorerne reelt er til stede i det konkrete kundeforhold. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til bilag 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheden eller personen skal kunne godtgøre over for den myndighed, der fører tilsyn med den pågældendes overholdelse af loven, at undersøgelsens omfang og risikovurderingen i det enkelte kundeforhold er tilstrækkelig i forhold til risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme. Hermed menes, at der er indhentet tilstrækkelige oplysninger til at kunne foretage en risikovurdering af kundeforholdet, at risikovurderingen inddrager relevante faktorer, og at vægtningen af faktorer er fornuftig. Risikovurderingen vil bero på et skøn foretaget af virksomheden eller personen omfattet af loven, og der må således indrømmes den pågældende en vis frihed i udøvelsen af skønnet, så de har mulighed for at prioritere ressourcer til områder med øget risiko. Tilsynsmyndighederne skal tage hensyn til det skøn, som den enkelte virksomhed eller person overlades i lovforslaget.

Til § 12

Det foreslås i § 12 at stille krav om, at virksomheder, der udbyder livs- og pensionsforsikringer, ud over kravene i forslaget til § 11, skal indhente oplysninger om navn på den, som er begunstiget i henhold til en forsikringspolice. Er der er tale om en unavngiven person eller en flerhed af personer, skal der indhentes tilstrækkelige oplysninger til at kunne identificere den eller de begunstigede på udbetalingstidspunktet. De begunstigedes identitet skal inden udbetaling kontrolleres i henhold til forsikringspolicen. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen gennemfører artikel 13, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv.

Formålet med at indhente oplysninger om navn på den begunstigede er, at disse oplysninger skal inddrages i risikovurderingen af kundeforholdet, herunder om der skal iværksættes skærpede kundekendskabsprocedurer, jf. også § 17, stk. 1, og § 21, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder, der udbyder livs- og pensionsforsikringer, ud over de krav der følger af § 11, skal indhente oplysning om navn på den begunstigede i henhold til forsikringspolicen. Er der er tale om en unavngiven person eller flerhed af personer, skal der indhentes tilstrækkelige oplysninger til at kunne identificere den eller de begunstigede på udbetalingstidspunktet. Ved tilstrækkelige oplysninger forstås, at livs- eller pensionsforsikringsselskabet vurderer, at selskabet vil kunne identificere den begunstigede på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted. Indsættelse af "nærmeste pårørende" som begunstiget vil være tilstrækkeligt, da livs- eller forsikringsselskabet ved udbetaling vil kunne

retsinformation.dk bruger altså en midlertidig cookie (kaldet cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

identificere vedkommende i overensstemmelse med vanlig praksis baseret på gældende regler herfor. Oplysningerne skal indhentes, så snart den begunstigede er identificeret eller udpeget.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 12, stk. 1, er virksomheder, der udbyder livs- og pensionsforsikringer, og den strafbare handling består i ikke at have indhentet oplysninger om den begunstigede i henhold til en forsikringspolice. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et livsforsikringsselskab, der har solgt en livsforsikring, hvor det ikke står angivet, eller hvor der ikke er øvrige oplysninger om, hvem der er begunstiget i henhold til policen.

Hvis livs- og pensionsforsikringer ikke har gennemført kundekendskabsproceduren over for kunden, vil dette være en overtrædelse af f.eks. §§ 10 eller 11, og dermed vil det ikke være en overtrædelse af den foreslåede § 12.

Det foreslås i *stk. 2*, at den eller de begunstigedes identitetsoplysninger skal kontrolleres i overensstemmelse med reglen i § 11, stk. 1, nr. 2, inden udbetaling finder sted. Bestemmelsen fastlægger dermed, at der skal indhentes identitetsoplysninger på den eller de begunstigede i henhold til forsikringspolicen, samt at hver begunstigedes identitet skal kontrolleres ved en uafhængig og pålidelig kilde inden udbetaling. Der henvises til bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 2.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 12, stk. 2, er virksomheder, der udbyder livs- og pensionsforsikringer, og den strafbare handling består i ikke at have kontrolleret oplysninger om den begunstigede i henhold til en forsikringspolice, inden udbetaling finder sted. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et livsforsikringsselskab, der udbetaler livsforsikringssummen til den begunstigede i policen, og som først efter udbetalingen kontrollerer den begunstigedes identitet.

Til § 13

§ 14, stk. 2, i den gældende hvidvasklov indeholder undtagelser til kundekendskabsproceduren ved bistand til kunder ved enkeltstående rådgivningsopgaver.

Den foreslåede *§ 13* omhandler, hvornår kundekendskabsprocedureme ved bistand til kunder med enkeltstående aktiviteter kan undlades ud fra en risikovurdering. Bestemmelsen viderefører § 14, stk. 2, i den gældende hvidvasklov med redaktionelle ændringer. I forhold til nugældende ret videreføres henvisningen til skærpede krav ikke, da det forhold, at der ikke skal gennemføres kundekendskabsprocedurer, også medfører, at der ikke skal gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer.

Det foreslås i § 13, at ved bistand til kunder med enkeltstående aktiviteter, der ikke omfatter en transaktion, kan kravene i § 11 undlades ud fra en risikovurdering. En enkeltstående aktivitet kan f.eks. være en rådgivningsopgave, hvor der ikke umiddelbart er udsigt til, at kunden vil henvende sig med nye opgaver, f.eks. en skatterådgivningsopgave af helt generel karakter eller en enkeltstående generel rådgivningsopgave på investeringsområdet, som ikke tager kundens konkrete indtjenings- og formueforhold i betragtning. I så fald kan der ikke siges at være etableret et fast kundeforhold eller en forretningsforbindelse. Virksomheden eller personen skal kunne godtgøre over for tilsynsmyndigheden, at der i det enkelte tilfælde har været tale om en enkeltstående aktivitet, samt at en risikovurdering af det konkrete kundeforhold har ført til, at kundekendskabsprocedurerne er undladt. Oprettelse af et selskab for en kunde eller salg af et skuffeselskab kan ikke betragtes som en enkeltstående begrænset opgave, selvom kundeforholdet må forventes at blive kortvarigt.

Til § 14

§ 13 i den gældende hvidvasklov omhandler tidspunktet for afslutningen af legitimationsproceduren.

Forslaget til § 14 omhandler tidspunktet for gennemførelse af kundekendskabsprocedurerne.

Det foreslås i bestemmelsen, at virksomheder og personer skal kontrollere en kundes samt eventuelle reelle ejeres identitetsoplysninger, inden der etableres en forretningsforbindelse med kunden eller udføres en transaktion. I tilfælde med begrænset risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme kan kontrollen af identitetsoplysningerne dog ske på et senere tidspunkt. Der kan også oprettes konto, depot eller lignende, hvis der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger.

Det følger endvidere af forslaget til § 14, at hvis kundekendskabsprocedurerne ikke kan gennemføres, skal en eventuelt etableret forretningsforbindelse afbrydes eller afvikles, og der må ikke gennemføres yderligere transaktioner. Det skal samtidig undersøges, om der skal foretages underretning til SØIK i henhold til forslaget til § 26.

Det foreslås endvidere i overensstemmelse med den gældende hvidvasklov, at advokater og personer med tilsvarende hverv ikke skal afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse eller undlade at gennemføre transaktioner, når de fastslår en klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer en klient under eller i forbindelse med en retssag.

Bestemmelsen er nyaffattet, hvilket blandt andet skyldes, at kundekendskabsprocedurerne med forslaget skal gennemføres under hele forretningsforbindelsen og derfor per definition ikke kan afsluttes. Derudover vil der med lovforslaget i forhold til gældende ret i højere grad være adgang til at gennemføre kundekendskabsprocedurerne i forbindelse med og efter etableringen af en forretningsforbindelse i tråd af de lempede kundekendskabsprocedurer.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Bestemmelsen gennemfører artikel 10, stk. 1, og artikel 14 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheden og personen skal kontrollere en kundes samt eventuelle reelle ejeres identitetsoplysninger, inden der etableres forretningsforbindelse med kunden eller udføres en transaktion for kunden. Forretningsforbindelse defineres i henhold til den foreslåede § 2, nr. 3, som kundeforhold, som etableres af virksomheden eller personen omfattet af loven, der på etableringstidspunktet forventes at blive af en vis varighed, og som kan omfatte oprettelse af kundekonto, kundedepot, iværksættelse af kundetransaktioner og andre aktiviteter, herunder rådgivningsopgaver for kunden.

Der kan derfor godt etableres en forretningsforbindelse, inden eksempelvis kravene om indhentelse af oplysninger om kundens formål med forretningsforbindelsen samt den tilsigtede beskaffenhed heraf er gennemført, hvilket er en lempelse i forhold til gældende lovgivning. Dette kan dog ikke ske ved kunder, hvor den indledende kundekendskabsprocedure har afdækket, at forretningsforbindelsen indbefatter en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme og der er er behov for skærpede foranstaltninger for at imødegår risikoen for hvidvask eller terrorfinansiering, jf. nedenfor.

Kravene til den indledende kundekendskabsprocedure skal fastsættes af virksomheden eller personen i forhold til den risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, der er forbundet med den enkelte forretningsforbindelse eller transaktion. Det bemærkes, at der i de foreslåede bestemmelser om skærpede kundekendskabsprocedurer, jf. §§ 17-20, i forhold til kunder som f.eks. politisk eksponerede personer eller ved etablering af korrespondentforbindelser er særlige krav, der skal opfyldes, inden en forretningsforbindelse etableres, eller en transaktion gennemføres. I tilfælde, hvor risikoen forbundet med en kunde er øget, skal der derfor iværksættes yderligere foranstaltninger, der medfører, at det ikke vil være tilstrækkeligt at opfylde kravene i stk. 1, inden der etableres en forretningsforbindelse med kunden eller udføres en transaktion. I sådanne tilfælde vil de skærpede krav skulle iagttages. Det vil sige kravene i § 17, stk. 2, samt §§ 18-20 eller de foranstaltninger, en virksomhed eller person har vurderet, er nødvendige for at imødegå en øget risiko i henhold til § 17, stk. 1, inden der etableres en forretningsforbindelse eller gennemføres en transaktion.

"Transaktion" skal forstås som en enkeltstående transaktion jf. § 10, nr. 2, eller i forbindelse med udbud af spil jf. § 10, nr. 3.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 14, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have indhentet kundens identitetsoplysninger samt kontrolleret identitetsoplysninger, inden der etableres en forretningsforbindelse eller udføres en transaktion for kunden. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en pengeoverførselsvirksomhed, som gennemfører en transaktion på 100.000 kr. uden at kende kundens identitetsoplysninger og dermed heller ikke har kontrolleret disse.

Det foreslås i *stk. 2*, at kontrollen af kundens eller den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger uanset stk. 1 kan gennemføres under etableringen af forretningsforbindelsen, hvis det er nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang, og der er begrænset risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Med "den normale forretningsgang" forstås den procedure, der i ordinære tilfælde foregår, når en ny forretningsforbindelse bliver etableret. Dermed menes de forskellige arbejdsprocesser, der skal gennemføres, før en ny kunde kan anses for oprettet i den pågældende virksomheds systemer. Kontrollen af identitetsoplysninger skal i sådanne tilfælde gennemføres hurtigst muligt efter første kontakt.

Der stilles derved to krav til, at kontrollen af identitetsoplysninger kan udskydes til under etableringen af forretningsforbindelsen. Den første betingelse er, at det skal være nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang. Den anden betingelse er, at der skal være begrænset risiko, hvilket skal ses i sammenhæng med den risikovurdering, der foretages af forretningsforbindelsen i henhold til forslaget til § 11, samt kravet om at fastlægge kundens forretnings- og risikoprofil i forbindelse med den indledende kundekendskabsprocedure. Såfremt kravene er opfyldt, kan virksomheden og personen påbegynde etableringen af forretningsforbindelsen ved f.eks. at oprette en konto eller indhente oplysninger til at påbegynde rådgivningsopgaven.

Kontrollen af identitetsoplysninger skal i sådanne tilfælde gennemføres hurtigst muligt efter første kontakt, og der må ikke i henhold til stk. 1 gennemføres transaktioner for kunden eller udføres en rådgivningsopgave, før kontrollen er gennemført. Der henvises dog til den foreslåede § 21, stk. 1, hvorefter det f.eks. er muligt at fastsætte beløbsgrænser eller tidsgrænser for, hvornår visse af kravene i kundekendskabsprocedurerne skal gennemføres.

Viser det sig senere, at kontrollen ikke kan gennemføres, kan det være en forpligtelse til at afbryde eller afvikle forretningsforbindelsen i henhold til stk. 4.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 14, stk. 2, 2. pkt., er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have gennemført kontrol af identitetsoplysninger hurtigst muligt efter første kontakt med kunden. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, som har vurderet, at en forretningsforbindelse indebærer begrænset risiko, men som ved forretningsforbindelsens opnår endnu ikke har kontrolleret kundens identitetsoplysninger.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation dit dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det foreslås i *stk. 3*, at der uanset stk. 1 kan oprettes konto, depot eller lignende, der tillader transaktioner i værdipapirer, for en kunde, uden at kontrollen af identitetsoplysningerne er gennemført. Dette forudsætter, at virksomheden eller personen har indført passende sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at transaktioner ikke gennemføres, før kravene i § 11, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, 1. pkt., er opfyldt. Undtagelsen gælder derved kun i de tilfælde, hvor der oprettes en konto eller lignende, som tillader gennemførelse af transaktioner i værdipapirer. Oprettelse af andre konti m.v., eksempelvis lønkonti, er ikke omfattet af undtagelsen. Det er endvidere en betingelse, at der ikke kan gennemføres transaktioner på den oprettede konto eller lignende, og der stilles på den baggrund krav om, at der skal indføres foranstaltninger, som sikrer, at der ikke kan gennemføres transaktioner.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 14, stk. 3, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i at undlade via passende sikkerhedsforanstaltninger at sikre, at der ikke kan gennemføres transaktioner. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, som har åbnet en konto, hvor kunden kan gennemføre transaktioner, uden at virksomheden har foretaget kontrol af kundens identitetsoplysninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at der kan oprettes en midlertidig spilkonto for en kunde, uden at der forinden er foretaget kontrol af kundens identitetsoplysninger. Kontrollen af identitetsoplysninger skal i sådanne tilfælde gennemføres hurtigst muligt og senest inden for 30 dage efter registreringen af kunden. Efter spillelovgivningen kan der oprettes en sådan midlertidig spilkonto for onlinekasino og onlinevæddemål, hvorfra der kan gøres indsats i spil. Gevinster tilgår den midlertidige spilkonto, men kan ikke udbetales fra kontoen. Kan kontrollen af identitetsoplysningerne ikke gennemføres, skal den midlertidige spilkonto lukkes og eventuelle gevinster på den midlertidige spilkonto annulleres. Spilleren får alene tilbagebetalt den del af indskuddet på den midlertidige spilkonto, som ikke har været anvendt til spil. Risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme ved brug af en midlertidig spilkonto er således begrænset. Reglerne om midlertidig spilkonto reguleres i spillelovgivningen.

Det følger af forslaget til *stk. 5, 1. pkt.*, at hvis kundekendskabsprocedurerne i § 11, stk. 1, nr. 1-4, og stk. 2-3, ikke kan opfyldes, skal en etableret forretningsforbindelse afbrydes eller afvikles, og der må ikke gennemføres yderligere transaktioner.

Det foreslåede stk. 5 fastsætter dermed en pligt for virksomheder og personer til i visse tilfælde at afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse. Det bemærkes hertil overordnet, at bestemmelsen eller dette lovforslag ikke i øvrigt regulerer en virksomheds eller persons adgang til at afslå indgåelse af kundeforhold eller adgangen til at afbryde eller afvikle forretningsforbindelsen. Hvorvidt der i øvrigt er adgang til at afslå indgåelse, afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse, kan således være reguleret i anden lovgivning eller i kontrakten med kunden.

Før en virksomhed eller person har pligt til at afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse i medfør af forslaget til stk. 5, skal virksomheden eller personen undersøge, om kundekendskabsprocedurerne kan gennemføres på anden måde end det, der er virksomhedens eller personens normale procedurer. Det vil derfor f.eks. ikke udgøre et tilstrækkeligt grundlag for at afvikle en forretningsforbindelse, at en kunde ikke vil udlevere en kopi af kundens pas. I sådanne situationer skal det vurderes, om årsagen til, at kunden nægter at udlevere kopi af det ønskede dokument, kan medføre en mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme. Hvis dette ikke er tilfældet, f.eks. fordi kundens motivation er, at denne ikke ønsker, at virksomheden eller personen skal opbevare en kopi af kundens pas, skal virksomheden eller personen søge at kontrollere eller indhente de ønskede oplysninger på anden måde.

Der er således alene hjemmel i forslaget til stk. 5 til at afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse, hvis det efter at have udtømt mulighederne herfor ikke er muligt for virksomheden eller personen at gennemføre kundekendskabsprocedurerne, da det alene i sådanne tilfælde kan siges, at kundekendskabsprocedurer ikke kan gennemføres. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 15 for en beskrivelse af, hvilke tiltag der skal iværksættes i situationer, hvor der ikke er hjemmel i lovforslaget til at afbryde eller afvikle en forretningsforbindelsen.

Hvor der ikke er foretaget transaktioner for kunden eller modtaget midler fra kunder, skal afbrydelsen af kundeforholdet ske straks. I kundeforhold, hvor der er modtaget midler, skal kundeforholdet afbrydes eller afvikles så hurtigt som muligt.

Besluttes det, at en forretningsforbindelse skal afvikles, må der ikke udføres yderligere transaktioner eller aktiviteter for kunden. Faste lån afvikles i overensstemmelse med den af kunden aftalte afviklingsprofil, mens kreditrammer skal inddrages, eventuelt i henhold til en afviklingsaftale.

I henhold til det foreslåede *stk. 5, 2. pkt.* skal det ved beslutning om at afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse samtidig undersøges, om der skal foretages underretning efter § 26. Under hensyn til at der som udgangspunkt alene vil være pligt til at afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse i henhold til det foreslåede stk. 5, hvis der er mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, vil virksomheden eller personen i langt de fleste tilfælde skulle foretage underretning til SØIK.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 14, stk. 5, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i at undlade at afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der har indgået en

retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet stroppl nogensinde eller fejlmeldinger af samme type (session cookie), som udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

forretningsforbindelse med en kunde, som virksomheden har vurderet som værende af begrænset risiko for hvidvask eller terrorfinanslering, og hvor virksomheden efterfølgende vurderer en øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering forbundet med den pågældende kunde. Virksomheden vil her kunne straffes for overtrædelse af bestemmelsen, hvis virksomheden ikke afvikler forretningsforbindelsen i tilfælde af, at virksomheden konstaterer, at den ikke kan opfylde de skærpede krav til kundekendskabsprocedurerne.

Det foreslås i *stk. 6,* at stk. 4 ikke finder anvendelse for advokater, når de fastslår en klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om indledning eller undgåelse af et sagsanlæg. De personer og virksomheder, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 14-17, er, når de bistår en advokat i de situationer, som nævnt i 1. pkt., undtaget fra kravet i stk. 2 i samme omfang som den advokat, de bistår.

Begrundelsen for, at advokater ikke skal afslutte et klientforhold i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at foretage kundekendskabsprocedurer efter kravene i § 11, er, at hensynet til muligheden for advokatbistand og dermed retssikkerhed for den enkelte vejer tungere end hensynet til risikoen ved ikke at have et tilstrækkeligt kundekendskab. Som følge heraf skal undtagelsen i stk. 5 fortolkes restriktivt, idet det ikke er formålet med undtagelsen fuldstændigt at fritage advokater fra kundekendskabsprocedurerne i § 11. Det, at advokaten fastslår en klients retsstilling, skal således ikke forstås som rådgivning i enhver henseende. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 26.

Derudover er revisorer og revisionsvirksomheder, ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder samt virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer de samme ydelser som de i § 1, stk.1, nr. 14-17 nævnte persongrupper, herunder skatterådgivere samt eksterne bogholdere, undtaget, når de bistår en advokat i forbindelse med ovenstående. Det samme er tilfældet for en advokat, der bistår en anden advokat. Bestemmelsen i stk. 6 gennemfører artikel 14, stk. 4, 2. led, i 4. hvidvaskdirektiv. Bestemmelsen skal i alle tilfælde fortolkes restriktivt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5.3. og 3.5.3.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 15

Efter den foreslåede *§ 15* skal virksomheder og personer, hvis de bliver bekendt med, at de indhentede oplysninger er utilstrækkelige og ikke kan ajourføres, træffe passende foranstaltninger for at imødegå risikoen for hvidvask og terrorfinansiering, herunder overveje om kundeforholdet skal afvikles. Bestemmelsen er ny.

Bliver en virksomhed og person bekendt med, at de indhentede oplysninger om kunden ikke er tilstrækkelige, og er det ikke muligt at ajourføre disse, f.eks. fordi det ikke er muligt at komme i kontakt med kunden, eller fordi kunden ikke ønsker at udlevere de ønskede oplysninger, skal virksomheden vurdere, hvorledes risikoen for hvidvask og terrorfinansiering på anden måde kan imødegås, da den foreslåede § 14, stk. 5, kun i få tilfælde giver adgang til at afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse. Virksomheden kan f.eks. i forbindelse med rådgivning af kunden eller den løbende opdatering af dokumenter, data eller oplysninger om kunden i henhold til § 11, stk. 1, nr. 5, blive bekendt med, at de indhentede oplysninger ikke er tilstrækkelige.

Passende foranstaltninger kan være, at kunden ikke tilbydes nye produkter, at overvågningen af kunden intensiveres, eller at der sættes beløbsgrænser på kundens transaktioner. I vurderingen af, hvilke foranstaltninger der vil være passende, kan virksomheden eller personen blandt andet inddrage kundens engagement, herunder typen af kundens produkter, og omfanget af kundens transaktioner. Det er også relevant at inddrage de oplysninger, som virksomheden og personen allerede har indhentet i forbindelse med kundekendskabsproceduren eller rådgivningen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 14, stk. 5, hvorefter en forretningsforbindelse ikke altid kan afbrydes, hvis kundekendskabsprocedurerne ikke kan gennemføres, da virksomheden eller personen altid skal forsøge at gennemføre kundekendskabsprocedurerne på anden måde, hvis der ikke er risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. At foranstaltningerne skal være passende medfører, at de skal stå mål med risikoen for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 15 er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i, at virksomheden eller personen ikke træffer passende foranstaltninger for at imødegå risikoen for hvidvask og terrorfinansiering, i tilfælde hvor der foreligger utilstrækkelige oplysninger om en kunde, og disse ikke kan ajourføres. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en erhvervskunde, som foretager en ændring i ejerstrukturen, og hvor den af hvidvaskloven omfattede virksomhed ikke kan kontrollere de nye reelle ejeres identitetsoplysninger og undlader at øge overvågningen af kunden, indtil oplysningerne er tilstrækkeligt opdateret.

Til § 16

Efter den foreslåede § 16 skal virksomheder og personer, som er omfattet af denne lov, inden oprettelse af en forretningsforbindelse med eller gennemførelse af en enkeltstående transaktion for en fysisk person informere kunden om de regler, der gælder for behandling af personoplysninger med henblik på forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Af lovforslagets § 16 følger endvidere, at personoplysninger indhentet i henhold til denne lov eller regler udstedt

Retsinformation.dk bruger altså en midlertidig cookie (sess_ca_cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

i medfør heraf kun må behandles med henblik på forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Behandling af personoplysninger til andre formål, herunder kommercielle formål, må ikke finde sted. Bestemmelsen er ny.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 41, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv og skal ses i sammenhæng med oplysningsforpligtelserne i artikel 10 i direktiv 95/46/EU af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at inden etablering af en forretningsforbindelse med eller gennemførelse af en enkeltstående transaktion for en fysisk person skal virksomheder og personer omfattet af denne lov informere kunden om de regler, der gælder for behandling af personoplysninger med henblik på forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Oplysningerne skal gives, inden der oprettes en forretningsforbindelse. Det samme gør sig gældende ved enkeltstående transaktioner, jf. § 10, nr. 2, og udbud af spil, jf. § 10, nr. 3.

Oplysningerne skal alene gives til fysiske personer. Efter den foreslåede bestemmelse skal reelle ejere, som defineret i § 2, nr. 9, ikke informeres om behandling af personoplysninger, da disse ikke er kunder hos de af loven omfattede virksomheder og personer. Dette betyder dog ikke, at der ikke kan være oplysningsforpligtelser over for reelle ejere efter f.eks. persondataloven. Bestemmelsen er ikke en fravigelse af persondataloven men et supplement til denne.

Oplysningerne kan være i form af en generel meddelelse om de retlige forpligtelser i henhold til loven, når virksomheden eller personen behandler personoplysninger med henblik på forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Det vil sige, at oplysningerne blandt andet skal indeholde information om underretningspligten i dette lovforslags § 26 og opbevaringspligten i dette lovforslags § 30.

Det, at kunden skal informeres om de regler, der gælder for behandling af personoplysninger efter denne lov, betyder, at virksomheder og personer f.eks. kan indbefatte oplysningerne i de generelle regler og vilkår i den kontrakt, der indgås med kunden. Det vil ikke være tilstrækkeligt, at kunden selv kan finde informationerne på en hjemmeside.

Bestemmelsen gælder kun ved etablering af nye kundeforhold efter lovens ikrafttræden. For så vidt angår kundeforhold med fysiske personer, der er etableret inden lovens ikrafttræden, skal de pågældende oplysninger ikke meddeles disse.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 16, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have informeret en fysisk kunde om de regler, der gælder for behandling af personoplysninger, med henblik på forebyggelse af hvidvask eller finansiering af terrorisme, forinden etableringen af kundeforholdet. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der ikke inden oprettelse af en forretningsforbindelse med en fysisk kunde har informeret den pågældende kunde om, at der sker behandling af personoplysninger.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at personoplysninger, som er indhentet i henhold til lovforslaget eller regler udstedt i medfør heraf, alene må behandles med henblik på forebyggelse af hvidvask eller finansiering af terrorisme. Personoplysningerne kan derfor behandles i forbindelse med opfyldelse af andre pligter end de, der følger af dette lovforslag, f.eks. til opfyldelse af forpligtelser i forbindelse med finansielle sanktioner, så længe de finansielle sanktioners formål er forebyggelse af hvidvask eller finansiering af terrorisme. Generelle personoplysninger som f.eks. kundens navn og fødselsdato vurderes ikke udelukkende at være indhentet i henhold til denne lov ved etablering af en forretningsforbindelse, da dette er oplysninger, som er nødvendige for at etablere en forretningsforbindelse. Det samme vil ikke altid være tilfældet ved enkeltstående transaktioner. Personoplysninger indhentet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf må aldrig behandles på en måde, der er uforenelig med lovens formål.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at behandling af personoplysninger til andre formål, herunder kommercielle formål, ikke må finde sted. Dette indebærer, at en person eller virksomhed, som eksempelvis er ved at opdatere kundeoplysninger, ikke må anmode de pågældende kunder om andre oplysninger end de, der er relevante i forhold til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Forslaget til § 30 fastlægger, hvilke oplysninger virksomheder og personer, som er omfattet af lovforslaget, skal opbevare, samt hvor længe oplysningerne skal opbevares. Personoplysninger kan være indhentet til andre formål end opfyldelse af lovforslagets krav. I sådanne tilfælde vil der kunne være krav om længere opbevaringsperioder. Der henvises til forslaget til § 30.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 16, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i at behandle personoplysninger, der er indhentet efter hvidvaskloven, til andre formål end at forebygge hvidvask eller finansiering af terrorisme. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der benytter de oplysninger, som kunden har angivet om formål og omfang, til markedsføring.

Til § 17

§ 19, stk. 1, 2 og 7, i den gældende hvidvasklov indeholder skærpede krav til kundelegitimation i situationer, som indebærer en øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering. § 6 i den gældende hvidvasklov indeholder en særlig

Retsinformation.dk bruger alene en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man lukker browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

opmærksomhedspligt over for transaktioner, der har forbindelse til lande eller territorier, hvor der i henhold til erklæringer fra FATF anses for at være en særlig risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Den foreslåede § 17 fastlægger, at virksomheder og personer ud over kravene i § 11 skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Virksomheden eller personen skal i vurderingen tage de højrisikofaktor i betragtning, der fremgår af bilag 3 til lovforslaget, samt andre højrisikofaktorer, som må skønnes at være relevante. Bestemmelsen viderefører, at visse kundeforhold er forbundet med øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering, men bestemmelsen er nyaffattet, så det klart fremgår, at flere kundeforhold end de tidligere opremsede i § 19, stk. 2-7, i den nugældende hvidvasklov kan være forbundet med øget risiko.

Lovforslagets § 17 fastsætter endvidere, at virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dog kan dette undlades på baggrund af en risikovurdering for en filial eller et majoritetsejet datterselskab af en juridisk person, hvor den juridiske person er etableret i et EU- eller EØS-land og underlagt krav, der følger af 4. hvidvaskdirektiv, og filialen eller det majoritetsejede datterselskab til fulde overholder koncernens politikker og procedurer. Bestemmelsen er ny, da der i den gældende hvidvasklov alene er en særlig opmærksomhedspligt i forbindelse med transaktioner, hvor der i henhold til erklæringer fra FATF anses for at være en særlig risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Europa-Kommissionens liste vil indeholde de lande, hvor FATF har udstedt en erklæring, men der kan også komme andre lande på Europa-Kommissionens liste.

Forslaget gennemfører artikel 18, stk. 1, 3 og 4, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at virksomheden eller personen ud over kravene i §§ 11 og 12 skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i tilfælde, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Virksomheden og personen skal på baggrund af en risikovurdering af kunden tage stilling til, hvilke yderligere foranstaltninger i henhold til kravene i § 11, der er påkrævet, for at have det fornødne kendskab til kunden til at håndtere den øgede risiko en sådan kunde udgør. Stk. 1 skal derfor ses i sammenhæng med forslagets § 11 om risikovurdering af kunden og forslagets bilag 3 om faktorer, der, hvor det er relevant, skal indgå i vurderingen af, om der foreligger en øget risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Skærpede kundekendskabsprocedurer skal gennemføres i hele kundeforholdet. Risikovurderingen af et konkrete kundeforhold kan imidlertid altid ændre sig, f.eks. hvis kunden ikke længere ønsker et produkt, hvor produktet har medført, at kunden er vurderet som øget risiko.

Skærpede kundekendskabsprocedurer betyder, at virksomheden eller personen skal iværksætte yderligere foranstaltninger for at håndtere de øgede risici, det konkrete kundeforhold medfører. Det er ikke muligt at angive en udtømmende liste for hvad eller hvilke skærpede kundekendskabsprocedurer, der skal gennemføres. Som udgangspunkt skal der dog altid iværksættes øget overvågning af en sådan kunde, men henblik på at afgøre om transaktioner eller aktiviteter forekommer mistænkelige.

Skærpede kundekendskabsprocedurer kan være at indhente yderligere information om kunden, f.eks. vil det i tilfælde med øget risiko være relevant at indhente oplysninger om kundens formål med forretningsforbindelsen og den tilsigtede beskaffenhed jf. § 11, stk. 1, nr. 4. Vedrørende reelle ejere vil det i tilfælde med øget risiko være en "rimelig foranstaltning" at kontrollere en reel ejers identitet som angivet i § 11, stk. 1, nr. 3, samt "nødvendigt" at sikre viden om midlernes oprindelse jf. § 11, stk. 1, nr. 4. Skærpede kundekendskabsprocedurer kan udbygge de almindelige krav i § 11, som f.eks. at gennemføre kontrol af kundens identitetsoplysninger ved flere kilder for at øge kvaliteten af kontrollen, men det kan også være at andre foranstaltninger, som f.eks. godkendelse af kundeforholdet af den i § 7, stk. 2, udpegede person.

Det skal ud fra det specifikke kundeforhold vurderes, om der er tale om et tilfælde, som er forbundet med en øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering, og på baggrund af vurderingen tages stilling til hvilke foranstaltninger, der skal iagttages. Dette kan betyde, at der skal indhentes yderligere dokumentation og oplysninger fra andre kilder end kunden, eller at kunden bedes om at redegøre for, hvorfor denne ønsker det pågældende kundeforhold. Der kan også være situationer, hvor der ikke er yderligere behov for kontrol af identitetsoplysninger, men hvor virksomheden finder det hensigtsmæssigt at få afklaret uklarheder om kundens forretningsomfang eller forretningsmodel, såfremt kunden er en juridisk person.

Andre foranstaltninger kan endvidere være at indhente viden om, hvorfra kundens formue og midler oprinder for at foretage en vurdering af, om midlerne er legitime, herunder eventuelt at verificere oplysningerne ved en uafhængig og pålidelig kilde. Det kan også være relevant at indhente information om kundens tidligere forretningsaktiviteter eller kundens eller en reel ejers relationer, f.eks. via søgninger på internettet, eller oplysninger om antallet, størrelsen eller frekvensen af transaktioner, for yderligere at forstå, hvorfor kunden ønsker det pågældende produkt eller ønsker at gennemføre transaktioner.

Skærpede procedurer kan yderligere indebære, at der gennemføres kundekendskabsprocedurer med et kortere interval, at virksomheden eller personen indhenter den daglige ledelses godkendelse af forretningsforbindelsen ved etablering og ved videreførelse af en forretningsforbindelse, skærpede procedurer kan endvidere være løbende undersøgelser af kundens

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret nødvendige cookies, eller Retsinformation.dk opretter en cookie, der udløber efter et år. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

transaktioner, eller at det kræves, at første betaling skal foretages gennem en konto i kundens navn med en bank, der er underlagt tilsvarende krav som foreslået i denne lov.

Lovforslaget §§ 18 og 19 fastlægger hvilke skærpede kundekendskabsprocedurer, der skal iværksættes i forhold til blandt andet politisk eksponerede personer og grænseoverskridende korrespondentforbindelser. De to foreslåede bestemmelser fastsætter minimumskravene til de skærpede kundekendskabsprocedurer i de pågældende situationer. Den foreslåede § 17, stk. 1, medfører, at det, ud over kravene i §§ 18 og 19, kan være relevant at indføre yderligere kundekendskabsprocedurer i tilfælde, hvor f.eks. en politisk eksponeret person udgør en større risiko. Modsætningsvist vil personer, der ikke opfylder definitionen af en politisk eksponeret person, som f.eks. en kommunalt ansat embedsmand, kunne udgøre en øget risiko pga. dennes stilling. Udgør en sådan person en øget risiko, skal der efter den foreslåede § 17, stk. 1, iværksættes skærpede kundekendskabsprocedurer. I sådanne tilfælde kunne foranstaltninger tilsvarende de i den foreslåede § 18 angivne med fordel iværksættes. På samme måde kan der også etableres korrespondentforbindelser inden for et EU- eller EØS-land, hvor det vil være relevant at iværksætte lignende foranstaltninger som angivet i den foreslåede § 19.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen i vurderingen skal tage de højrisikofaktor i betragtning, der fremgår af bilag 3 til lovforslaget, samt andre højrisikofaktorer, som må skønnes at være relevante. Som det fremgår af bemærkningerne til bilag 3, er de oplistede faktorer og dokumentation situationer, hvor der kan anses for potentielt at være en øget risiko. Faktorerne skal derfor indgå som et element i risikovurderingen, og et kundeforhold kan blive betragtet som øget risiko, hvis en af de pågældende faktorer finder anvendelse, mens andre faktorer kan medføre, at kundeforholdet ikke er øget risiko. Det er den samlede vurdering af alle risikofaktorer, der fastlægger risikoen i det enkelte kundeforhold.

Det fremgår f.eks. af forslaget til bilag 3, nr. 1, litra e, at der potentielt er tale om et kundeforhold med en øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering, hvis et selskabs ejerstruktur virker usædvanlig eller for kompleks set i forhold til selskabets forretningsaktiviteter. Ved komplekse ejerstrukturer vil det eksempelvis være vigtigt, at der er klarhed over kundens ejer- og kontrolstruktur herunder den eller de reelle ejere, jf. forslaget til § 11, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., og selskabets beskaffenhed, jf. § 11, stk. 1, nr. 4. I sådanne tilfælde vil det være relevant at gennemføre yderlige foranstaltninger for at kontrollere den reelle ejers identitet, og at identitetsoplysningerne ikke kontrolleres via oplysninger givet af kunden. Virksomheden eller personen skal kunne godtgøre over for den myndighed, der fører tilsyn med den pågældendes overholdelse af loven, at de iværksatte foranstaltninger i forhold til kundekendskab er tilstrækkelige i forhold til risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. forslaget til § 11, stk. 4.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 17, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, som opretter en forretningsforbindelse med en kunde, og som ikke ved oprettelsen af forretningsforbindelsen har opdaget, at kunden indebærer en øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering, og derfor ikke har gennemført skærpede kundekendskabsprocedurer.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Kravet til Europa-Kommissionen om at udarbejde en sådan liste, der løbende skal ajourføres, fremgår af artikel 9, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, og kravet om, at der skal gælde skærpede krav i forhold til sådanne kundeforhold, fremgår af artikel 18, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv. Det forudsættes derfor, at virksomheder og personer omfattet af loven, som har kunderelationer uden for landet, har procedurer, der sikrer et løbende kendskab til denne liste.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke er til hinder for, at der oprettes kundeforhold med en kunde med hjemsted i et sådan land. Ved indgåelse af et sådan kundeforhold skal virksomheden og personen imidlertid kunne håndtere kundeforholdets risiko. Der skal altid iværksættes yderligere foranstaltninger, men de konkrete foranstaltninger afhænger af risikofaktorerne i det pågældende kundeforhold.

Vedrørende hvilke skærpede kundekendskabsprocedurer, der skal gennemføres, henvises til stk. 1. Virksomheden eller personen skal på samme måde som nævnt i stk. 1 iværksætte yderligere foranstaltninger for at håndtere de øgede risici, det konkrete kundeforhold medfører.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 17, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at gennemføre en skærpet kundekendskabsprocedure over for kunder, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der undlader at gennemføre en skærpet kundekendskabsprocedure over for en kunde med hjemsted i Nordkorea.

Det foreslås i *stk. 3*, at skærpede kundekendskabsprocedurer på baggrund af en risikovurdering kan undlades for en filial eller et majoritetsejet datterselskab af en juridisk person, hvor den juridiske person er etableret i et EU- eller EØS-land og underlagt krav, der følger 4. hvidvaskdirektiv, og filialen eller det majoritetsejede datterselskab overholder koncernens politikker og procedurer, jf. forslaget til § 9, stk. 2. Det vil derfor være nødvendigt i forbindelse med etableringen af

Retsinformation.dk bruger altid en indledende cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg, så man ikke behøver at gøre det igen næste gang man besøger siden. Du kan læse mere om Retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies
Benyttet simpel søgning eller fejlsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere

kundeforholdet, at virksomheden eller personen sikrer sig, at filialen eller det majoritetsejede datterselskab overholder koncernens politikker. Dette kan ske ved at få udleveret procedurerne og foretage relevante stikprøver.

Til § 18

§ 19, stk. 4, i den gældende hvidvasklov indeholder skærpede krav vedrørende kunder, som er politisk eksponerede personer. Tilsvarende krav findes i § 2, stk. 8 og 9, i bekendtgørelsen om onlinekasino og § 7 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer.

Den foreslåede *§ 18* omhandler foranstaltninger i forhold til politisk eksponerede personer. Kravene i den foreslåede bestemmelse svarer til de gældende krav i hvidvaskloven om skærpede kundekendskabsprocedurer for kunder, som er politisk eksponerede personer. Herudover sker der med lovforslaget en udvidelse af kravene til kundekendskabsprocedurer for så vidt angår politisk eksponerede personer, da det foreslås at stille skærpende krav vedrørende reelle ejere af juridiske personer, begunstigede i henhold til livforsikringspolicer samt reelle ejere af begunstigede, der er politisk eksponerede personer.

Forslaget til § 18 viderefører i forhold til den gældende hvidvasklov med redaktionelle ændringer, at virksomheden eller personen skal træffe passende foranstaltninger for at fastslå oprindelsen af midlerne og formuen, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen, samt at der skal ske godkendelse af kundeforhold med politisk eksponerede personer. Herudover foreslås, at videreførelse af en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person også skal godkendes, samt at godkendelse skal foreligge fra den i henhold til forslaget til § 7, stk. 2, udnævnte person.

Forslaget til § 18 fastsætter yderligere som noget nyt krav om, at, såfremt den begunstigede eller en reel ejer af den begunstigede i henhold til en forsikringspolice er en person, som er omfattet af stk. 1, virksomheden eller personen ud fra en risikovurdering skal sikre, at omstændighederne vedrørende forsikringsforholdet afklares, og at den person, der er udpeget i henhold til forslaget til § 7, stk. 2, informeres, inden udbetaling finder sted i henhold til forsikringspolicen samt i tilfælde af en hel eller delvis overdragelse af policen.

Derudover foreslås det som noget nyt, at når en politisk eksponeret person ophører med det hverv, som bevirkede, at vedkommende blev omfattet af definitionen af en politisk eksponeret person, skal virksomheden eller personen i mindst 12 måneder herefter vurdere, hvilken risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, der fortsat måtte være forbundet med personen.

Forslaget gennemfører artikel 20-23 i 4. hvidvaskdirektiv.

Efter betragtning 33 i 4. hvidvaskdirektivs præambel vedrørende politisk eksponerede personer er reglerne af forebyggende karakter og bør ikke fortolkes som en stigmatisering af politisk eksponerede personer som personer, der deltager i kriminelle aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder og personer skal have procedurer til at afgøre, om kunden, kundens reelle ejer, den begunstigede i henhold til en livsforsikringspolice eller den begunstigedes reelle ejer er en politisk eksponeret person eller nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 2, nr. 6-8, for nærmere definition af disse begreber.

I forhold til begunstigede i forsikringspolicer skal virksomhedens eller personens procedurer sikre en høj sandsynlighed for, at en politisk eksponeret person, en nærtstående eller nær samarbejdspartner til denne bliver identificeret, inden udbetaling finder sted eller ved hel eller delvis overdragelse af policen.

Det kan være relevant at abonnere på en service fra en informationsudbyder, der har specialiseret sig i at udarbejde og ajourføre lister over politisk eksponerede personer. Virksomheden eller personen skal vurdere, om en sammenkørsel med registeret er tilstrækkeligt til at vurdere, om der er tale om en politisk eksponeret person, eller om der skal foretages yderligere handlinger.

Karakteren af de lande, som en virksomheds eller persons kunder er bosat i, kan øge sandsynligheden for, at der blandt virksomhedens eller personens kunder er politisk eksponerede personer, som ikke er opført på de private udbyderes lister. Dette kan ud fra en risikovurdering føre til, at virksomheden eller personen må samarbejde med lokale på stedet, f.eks. advokater, bankforbindelser m.v., for at få afklaret, om der er tale om en politisk eksponeret person i det pågældende land.

Hvis en virksomhed eller person alene har et begrænset antal kunder, vil det efter en risikovurdering kunne være en tilstrækkelig procedure for virksomheden eller personen at få den enkelte kunde til at oplyse, om denne er en politisk eksponeret person, og/eller rutinemæssigt at foretage søgninger på kundernes navne på internettet.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 18, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i manglende eller mangelfulde procedurer til vurdering af, om en person, kundens reelle ejer, den begunstigede i henhold til en livsforsikringspolice eller den begunstigedes reelle ejer er en politisk eksponeret person eller en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der ikke har procedurer, der beskriver, hvordan en politisk eksponeret person identificeres.

retsinformation.dk bruger alene en midlertidig cookie (sessions cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret nødvendige cookies på alle retsinformation.dk sider i 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det foreslås i *stk. 2,* at virksomheden eller personen skal træffe passende foranstaltninger til at fastslå oprindelsen af midlerne og formuen, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen.

Indhentelse af oplysninger for at kunne fastslå oprindelsen af midlerne og formuen, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen, skal ske ud fra en risikovurdering. I risikovurderingen kan f.eks. indgå elementer såsom, i hvilket land kunden har bopæl, kundens stilling, kundens renommé m.v. Passende foranstaltninger kan også betyde, at der kan indlægges en risikovurdering i henhold til det produkt, en kunde har valgt. Ved produkter med høj risiko og store transaktioner, må der foretages mere tilbundsgående undersøgelser end f.eks. ved en livsforsikring med en lav årlig præmie.

På baggrund af risikovurderingen kan virksomheden eller personen anmode kunden om at indlevere de fornødne oplysninger. Oplysningerne kan også hentes fra eksterne kilder eller lignende. Oplysningerne må vurderes på baggrund af omstændighederne, herunder kundens transaktioner.

I visse situationer, eksempelvis et flerårigt kundeforhold, hvor virksomheden eller personen har et betragteligt indblik i vedkommende kundes økonomiske forhold, vil det på baggrund af en risikovurdering kunne besluttes, at den viden, som virksomheden eller personen ligger inde med, er tilstrækkelig til at kunne fastslå oprindelsen af midlerne og formuen, der er omfattet af forretningsforbindelsen.

Det vil altid være kundens midler og formue, der skal undersøges, da det er disse midler, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen. I tilfælde hvor den politisk eksponerede person er reel ejer af kunden, er det derfor stadig kundens (den juridiske person) midler og formue, der er omfattet af bestemmelsen, og ikke den reelle ejers midler eller formue.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 18, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i at undlade at træffe passende foranstaltninger til at fastslå oprindelsen af de midler og den formue, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen med en politisk eksponeret person eller en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, der ved oprettelse af en investeringskonto til en politisk eksponeret person ikke har undersøgt oprindelsen af de midler, der indsættes på kontoen.

Det foreslås i *stk. 3,* at virksomheders og personers etablering og videreførelse af forretningsforbindelser med en politisk eksponerede person eller nærtstående eller nære samarbejdspartnere til en politisk eksponeret person skal godkendes af den person, der er udpeget i henhold til forslaget til § 7, stk. 2. Dette betyder, at det alene er i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, at der skal ske godkendelse af kundeetableringen og videreførelsen af kundeforholdet, mens der ved øvrige virksomheder ikke er krav om, at der foreligger godkendelse. Der ligger ikke i kravet om godkendelse et krav om, at den § 7, stk. 2-ansvarlige skal foretage en egentlig prøvelse af det enkelte kundeforhold, men godkendelse skal ske på et tilstrækkeligt oplyst grundlag.

Der henvises i øvrigt til forslaget til § 17 om skærpede kundekendskabsprocedurer, som generelt er relevant for alle virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven, i forbindelse med oprettelse af kundeforhold med politisk eksponerede personer.

Særligt for så vidt angår videreførelse af kundeforhold skal virksomheden eller personen i dennes procedurer fastlægge et passende interval for godkendelse af kundeforhold med politisk eksponerede kunder eller nærtstående eller nære samarbejdspartnere til en politisk eksponeret person. Intervallet skal fastsættes ud fra den risiko, som kunden vurderes potentielt at udgøre for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det vil derfor ofte være relevant at fastsætte forskellige intervaller, f.eks. ved at differentiere mellem politisk eksponerede personer eller nærtstående eller nære samarbejdspartnere til en politisk eksponeret person, som er henholdsvis fra eller ikke fra lande, der er kendt for højere korruptionsniveauer.

Hvis en virksomhed eller person vurderer, at der ikke kan ske godkendelse eller videreførelse af et kundeforhold, som er omfattet af bestemmelsen, må det vurderes, om der skal træffes foranstaltninger i henhold til forslaget til § 14, stk. 5, om afbrydelse eller afvikling af kundeforholdet. Vedrørende eksisterende kundeforhold, hvor det vurderes, at dette ikke kan godkendes, henvises desuden til § 15.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 18, stk. 3, er virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, og den strafbare handling består i, at den person, som er udpeget i henhold til forslaget til § 7, stk. 2, ikke har godkendt etableringen eller videreførelse af forretningsforbindelsen med en politisk eksponeret person eller en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, der opretter en bankkonto til en politisk eksponeret person, hvorfor der kan gennemføres transaktioner, uden at kundeforholdet er godkendt af den i henhold til § 7, stk. 2, udpegede person.

Det foreslås i *stk. 4,* at der skal foretages skærpet overvågning af en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person eller en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. forslagets § 11, stk. 1, nr. 5.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg, så næste gang man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik.

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Omfanget af overvågningen kan baseres på en risikovurdering. Således vil personer fra lande, hvor der foreligger et højt korruptionsniveau, potentielt kunne siges at udgøre en højere risiko for hvidvask eller terrorfinansiering for virksomheden eller personen, og det vil derfor være nødvendigt at have ekstra opmærksomhed på sådanne personer. Der er således mulighed for at differentiere mellem politisk eksponerede personer med bopæl i Danmark og særligt politisk eksponerede personer med bopæl i et land med et øget korruptionsniveau. Den foretagne risikovurdering kan ikke føre til, at der ikke foretages skærpet overvågning.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 18, stk. 4, er virksomheder og personer, som er omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at etablere skærpet overvågning af kundeforhold med en politisk eksponeret person eller en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, hvor en politisk eksponeret person overvåges på samme måde som resten af kundeporteføljen, som ikke i øvrigt er genstand for skærpet overvågning.

Det foreslås i *stk. 5*, at hvis en begunstiget eller en reel ejer af en begunstiget i henhold til en forsikringspolice er en person omfattet af stk. 1, skal virksomheden eller personen ud fra en risikovurdering sikre, at omstændighederne vedrørende forsikringsforholdet afklares, og at den person, der er udpeget i henhold til forslaget til § 7, stk. 2, orienteres om, at udbetaling skal finde sted i henhold til forsikringspolicen og i tilfælde af en hel eller delvis overdragelse af policen.

Kravene gælder både inden udbetaling påbegyndes og i forbindelse med hel eller delvis overdragelse af policen, når den begunstigede er en politisk eksponeret person, eller hvor den begunstigedes reelle ejer er en politisk eksponeret person. I de tilfælde, hvor der er tale om, at den begunstigede er en juridisk person, er det relevant at afklare, om dennes reelle ejer er en politisk eksponeret person.

Kravet gælder også, når den begunstigede eller dennes reelle ejer er en nærtstående eller en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person.

Der er f.eks. tale om delvis overdragelse, såfremt en livsforsikring anvendes til at stille sikkerhed for et lånearrangement. Det er helt normalt, at långiver i forbindelse med oprettelse af et lån eller efterfølgende sikrer ydelsen af lånet i tilfælde af f.eks. dødsfald. Sikkerhedsstillelse bevirker ikke, at långiver bliver begunstiget, men en eventuel begunstiget i livsforsikringen må typisk vige for panthaverens krav. Nogle forsikringspolicer kan omsættes, og sker dette, vil der være tale om en overdragelse i henhold til § 18, stk. 5. Der er typisk kun praksis for overdragelse af privattegnede livsforsikringer, da det i betingelserne for de fleste arbejdsmarkedspensionsordninger fremgår, at de ikke kan stilles til sikkerhed for lån eller overdrages til tredjemand.

Det, at omstændighederne vedrørende forsikringsforholdet skal afklares, betyder, at der skal foretages en nærmere undersøgelse af forretningsforbindelsen med forsikringstager. Undersøgelsen skal tage udgangspunkt i, om den begunstigede eller dennes reelle ejer er en politisk eksponeret person med det formål at afklare, om der kan være korruption eller anden kriminalitet involveret i forsikringsforholdet. Hermed menes f.eks. en vurdering af, om det er naturligt, at den pågældende person er den begunstigede i forsikringsforholdet. Hvis der i forbindelse med undersøgelsen opdages forhold, der kan forekomme mistænkelige, skal der foretages underretning efter forslagets § 26, herunder skal transaktionen sættes i bero som angivet i forslagets § 26, stk. 3 og 4.

Der stilles krav om, at den i henhold til forslaget til § 7, stk. 2, udpegede person orienteres, inden der sker udbetaling eller hel eller delvis overdragelse af en forsikringspolice til en begunstiget, som er en politisk eksponeret person, eller til en begunstiget, hvis reelle ejer er en politisk eksponeret person. Der er ikke tale om, at personen skal foretage en egentlig godkendelse af udbetalingen eller overdragelsen. Personen bør dog orienteres i så god tid, at denne har mulighed for at reagere, såfremt det vurderes, at udbetalingen eller overdragelsen er forbundet med en risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 18, stk. 5, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4, og den strafbare handling består i manglende klarlæggelse af forsikringsforholdet inden udbetaling af forsikringspolicen eller i ikke at orientere den i henhold til forslaget til § 7, stk. 2, udpegede person, inden der sker udbetaling eller hel eller delvis overdragelse af en forsikringspolice. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et livforsikringsselskab, hvor den i henhold til § 7, stk. 2, udpegede person først orienteres efter forsikringens udbetaling.

Det foreslås i *stk. 6*, at hvis en politisk eksponeret person ophører med at have det pågældende hverv, skal de af loven omfattede virksomheder og personer i mindst 12 måneder derefter vurdere, hvorvidt personen indebærer en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Der skal anvendes skærpede kundekendskabsprocedurer efter forslaget til § 17, stk. 1, indtil personen ikke vurderes at udgøre en øget risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme.

I vurderingen skal f.eks. indgå faktorer som personens fortsatte relation til sit tidligere hverv, herunder tidligere samarbejdspartnere og kolleger, samt niveauet af korruption i det land, hvor den pågældende er bosat eller havde hvervet, som medførte klassificeringen som politisk eksponeret person.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Hvis personen ved ophør af hvervet vurderes ikke at udgøre en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal virksomheden eller personen gennemføre kundekendskabsprocedurer i henhold til den foreslåede § 10, nr. 1. Kunden vil på ny skulle risikovurderes i henhold til den foreslåede § 11.

Kravet finder ikke anvendelse på nærtstående eller nære samarbejdspartnere, jf. lovforslagets § 2, nr. 6 og 7, men virksomheden og personen bør i henhold til lovforslagets generelle krav om risikovurdering, jf. § 11, stk. 3, vurdere, om også disse personer fortsat kan være forbundet med en højere risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. I bekræftende fald bør kundekendskabsprocedureme, herunder specielt overvågningen, tilrettelægges efter den vurderede risiko.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 18, stk. 6, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at foretage en risikovurdering af en politisk eksponeret person, der er ophørt med det pågældende erhverv, eller i at undlade at anvende risikobaserede foranstaltninger, hvor personen forsat vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, som har en kunde, der har haft en stilling, som er omfattet af definitionen af en politisk eksponeret person, og som et år tilbage i tid er blevet dømt for at modtage korruptionsmidler, og hvor virksomheden ikke vurderer, at kunden udgør en øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.3 og afsnit 3.5.3.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 19

§ 19, stk. 3, i den gældende hvidvasklov indeholder skærpede krav til behandling af grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser.

Den foreslåede § 19 omhandler skærpede kundekendskabskrav i forhold til grænseoverskridende korrespondentforbindelser, hvorefter virksomheder omfattet af lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, skal iagttage en række skærpede foranstaltninger ud over kravene i forslaget til § 11, før de etablerer grænseoverskridende korrespondentforbindelser.

Forslaget til § 19 fastsætter endvidere, at såfremt respondentforbindelsens kunde har direkte adgang til at disponere over midler indestående på en konto hos korrespondentforbindelsen, skal korrespondenten sikre sig, at respondenten gennemfører kundekendskabsprocedurer, samt at respondenten kan udlevere kundekendskabsoplysninger efter anmodning fra korrespondenten.

Bestemmelsen viderefører § 19, stk. 3, i den gældende hvidvasklov med mindre indholdsmæssige ændringer med henblik på direktivnær implementering. Bestemmelsens anvendelsesområde udvides endvidere til at omfatte alle virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, jf. definitionen af korrespondentforbindelse i lovforslagets § 2, nr. 4. Udvidelsen af anvendelsesområdet medfører, at en række virksomheder, som ikke er institutter, omfattes af bestemmelsen, hvorfor det foreslås at anvende betegnelsen "korrespondentforbindelse" i stedet for den gældende hvidvasklovs betegnelse "korrespondentbankforbindelse".

For definitioner vedrørende korrespondentforbindelser henvises til forslaget til § 2, nr. 4.

Bestemmelsen gennemfører artikel 19 i 4. hvidvaskdirektiv.

Virksomheder her i landet, der er omfattet af forslagets § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, kan have behov for at anvende udenlandske kreditinstitutter til grænseoverskridende pengeoverførsler, værdipapirhandler, valutahandler, import- og eksportfinansiering m.v. I visse tilfælde indebærer samarbejdet etablering af kontoforbindelse og eventuelt depotforbindelse med det udenlandske kreditinstitut.

Overordnet bemærkes vedrørende udveksling af SWIFT-nøgler, at denne udveksling ikke nødvendigvis i sig selv indebærer, at der kan gennemføres betalingstransaktioner. Den enkelte virksomhed har ansvaret for at vurdere, hvornår en relation med et udenlandsk kreditinstitut bevirker, at der skal foretages skærpede kundekendskabsprocedurer i medfør af forslaget til § 19.

Det foreslås i *stk. 1*, hvilke krav (ud over kundekendskabsproceduren i medfør af forslaget til § 11) en korrespondent skal opfylde forinden etablering af en grænseoverskridende korrespondentforbindelse med en respondent fra et land, som ikke er et EU- eller EØS-land.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1,* at korrespondenten skal indhente tilstrækkelige oplysninger om respondenten til at forstå, hvori dennes virksomhed består, ligesom korrespondenten ud fra offentligt tilgængelige oplysninger skal bedømme respondentens omdømme og kvaliteten af det tilsyn, der føres med respondenten i det pågældende land.

Der stilles krav om, at korrespondenten skal opnå fuldt kendskab til, hvori respondentens virksomhed består. Med dette menes i forslaget til stk. 1, nr. 1, oplysninger om respondentens forretningsmodel, kundebase samt kravene i forslaget til § 11, stk. 1, nr. 4. Til brug for opfyldelse af kravet kan anvendes tilgængelige oplysninger om respondentforbindelsen, f.eks.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når
du har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har
benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

via internettet, fra private udbydere af information om finansielle institutter verden over og oplysninger udleveret af respondenten.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2,* at korrespondenten skal indhente tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at respondenten har effektive kontrolprocedurer med henblik på overholdelse af regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Vurdering af tilstrækkeligheden af respondentens kontrolforanstaltninger i nr. 2 skal ske på baggrund af de krav, der gælder i henhold til internationale standarder, dvs. svarende til kravene i dette lovforslag. Korrespondenten kan f.eks. tage udgangspunkt i et spørgeskema, f.eks. Wolfsberg Group's Standard Anti-Money Laundering Questionnaire, som fremsendes til den potentielle respondentforbindelse med henblik på besvarelse. Sådanne skemaer kan dog sjældent udgøre det eneste grundlag for korrespondentens vurdering af respondenten, da der her vil være tale om respondentforbindelsens egen vurdering af dennes virksomhed. Der skal derfor ud fra en risikovurdering tages stilling til, om der skal foretages yderligere undersøgelser, samt hvori disse i så fald skal bestå.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3,* at korrespondenten skal indhente godkendelse hos den person, der er udpeget i henhold til forslaget til § 7, stk. 2, inden der etableres nye korrespondentforbindelser. Den i medfør af forslaget til § 7, stk. 2, udpegede person skal i forbindelse med godkendelsen foretage en reel vurdering af respondentforbindelsen på baggrund af oplysninger indhentet efter forslagene til § 19, stk. 1, nr. 1 og 2, samt § 11.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4,* at korrespondenten inden etablering af en grænseoverskridende korrespondentforbindelse skal dokumentere korrespondentens henholdsvis respondentens ansvar for opfyldelse af reglerne i dette lovforslag. Korrespondenten skal dermed sikre sig, at der er klare aftaler mellem korrespondenten og respondenten om ansvaret for opfyldelse af kravene i lovforslaget i de tilfælde, hvor midler tilhørende respondentens kunder indsættes på en konto, der er oprettet af korrespondenten her i landet. At ansvaret skal være "dokumenteret" betyder, at det skal være skrevet ned, hvem der har ansvaret for de enkelte forpligtelser, samt at dette skal være vedtaget af begge parter.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 19, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, 1-13 og 19, og den strafbare handling består i ikke at gennemføre de i bestemmelsen opremsede yderligere kundekendskabsprocedurer ved oprettelse af en grænseoverskridende korrespondentforbindelse med en respondent fra et land uden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, der har indgået en grænseoverskridende korrespondentforbindelse med et pengeinstitut i Kina, hvor der ikke er indhentet oplysninger om respondentforbindelsens kontrolprocedurer med henblik på overholdelse af regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Det foreslås i *stk. 2,* at har en respondentforbindelses kunde direkte adgang til at disponere over midler, som indestår på en konto hos korrespondentforbindelsen, såkaldte gennemstrømningskonti, skal korrespondenten sikre sig, at respondenten gennemfører kundekendskabsprocedurer, samt at respondenten kan udlevere kundekendskabsoplysninger efter anmodning fra korrespondenten.

Vedrørende at korrespondenten skal sikre sig, at respondenten gennemfører kundekendskabsprocedurer, kan dette f.eks. ske ved at indhente stikprøver på oprettede kundeforhold. Det vil ikke være tilstrækkeligt at sikre, at respondenten i det pågældende land er underlagt krav om at gennemføre kundekendskabsprocedurer.

Korrespondenten skal yderligere sikre, at respondenten kan udlevere kundekendskabsoplysninger efter anmodning. Dette kan ske i form af vilkår i en kontrakt.

Korrespondenter her i landet er således ansvarlige for respondentforbindelsers kundeforbindelser på samme måde, som hvis disse havde haft direkte kundeforbindelse med korrespondenten her i landet.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af forslaget til § 19, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, 1-13 og 19, og den strafbare handling består i ikke at sikre, at respondentforbindelsen gennemfører kundekendskabsprocedurer, eller ikke at sikre, at respondentforbindelsen kan udlevere kundekendskabsoplysninger efter anmodning fra korrespondentforbindelsen. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, der ikke har oplysninger om, hvorvidt respondentforbindelsen gennemfører kundekendskabsprocedurer.

Der henvises til afsnit 3.2.3 og afsnit 3.5.3.2 i de almindelige bemærkninger samt definitionen af korrespondentforbindelse i forslagets § 2, nr. 4.

Til § 20

§ 19, stk. 6, i den nugældende hvidvasklov indeholder en bestemmelse om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter ikke må indgå eller opretholde en korrespondentbankforbindelse med et tomt bankselskab.

Den foreslåede § 20 indebærer et forbud mod at have direkte eller indirekte relationer med en finansiel virksomhed, der ikke er fysisk tilstede i det land, hvor den er registreret, også kaldet et tomt bankselskab. Bestemmelsen viderefører den

retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret anonym statistik- og performance-cookies, som udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

gældende § 19, stk. 6, med indholdsmæssige ændringer. Bestemmelsens anvendelsesområde udvides til at omfatte alle virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, jf. definitionen af en korrespondentforbindelse i forslaget til § 2, nr. 4. Der foretages endvidere mindre tilretninger med henblik på direktivnær implementering. Der henvises endvidere til definitionen af et tomt bankselskab i forslaget til § 2, nr. 11. Lovforslagets § 20 fastsætter endvidere som noget nyt, at der skal træffes rimelige foranstaltninger for at undgå at etablere korrespondentforbindelser med virksomheder, hvor der foreligger offentligt tilgængelige oplysninger om, at respondentforbindelsen lader tomme bankselskaber anvende respondentforbindelsens konti.

Bestemmelsen gennemfører artikel 24 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder og personer ikke må indgå eller opretholde en korrespondentforbindelse med et tomt bankselskab. Virksomheder og personer må derfor ikke indgå eller opretholde en forretningsforbindelse med en finansiel virksomhed, der ikke er fysisk tilstede i det land, hvor den er registreret, og som ikke er tilknyttet en virksomhed, der er underlagt et effektivt konsolideret tilsyn. En lokal agent eller personale, der ikke er på ledelsesniveau, er ikke tilstrækkeligt til at opfylde kravet om fysisk tilstedeværelse. Vedrørende definition af et tomt bankselskab henvises til forslaget til § 2, nr. 11.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 20, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i at indgå eller opretholde en korrespondentforbindelse med et tomt bankselskab. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, der ikke straks afvikler en korrespondentforbindelse med et tomt bankselskab.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheder og personer omfattet af loven skal træffe rimelige foranstaltninger for at undgå at etablere korrespondentforbindelser med virksomheder, hvor der foreligger offentligt tilgængelige oplysninger om, at respondentforbindelsen lader tomme bankselskaber anvende respondentforbindelsens konti. Ved rimelige foranstaltninger forstås, at de pågældende virksomheder skal foretage en vurdering af potentielle respondentforbindelser, inden de indgår en forretningsforbindelse med dem. I vurderingen kan blandt andet indgå en afklaring af, om den potentielle respondentforbindelse tidligere har tilladt en sådan anvendelse af deres konti.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 20, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at træffe rimelige foranstaltninger for at undgå at etablere korrespondentforbindelser med respondenter, hvor der foreligger offentligt tilgængelige oplysninger om, at respondentforbindelsen lader tomme bankselskaber anvende respondentforbindelsens konti. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, der ikke inden oprettelse af en korrespondentforbindelse foretager søgninger i offentligt tilgængelige kilder om respondentforbindelsen.

Til § 21

§ 12, stk. 7, i den gældende hvidvasklov indeholder en bestemmelse om, at kundelegitimationen kan gennemføres ud fra en risikovurdering. Derudover indeholder den gældende hvidvasklovs §§ 20 og 21 undtagelser til legitimationsproceduren, herunder er der i § 20, stk. 1, nr. 5, i den gældende hvidvasklov fastsat undtagelser for elektroniske penge.

Den foreslåede § 21 omhandler virksomheders og personers mulighed for at gennemføre lempede krav til kundekendskab i tilfælde, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Lovforslagets § 21 fastsætter endvidere, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om undtagelse fra krav i kundekendskabsproceduren for udstedere af elektroniske penge på områder, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. De lovfastsatte undtagelser til legitimationsproceduren videreføres ikke, dog kan der fastsættes undtagelser i relation til udstedere af elektroniske penge i en bekendtgørelse. Bestemmelsen er ny. Der henvises til afsnit 3.5.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Forslaget gennemfører artikel 15 og 16 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder og personer omfattet af loven i forhold til kravene i §§ 11 og 12 kan gennemføre lempede kundekendskabsprocedurer i tilfælde, hvor der vurderes at være begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Virksomheder og personer skal vurdere, om forretningsforbindelsen eller transaktionen indebærer en begrænset risiko, inden de gennemfører lempede kundekendskabsprocedurer. Ved risikovurderingen skal virksomheden eller personen tage de lavrisikofaktorer i betragtning, som fremgår af bilag 2 til loven, samt andre lavrisikofaktorer, som må skønnes at være relevante.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at virksomheder og personer omfattet af loven i forhold til kravene i §§ 11 og 12 kan gennemføre lempede krav til kundekendskab i tilfælde, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Der foreligger derved en mulighed og ikke et krav i modsætning til forslagets § 17 om skærpede krav til kundekendskabsprocedure i forbindelse med øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt. og 3. pkt.*, at virksomheder og personer skal konstatere, om forretningsforbindelsen eller transaktionen indebærer en begrænset risiko, inden de gennemfører lempede kundekendskabsprocedurer. Ved risikovurderingen skal virksomheden eller personen tage de lavrisikofaktorer i betragtning, som fremgår af bilag 2 til loven,

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. Permanente cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har haft et aktivt samtykke, i op til 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

samt andre lavrisikofaktorer, som må skønnes at være relevante. Anvendelse af lempede kundekendskabsprocedurer i forhold til § 11 kræver, at virksomheden og personen på baggrund af en risikovurdering vurderer, at der er tale om et kundeforhold med begrænset risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Stk. 1 skal ses i sammenhæng med forslagets § 11 og forslagets bilag 2 om faktorer, der, hvor det er relevant, skal indgå i vurderingen af, om der foreligger en begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme.

At det skal "konstateres" betyder, at det skal afdækkes, om der er risikofaktorer til stede, der kan medføre, at kunden ikke er begrænset risiko. Dette vil være en objektiv vurdering ud fra kundens omstændigheder, herunder kundens valg af produkt, oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed m.v.

At der kan anvendes lempede kundekendskabsprocedurer betyder, at alle kravene i § 11, jf. § 11, stk. 3, skal opfyldes, men at de kan opfyldes med et minimum af foranstaltninger, eller opfyldelse kan ske på et senere tidspunkt i kundeforholdet, jf. § 14, stk. 2. Ved iværksættelse af lempede kundekendskabsprocedurer skal virksomheden eller personen altid sikre, at alle kundekendskabskrav bliver opfyldt.

Lempede kundekendskabsprocedurer kan være, at der fastsættes tidspunkter for gennemførelse af kundekendskabsprocedurer, f.eks. når et produkt har egenskaber, hvorefter det alene kan anvendes til hvidvask og finansiering af terrorisme i begrænset omfang. Et tidspunkt kan være, når en beløbsgrænse er opnået. Det er i en sådan situation en betingelse, at beløbsgrænsen er fastsat tilstrækkeligt lavt, og at der er etableret systemer, der forhindrer, at beløbsgrænsen kan overskrides. Det skal altid sikres, at der ved alle forretningsforbindelser sker en kontrol af kundens identitetsoplysninger, også selvom beløbsgrænsen ikke opnås.

Lempede kundekendskabsprocedurer kan yderligere være, at kundens identitetsoplysninger kontrolleres på basis af en enkelt uafhængig og pålidelig kilde, at virksomheden eller personen selv vurderer formålet med forretningsforbindelsen og omfanget heraf, at opdatere oplysninger med et længere interval samt at justere overvågningen af kunden. Med hensyn til overvågning kan denne aldrig undlades, da lempede kundekendskabsprocedurer ikke er nogen undtagelse til kravene i § 11.

Det skal ud fra det specifikke kundeforhold vurderes, om der er tale om et tilfælde, som er forbundet med en begrænset risiko for hvidvask og terrorfinansiering, og på baggrund af vurderingen tages stilling til, hvilke foranstaltninger der skal iagttages. I tilfælde hvor virksomheden eller personen i forbindelse med etableringen af kundeforholdet er sikker på, at kunden er den, som denne udgiver sig for at være, kan dette medføre, at der skal indhentes begrænsede dokumenter til kontrol af identitetsoplysningerne. En begrænset risiko kan også medføre, at overvågningen af kunden holdes på et minimum.

For så vidt angår samlekonti som f.eks. advokaters klientkonti betragtes klienterne som de reelle ejere af kontoen, jf. bemærkningerne til den foreslåede definition af en reel ejer i § 2, nr. 9, og advokaten som kunden. I tilfælde, hvor advokaten selv er undergivet regler svarende til denne lov, kundeforholdet med advokaten vurderes som begrænset risiko, og virksomheden eller personen vurderer, at advokaten har etableret tilstrækkelige forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, kan der iværksættes lempede kundekendskabsprocedurer. Ved denne vurdering kan det være nødvendigt f.eks. at vurdere advokatens skriftlige procedurer samt at foretage stikprøver af advokatens mulighed for at udlevere identitetsoplysninger på forespørgsel.

De lempede kundekendskabsprocedurer kan i sådan en situation være at udføre kundekendskabsprocedurer på advokaten, herunder eventuelle reelle ejere af advokaten, samt at sikre, at advokaten på forespørgsel vil udlevere oplysninger om klienterne (de reelle ejere).

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 21, stk. 1, 2. pkt., er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have konstateret, om forretningsforbindelsen eller transaktionen indebærer en begrænset risiko inden gennemførsel af lempede kundekendskabsprocedurer. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der gennemfører lempede kundekendskabsprocedurer ved oprettelse af kundeforhold med en politisk eksponeret person, selvom der i loven stilles skærpede krav om kundekendskabsprocedurer til behandling af sådanne kunder.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at visse krav i kundekendskabsproceduren i henhold til §§ 10-21 ikke finder anvendelse for udstedere af elektroniske penge på områder, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Forslaget, der træder i stedet for § 20, stk. 1, nr. 5, i den gældende hvidvasklov, gennemfører artikel 12 i 4. hvidvaskdirektiv. Reglerne skal i henhold hertil fastsættes på baggrund af en risikovurdering foretaget af Finanstilsynet med bistand af SØIK, der dokumenterer begrænset risiko.

Det er yderligere i henhold til direktivet en forudsætning for undtagelse, at betalingsinstrumenterne ikke er genopfyldelige eller har en maksimal månedlig betalingstransaktionsgrænse på 250 euro, som udelukkende kan anvendes i Danmark. EU- eller EØS-landene kan forhøje denne grænse til 500 euro. Et genopfyldeligt betalingsinstrument er f.eks. et gavekort, hvor der efter udstedelsen kan indsættes yderligere midler. De af Finanstilsynet fastsatte regler skal yderligere opfylde direktivets krav om, at det maksimale elektronisk lagrede beløb ikke overstiger 250 euro, at betalingsinstrumentet udelukkende anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser, at betalingsinstrumentet ikke kan finansieres med anonyme elektroniske

Retsinformation bruger altså og nødvendige cookies (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet sidens søgefunktion og/eller scrollet ned på siden, i 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

penge, og at udstederen foretager tilstrækkelig overvågning af transaktioner eller forretningsforbindelser til at kunne opdage usædvanlige eller mistænkelige transaktioner.

Finanstilsynet kan ikke anvende bestemmelsen til at fastsætte undtagelser ved kontantindløsning eller kontanthævning af pengeværdien af elektroniske penge, hvis det indløste beløb overstiger 100 euro.

Den foreslåede bestemmelse medfører dermed, at der kan fastsættes undtagelser for visse krav i kundekendskabsproceduren, men der kan ikke fastsættes regler om at undtage elektroniske penge fra alle krav i kundekendskabsproceduren, jf. også betingelsen om, at der i alle tilfælde skal foretages tilstrækkelig overvågning af transaktioner eller forretningsforbindelser til at kunne opdage usædvanlige eller mistænkelige transaktioner

Finanstilsynet vil på baggrund af ovenstående udstede en bekendtgørelse, der undtager elektroniske penge, der opfylder alle betingelser helt eller delvist, fra kravene i forslagets kapitel 3.

Til § 22

§ 17 i den gældende hvidvasklov indeholder muligheden for at få bistand fra tredjemand.

Den foreslåede § 22 omhandler muligheden for at få bistand fra tredjemand. Bestemmelsen viderefører § 17 i den gældende hvidvasklov med indholdsmæssige ændringer. I forhold til gældende hvidvasklov begrænses de oplysninger, det kan overlades til tredjemand at indhente, til oplysninger efter § 11, stk. 1, nr. 1-3. Det kan herefter ikke længere overlades til tredjemand at indhente oplysninger om skærpede kundekendskabskrav. Kredsen af tredjemænd udvides, således at den omtalte bistand kan indhentes fra alle virksomheder og personer omfattet af loven tilsvarende virksomheder og personer i øvrige lande, der er underlagt krav, der svarer til 4. hvidvaskdirektiv, og tilsyn af en myndighed, samt medlemsorganisation eller sammenslutning af virksomheder og personer, der er underlagt krav, der svarer til 4. hvidvaskdirektiv, og er under tilsyn af en myndighed. Det videreføres, at der skal indhentes oplysninger om tredjemand, men der foreslås et nyt krav om, at der indhentes oplysninger om, at tredjemanden opfylder kravene til kundekendskabsprocedurer og opbevaring af oplysninger, der svarer til kravene i 4. hvidvaskdirektiv. Det videreføres med redaktionelle ændringer, at virksomheder og personer skal sikre, at tredjemand forpligter sig til efter anmodning straks at fremsende kopi af identitets- og kontroloplysninger om kunden samt anden relevant dokumentation, dog præciseres det, at der også skal kunne fremsendes kopi af identitets- og kontroloplysninger om den reelle ejer.

§ 22 i lovforslaget viderefører, at den pågældende virksomhed eller person er ansvarlig, uanset at denne har benyttet bistand fra en tredjemand. Det videreføres endvidere med redaktionelle ændringer, at der ikke kan benyttes bistand fra tredjemænd etableret i lande, som er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, dog fastsættes det som noget nyt, at filialer og majoritetsejede datterselskaber beliggende i sådanne lande kan anvendes, hvis de er etableret af en forpligtet enhed beliggende i et EU- eller EØS-land, og disse filialer og majoritetsejede datterselskaber til fulde overholder koncernens politikker og procedurer.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25-27 i 4. hvidvaskdirektiv. Forslagets stk. 5 om tredjemænd, der har tilknytning til lande, der er optaget på Europa-Kommissionen liste over lande, hvor der vurderes at være høj risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme, gennemfører artikel 26, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Formålet med bestemmelsen er at lette byrden i forbindelse med opfyldelse af krav til kundekendskab ved at give de af loven omfattede virksomheder og personer mulighed for at benytte sig af oplysninger om en kunde, som er indhentet af en anden virksomhed eller person, der er omfattet af regler og tilsyn, der må anses at svare til, hvad der gælder her i landet, og som derfor selv har været forpligtet til at gennemføre kundekendskabsprocedurer. Det forudsættes, at reglerne her i landet overholdes af tredjemand, når denne yder bistand i henhold til forslaget. Bestemmelsen indebærer således, at en virksomhed eller person kan vælge at indhente oplysninger om en kunde hos en anden virksomhed eller person omfattet af loven, hvis denne allerede har foretaget kundekendskabsprocedurer på kunden.

Virksomheder og personer skal ved behandling af personoplysninger i henhold til den foreslåede bestemmelse iagttage persondatalovens regler, herunder persondatalovens § 5, stk. 2, samt reglerne i persondatalovens kapitel 8 om registreredes rettigheder. Endvidere skal videregivelsesregler i særlovgivningen iagttages.

I det omfang udenlandske virksomheder som nævnt i stk. 1 er omfattet af persondatalovens anvendelsesområde, vil videregivelse af oplysninger fra disse virksomheder skulle ske i overensstemmelse med persondataloven.

Hvis en virksomhed eller person benytter en tredjemand, skal virksomheden altid modtage de oplysninger fra tredjemand, der er nødvendige for, at virksomheden eller personen opfylder kravene til kundekendskabsproceduren. Dette betyder, at selvom det kan overlades til en tredjemand at indhente f.eks. oplysninger om formål og beskaffenhed, kan det være nødvendigt, at virksomheden og personen modtager disse oplysninger, så de kan indgå i risikovurderingen eller overvågningen af kunden. I forhold til andre oplysninger skal virksomheden eller personen alene sikre, at disse kan fremsendes på anmodning, som f.eks. kopi af kontroloplysninger. Bestemmelsen medfører dermed ikke, at virksomheden eller personen ikke skal kende sin kunde. Bestemmelsen medfører alene, at kundens oplysninger kan genbruges.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at virksomheder og personer kan overlade det til tredjemand at opfylde kundekendskabskravene efter § 11, stk. 1, nr. 1-4, hvis oplysningerne stilles til rådighed af en virksomhed eller person omfattet af denne lovs § 1,

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når
man har lukket browseren, hvis man accepterer, gemmer retsinformation.dk dertil også samt om man har
benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

stk. 1. Det inkluderer blandt andet pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, livsforsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, sparevirksomheder, udbydere af betalingstjenester, udstedere af elektroniske penge, forsikringsmæglere, advokater og revisorer eller revisionsvirksomheder godkendt i henhold til revisorloven med hjemsted i et af de pågældende lande. Som noget nyt kan oplysninger om kundens identitet m.v. indhentet af blandt andet ejendomsmæglere og valutavekslingsvirksomheder også lægges til grund.

Bestemmelsen åbner således mulighed for, at eksempelvis en revisionsvirksomhed, der har fået henvist en kunde fra en anden revisionsvirksomhed, kan lægge de identitets- og kontroloplysninger til grund, som den revisionsvirksomhed, der har henvist kunden, har indhentet fra kunden, når den revisionsvirksomhed, der modtager kunden, skal foretage kundekendskabsprocedurer i henhold til § 11, stk. 1-3. Det er ikke en betingelse, at der er tale om den samme type virksomhed. Det betyder f.eks., at et pengeinstitut godt kan lægge oplysninger om en kundes identitet m.v. til grund, som er indhentet fra en revisor eller udbyder af betalingstjenester.

Det bemærkes, at det alene er oplysningerne i § 11, stk. 1, nr. 1-4, det kan overlades til tredjemand at indhente i henhold til den foreslåede bestemmelse. Det betyder f.eks., at det ikke kan overlades til tredjemand at opfylde kravene i de foreslåede §§ 18 eller 19. En tredjemand kan dog godt oplyse virksomheden eller personen om, at en kunde er en politisk eksponeret person, hvorefter virksomheden eller personen iværksætter de i henhold til den foreslåede § 18 krævede skærpede kundekendskabsprocedurer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2,* at virksomheder og personer kan overlade det til tredjemand at opfylde kundekendskabskravene i § 11, stk. 1, nr. 1-4, hvis oplysningerne stilles til rådighed af en tilsvarende virksomhed eller person etableret i et EU- eller EØS-land eller en tilsvarende virksomhed eller person i øvrige lande, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene, der følger af 4. hvidvaskdirektiv. Den foreslåede bestemmelse giver dermed mulighed for, at de regulerede virksomheder og personer også kan lægge oplysninger om en kundes identitet m.v. til grund, som er indhentet af tilsvarende virksomheder. For så vidt angår virksomheder og personer etableret under EU/EØS er det dog en betingelse, at den virksomhed, der afgiver oplysningerne, er underlagt krav om kundekendskab og opbevaring af oplysninger, der svarer til kravene i 4. hvidvaskdirektiv, samt er underlagt et tilsyn med overholdelsen af disse regler.

Såfremt en virksomhed eller person vil forlade sig på oplysninger indhentet af en virksomhed etableret i et land uden for EU, er det virksomhedens eller personens eget ansvar at vurdere, hvorvidt virksomheden er underlagt krav om kundekendskab m.v., der svarer til kravene i 4. hvidvaskdirektiv. De af loven omfattede virksomheder og personer skal over for tilsynsmyndigheden kunne begrunde denne vurdering.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3,* at virksomheder og personer omfattet af denne lov kan overlade det til tredjemand at opfylde kundekendskabskravene i § 11, stk. 1, nr. 1-4, hvis oplysningerne stilles til rådighed af en medlemsorganisation eller sammenslutning af virksomheder eller personer som nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask eller terrorfinansiering, der svarer til kravene i 4. hvidvaskdirektiv. Det er væsentligt, at virksomheden eller personen sikrer sig, at medlemsorganisationen eller sammenslutningen er omfattet af regler om forbyggende foranstaltninger om hvidvask og terrorfinansiering, før oplysninger indhentet af disse lægges til grund. Der er i Danmark ingen eksempler på, at f.eks. brancheorganisationer er omfattet af hvidvaskloven.

Det foreslås i *stk. 2,* at virksomheder og personer omfattet af loven skal indhente tilstrækkelige oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at denne opfylder kravene til kundekendskabsprocedurer og opbevaring af oplysninger. Tilstrækkelige oplysninger kan være en redegørelse fra tredjemand, hvori tredjemand beskriver de procedurer, som denne tredjemand har indført med henblik på at opfylde gældende kundekendskabsprocedurer. Det vil endvidere være relevant at indhente oplysninger om, hvorvidt tredjemand har modtaget påbud fra tilsynsmyndigheden i relation til kundekendskabskravene, og i bekræftende fald, hvorvidt disse påbud kan anses for opfyldt. Hvis disse forudsætninger er opfyldt, kan virksomhedens og personens forpligtelse til gennemføre kundekendskabsprocedurer anses for opfyldt. Det kan også være relevant at foretage stikprøver af tredjemands forretningsforbindelser.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 22, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at indhente tilstrækkelige oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at denne opfylder kravene i § 11, stk. 1-3, samt at denne opbevarer disse oplysninger. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, der ikke har indhentet oplysninger om, at en advokat gennemfører kundekendskabsprocedurer på dennes klienter ved oprettelse af en bankkonto til en klient.

Det foreslås i *stk. 3,* at virksomheder og personer skal sikre, at tredjemand forpligter sig til efter anmodning straks at fremsende kopi af identitets- og kontroloplysninger om kunden eller den reelle ejer samt anden relevant dokumentation. Dette skal ses i lyset af, at den virksomhed eller person, der får stillet oplysningerne til rådighed forinden etableringen af kundeforholdet, skal foretage en selvstændig risikovurdering af kunden med udgangspunkt i de produkter eller tjenesteydelser, som den pågældende virksomhed eller person tilbyder kunden.

Endvidere skal tredjemand forpligte sig til på anmodning straks at fremsende relevante kontroloplysninger og anden relevant dokumentation til virksomheden eller personen omfattet af loven, samt dokumentation for at denne overholder

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller retsområdesøgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformation.dk's brug af cookies på vores Cookiepolitik.

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

kravene til opbevaring i 4. hvidvaskdirektiv. Forpligtelserne skal derfor fremgå af den kontrakt, der indgås med tredjemand. Dette skal ses i lyset af, at formålet med reglerne om kundekendskabsprocedurer er at sikre en effektiv efterforskning blandt andet ved hurtigt at kunne stille de nødvendige oplysninger om en kundes identitet m.v. til rådighed for efterforskningsmyndighederne. Som følge heraf kan det ligeledes blive nødvendigt, at den modtagende virksomhed eller person får identifikations- og kontroloplysninger samt anden relevant dokumentation om kundens eller den reelle ejers identitet.

Det foreslås i *stk. 4* at uanset stk. 1-3, er den pågældende virksomhed eller person ansvarlig for overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne lov. Den virksomhed eller person, der er forpligtet efter lovens krav om kundekendskabsprocedurer, fritages derfor ikke for ansvaret efter loven, hvis denne undlader selv at indhente identitets- og kontroloplysninger.

Det er derfor fortsat den virksomhed eller person, som lægger en andens oplysninger til grund, der er ansvarlig for, at reglerne overholdes. Virksomheden eller personen er yderligere ansvarlig for korrekt risikovurdering af kunder med stillingtagen til, hvad dette måtte kræve i relation til kundekendskab og overvågning her i landet. Hvis virksomheden eller personen således vurderer, at der er tale om en kunde med øget risiko, skal denne sikre, at der indhentes tilstrækkelig supplerende oplysninger.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at stk. 1 ikke finder anvendelse på tredjemænd etableret i lande, som er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dog foreslås det i *stk. 5, 2. pkt.*, at dette ikke gælder filialer og majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i lande som nævnt i 1. pkt. af forpligtede enheder, som er etableret i et EU- eller EØS-land, hvis disse filialer og majoritetsejede datterselskaber til fulde overholder koncernens politikker og procedurer i overensstemmelse med § 9, stk. 2. I de tilfælde, hvor der er tale om en filial og majoritetsejet datterselskab af en forpligtet enhed etableret inden for Den Europæiske Union, og filialen eller det majoritetsejede datterselskab er etableret i et land opført på Europa-Kommissionens liste, kan oplysninger fra filialen eller det majoritetsejede datterselskab derfor alligevel lægges til grund. Det er dog en betingelse, at filialen og det majoritetsejede datterselskab til fulde overholder koncernens politikker og procedurer i overensstemmelse med § 9, stk. 2. Virksomheden eller personen skal derfor i forbindelse med indhentelsen af redegørelsen, jf. stk. 2, sikre sig, at filialen eller det majoritetsejede datterselskab overholder koncernens politikker.

Det følger af artikel 9, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, at Europa-Kommissionen kan træffe beslutning om, at et land uden for EU ikke har regler om kundekendskab m.v. svarende til 4. hvidvaskdirektiv eller ikke fører tilsyn med reglernes overholdelse svarende til 4. hvidvaskdirektiv. Såfremt Europa-Kommissionen træffer beslutning om, at et land ikke lever op til dette, skal Europa-Kommissionen offentliggøre en negativliste, hvoraf landet fremgår.

Europa-Kommissionens liste vil alene indeholde de lande, hvor Europa-Kommissionen har taget konkret stilling til, at de pågældende lande ikke har regler eller fører tilsyn med disse regler svarende til 4. hvidvaskdirektiv. Der kan ikke sluttes modsætningsvist fra listen. Listen kan således ikke tages til udtryk for, at lande, der ikke figurerer på listen, har regler eller tilsyn svarende til 4. hvidvaskdirektiv.

Til § 23

Efter den foreslåede *§ 23* kan virksomheder, der er en del af en koncern, overlade det til en anden virksomhed i koncernen at opfylde kravene i § 11, stk. 1, nr. 1-3, hvis koncernen anvender kundekendskabsprocedurer, regler om opbevaring af oplysninger og programmer til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med de krav, der følger af 4. hvidvaskdirektiv, og der på koncernniveau føres tilsyn af en myndighed med overholdelse af kravene. Bestemmelsen er ny og har til formål at sikre, at gentagne kundekendskabsprocedurer ikke fører til unødige forsinkelser.

Forslaget gennemfører artikel 28 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås dermed, at koncernforbundne virksomheder skal have mulighed for at få bistand fra hinanden vedrørende indhentelse af identitetsoplysninger og kontrollen af disse. Det betyder, at en virksomhed kan lægge oplysninger indhentet om kundens identitet m.v. til grund, når de er indhentet af en koncernforbunden virksomhed. Der stilles ikke krav om, at den virksomhed, som i første omgang har indhentet oplysningerne om kundens identitet m.v., er etableret i et EU- eller EØS-land, men det skal sikres, at virksomheden anvender kundekendskabsprocedurer, regler om opbevaring af oplysninger og programmer til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, som lever op til kravene i 4. hvidvaskdirektiv. Derudover skal der på koncernniveau være en tilsynsmyndighed, som fører tilsyn med overholdelse af kravene om kundeskabsprocedurer, regler om opbevaring af oplysninger og programmer til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, jf. ovenfor.

Virksomheder og personer skal ved behandling af personoplysninger i henhold til den foreslåede bestemmelse iagttage persondatalovens regler, herunder persondatalovens § 5, stk. 2, samt reglerne i persondatalovens kapitel 8 om registreredes rettigheder. Endvidere skal videregivelsesregler i særlovgivningen iagttages.

Til § 24

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret session cookies i fortsættelse af ovenstående, en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

§ 18 i den gældende hvidvaskLov indeholder bestemmelser om outsourcing.

Den foreslåede § 24 omhandler anvendelse af outsourcing til opfyldelse af krav efter loven og viderefører den gældende hvidvasklovs § 18 uden indholdsmæssige ændringer, dog tilføjes det, at forpligtelsen til at udpege en person med fuldmagt, jf. § 7, stk. 2, ikke kan outsources i henhold til stk. 1.

Bestemmelsen gennemfører artikel 29 i 4. hvidvaskdirektiv modsætningsvist. Det fremgår af artikel 29, at artiklerne om tredjemands opfyldelse af kravene ikke finder anvendelse ved outsourcing, hvor en tjenesteudbyder på grundlag af et kontraktarrangement skal betragtes som en del af den forpligtede enhed.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at virksomheder og personer kan vælge kontraktmæssigt at outsource opgaver med henblik på overholdelse af denne lov til en leverandør. I forhold til lovens overholdelse vil leverandøren blive betragtet som en del af den forpligtede virksomhed eller person.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det er en betingelse herfor, at virksomheder eller personer inden indgåelse af aftalen om outsourcing sikrer sig, at leverandøren har den fornødne evne og kapacitet til at varetage opgaven på en tilfredsstillende måde, og at leverandøren har de fornødne tilladelser til at påtage sig opgaven. Det betyder blandt andet, at leverandøren skal have et relevant og fagligt kendskab til de opgaver, som han skal udføre for en virksomhed eller person omfattet af loven. Derudover skal han have tilstrækkelige ressourcer til at varetage opgaverne. Vælges en leverandør fra udlandet, er det væsentligt, at denne har kendskab til den nationale lovgivning, som kan være divergerende fra lovgivningen i det land, hvor leverandøren er etableret. Virksomheden skal samtidig sikre sig, at leverandøren har de tilladelser, der måtte være forudsat for, at leverandøren kan påtage sig opgaven. Det er i denne forbindelse specielt relevant, når der er tale om en leverandør i et land, hvor der kan kræves andre tilladelser end i Danmark.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 24, stk. 1, 2. pkt. er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at sikre, at leverandøren har den fornødne evne og kapacitet til at varetage opgaven på en tilfredsstillende måde, og at leverandøren har de fornødne tilladelser til at påtage sig opgaven. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der outsourcer opgaven med kontrol af at identificere politisk eksponerede personer til en virksomhed, som ikke har oplysninger i deres databaser om politisk eksponerede personer.

Der foreslås i *stk. 2*, at personen eller virksomheden omfattet af loven under aftalens løbetid skal føre løbende kontrol med, at leverandøren lever op til forpligtelserne, og på baggrund heraf løbende vurdere forsvarligheden af outsourcingaftalen. Forsvarligheden skal vurderes ud fra de krav, som påhviler den outsourcende virksomhed i henhold til hvidvaskloven. For at opfylde kravet om kontrol er det væsentligt, at virksomheden eller personen inden aftaleindgåelsen sikrer sig, at denne kan få adgang til at gennemføre den relevante kontrol. Hvor ofte, der skal føres kontrol og omfanget af denne, skal vurderes på baggrund af en risikovurdering, outsourcingens kompleksitet samt resultatet af eventuelle tidligere gennemførte kontroller m.v.

Der er ikke krav om, at leverandøren skal være omfattet af den kreds af tredjemænd, som er beskrevet i forslagets § 22. Leverandøren kan være en forhandler af varer, hvor køberen tilbydes finansiering hos virksomheden omfattet af loven. Leverandøren påtager sig da kontraktmæssigt over for virksomheden at forestå den aftalte opgave.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 24, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at føre kontrol med leverandøren samt på baggrund heraf løbende vurdere forsvarligheden af outsourcing af aftalen. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der har outsourcet overvågningspligten, og som ét år efter, at outsourcing aftalen er indgået, ikke har kontrolleret, om der foretages tilstrækkelig overvågning af kundernes transaktioner.

Der foreslås i *stk. 3*, at forpligtelsen til at udpege en person med fuldmagt efter § 7, stk. 2, ikke kan outsources. Denne bestemmelse skal ses i sammenhæng med stk. 4, hvorefter den outsourcende virksomhed fortsat har det fulde ansvar for overholdelse af reglerne.

Det foreslås i *stk. 4*, at uanset om outsourcing finder sted, er den virksomhed eller person, der outsourcer, ansvarlig for overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne lov. Den outsourcende virksomhed har derfor fortsat det fulde ansvar for, at gældende regler overholdes. Hermed menes såvel hvidvaskloven som anden relevant lovgivning, herunder EU's forordninger på hvidvaskområdet, persondataloven m.v. Outsourcing vil typisk være relevant ved anvendelse af agenter eller distributører i forbindelse med pengeoverførsler eller distribution af elektroniske penge. Der skal i disse og lignende tilfælde særligt peges på, at den ansvarlige virksomhed eller person fortsat skal sikre en risikobaseret overvågning af kundeforholdet, jf. lovens bestemmelser herom.

Til § 25

§ 6, stk. 2, i den gældende hvidvasklov indeholder bestemmelser om noteringspligt, mens § 7 i den gældende hvidvasklov indeholder bestemmelser om undersøgelsespligt. I spillelovgivningen er der regler om undersøgelses- og noteringspligt i § 8 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer og § 29 i bekendtgørelsen om onlinekasino.

Den foreslåede § 25 omhandler undersøgelses- og noteringspligt for virksomheder og personer omfattet af loven. Bestemmelsen er en hvalfactelse af undersøgelsespligten. Det fastsættes i § 25, at virksomheder og personer skal

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret almen samtykkeerklæring (selvom denne som altid udløber efter 12 måneder). Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Virksomheder og personer skal, hvor det er relevant, udvide overvågningen af kunden, med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige. Det videreføres, at resultaterne af en undersøgelse skal noteres og opbevares. Det foreslås som noget nyt, at en registreret person ikke har ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, som er blevet eller vil blive behandlet efter den foreslåede § 25. Der henvises til afsnit 3.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Forslaget gennemfører artikel 40 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1,* at virksomheden og personen skal undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. I forhold til gældende hvidvasklov præciseres i *stk. 1, 1. pkt.*, at pligten også omfatter aktiviteter. Hensigten med bestemmelsen er at fastslå, om der er mistanke eller rimelig grund til at formode, at en transaktion eller en aktivitet har eller har haft forbindelse til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det betyder derfor også, at virksomheden og personen skal have procedurer og systemer, som gør det muligt at identificere sådanne transaktioner og aktiviteter. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 26 om underretningspligt til SØIK.

En mistanke og eventuel indgivelse af underretning til SØIK skal baseres på vurderinger i den konkrete situation af handlingernes karakter og forskellighed fra normale kundehandlinger, fortielser og andre særegne og atypiske forhold hos kunden, der samlet leder opmærksomheden hen på et eventuelt forsøg på tilsløring af midlernes oprindelse, der må formodes at have en kriminel karakter.

Formålet med undersøgelsespligten er at få fastslået, om det, der vurderes som værende usædvanligt, bliver til en egentlig mistanke om hvidvask af udbytte eller terrorfinansiering eller blot en formodning herom, eller om en mulig mistanke kan afkræftes. Der skal derfor alene foretages en undersøgelse i de tilfælde, hvor der er egentlig mistanke, eller der er rimelig grund til at formode, at en transaktion eller aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor en transaktion ikke svarer til kundens normale adfærdsmønster, eller hvor rådgiveren ikke har viden om, hvorfra kundens midler stammer.

Udgangspunktet i en undersøgelse af en mistanke vil være at sammenholde de oplysninger, virksomheden har om kunden (oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og omfanget heraf), og det, der ser mistænkeligt ud. I denne proces kan det være relevant at inddrage kunderådgiveren. Virksomheden kan også kontakte kunden for at indhente oplysning om formålet med transaktionen eller aktiviteten. Kundens forklaring vil i mange tilfælde ikke være nok til at afkræfte en mistanke. Det kan derfor være relevant at bede kunden om dokumentation for forklaringen. I tilfælde af et bilsalg kan kunden sende en salgsaftale, og i forbindelse med arv kan kunden fremsende en skifteretsattest. Der skal alene foretages undersøgelse i de tilfælde, hvor der er en mistanke om hvidvask af udbytte eller terrorfinansiering. Virksomheden skal derfor ikke i alle tilfælde af kunders bilsalg, arv m.v. indhente dokumentation fra kunden.

Hvis virksomheden vurderer, at en forespørgsel vil give kunden viden om, at virksomheden har mistanke og derfor er i gang med at foretage en undersøgelse, eller hvis virksomheden i øvrigt ikke ønsker at kontakte kunden om sagen, skal virksomheden foretage en underretning til SØIK, jf. forslaget til § 26, såfremt en mistanke ikke kan afkræftes på anden måde. Hvis en mistanke ikke kan afkræftes helt, skal virksomheden ligeledes foretage en underretning. Der skal være tale om en egentlig afkræftelse af en mistanke, hvorfor det ikke er tilstrækkeligt kun at svække denne.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at virksomheder og personer, hvor det er relevant, skal udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige. Kravet skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 5, om overvågning og § 11, stk. 3, om, at overvågningen skal gennemføres på baggrund af en risikovurdering. I tilfælde, hvor en kundes transaktion eller aktivitet er fundet mistænkelig, men hvor den ikke har medført en underretning til SØIK, jf. forslaget til § 26, skal virksomheden eller personen på baggrund af risikoen vurdere, om der er behov for at gennemføre skærpet overvågning af kunden. Dette gælder tillige, hvor der er givet underretning til SØIK, jf. forslaget til § 26, og hvor det på denne baggrund vurderes relevant at skærpe overvågningen af kunden.

Der kan forekomme tilfælde, hvor det ikke er relevant at skærpe overvågningen, f.eks. tilfælde hvor kunden har et meget simpelt produkt, f.eks. et udlånsprodukt med fast afvikling, eller hvor overvågningen af kunden allerede er skærpet.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 25, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et påviseligt lovligt formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, eller at udvide overvågningen, hvis der er mistanke eller rimelig grund til at formode, at en kundes transaktioner eller aktiviteter har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning til søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
Retsinformation.dk anvender ikke cookies til markedsføring. Læs mere om Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

pengeinstitut, hvor en kunde indsætter store kontantbeløb uden at kunne forklare, hvor kontanterne stammer fra, og hvor pengeinstituttet ikke nærmere undersøger baggrunden for de usædvanlige transaktioner samt undlader at vurdere, hvorvidt der skal ske skærpet overvågning af kunden.

Det foreslås i *stk. 2*, at resultaterne af en undersøgelse skal noteres og opbevares, jf. forslaget til § 30, stk. 1, nr. 3 og stk. 2. Pligten til at notere oplysninger omfatter faktuelle oplysninger om kunden og transaktionen samt en konklusion, og notatet skal være tilstrækkeligt til at genopfriske hukommelsen og give andre, herunder andre medarbejdere og politiet, en forståelse af sagen. Udgangspunktet vil ofte være kundens egen forklaring om formålet med transaktionen eller aktiviteten, dokumentation af kundens forklaring, eventuelt sammenholdt med forklaringer indhentet fra kolleger, som har kontakt med eller opgaver i relation til kunden. Noteringspligten omfatter både undersøgelser, som fører til, at SØIK underrettes, og som resulterer i, at mistanken afkræftes, og der derfor ikke underrettes til SØIK. Noteringspligten omfatter derimod ikke de tilfælde, hvor et maskinelt overvågningssystem generer såkaldte false positives, hvorved forstås »hits«, hvor det med rimelighed kan lægges til grund, at disse ikke giver indikationer om konkret mistænkelige enkeltsager.

I henhold til forslaget til § 30, stk. 1, nr. 3, skal dokumenter og registreringer vedrørende transaktioner og aktiviteter, der gennemføres som led i kundeforholdet, og notater om undersøgelser af mistænkelige transaktioner, herunder resultater og grundlag, opbevares. Notater m.v. skal opbevares, så de kan fremfindes samlet i 5 år efter transaktionens eller aktivitetens gennemførelse, jf. forslaget til § 30, stk. 3.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 25, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at notere og opbevare et resultat af en undersøgelse. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der foretager en undersøgelse af en pengeoverførelse, fordi der er mistanke om finansiering af terrorisme, men ikke noterer undersøgelsens resultat.

4. hvidvaskdirektiv fastlægger i artikel 41, stk. 4, en adgang for EU- eller EØS-landene til i national ret helt eller delvist at begrænse den registreredes ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv. Det foreslås i *stk. 3*, at den registrerede person ikke har ret til indsigt i personoplysninger, der er eller vil blive behandlet efter stk. 1 og 2.

Persondataloven fastlægger i § 31, at hvis en person fremsætter begæring, skal den dataansvarlige give den pågældende meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende samt indsigt i en række forhold vedrørende behandlingen af oplysninger om den pågældende. Den foreslåede stk. 3 fraviger persondatalovens § 31. Den foreslåede bestemmelse afskærer personens indsigtsret i både igangværende og allerede foretagne undersøgelser og er således tidsubegrænset.

Bestemmelsen angår alene oplysninger, der er registreret om en person i forbindelse med en undersøgelse efter stk. 1 og 2. Oplysninger, som er anvendt i forbindelse med undersøgelsen, men som ikke er indhentet alene på baggrund af denne undersøgelse, er ikke omfattet af begrænsningen af retten til indsigt efter den foreslåede § 25, stk. 3. Retten til indsigt i oplysninger om f.eks. en risikovurdering af kunden i forbindelse med kundekendskabsproceduren afskæres herefter ikke i henhold til den foreslåede bestemmelse, uanset om denne oplysning har indgået i en undersøgelse i henhold til det foreslåede stk. 1. På samme måde vil indsigtsret heller ikke kunne nægtes efter den foreslåede bestemmelse, hvis virksomheden eller personen efterfølgende i anden sammenhæng anvender oplysningerne indhentet i forbindelse med en undersøgelse. Adgangen til indsigtsret i sådanne tilfælde skal vurderes efter § 31 i persondataloven.

Den foreslåede bestemmelse er tidsubegrænset. Dette betyder, at en person aldrig kan få indsigt i de oplysninger, som behandles efter forslaget til stk. 1 og 2. En virksomhed eller person er dog ikke pålagt pligt til at nægte indsigt. Der kan derfor gives indsigt i behandlede oplysninger, dog kan der aldrig gives indsigt, hvis der er foretaget en underretning til SØIK, idet det bemærkes, at ud over behandlingen af oplysninger efter denne bestemmelse, er virksomheden og personen efter den foreslåede § 38 pålagt pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning efter forslaget til § 26, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter forslaget til § 25. Den foreslåede stk. 3 er derfor et supplement til den foreslåede § 38, som medfører, at der ikke kan gives en person indsigtsret i, at der er foretaget en underretning til SØIK. Der henvises til afsnit 3.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede stk. 3 betyder ikke, at virksomheden eller personen ikke kan give de pågældende personer indsigt i en række forhold vedrørende behandling af oplysninger om den pågældende, hvis denne vurderer, at der ikke er noget beskyttelseshensyn, f.eks. i forbindelse med fremtidige undersøgelser af kunden. Det er alene kundens ret til oplysningerne, der afskæres. Der kan dog aldrig ske videregivelse af oplysninger om, at der er foretaget underretning til SØIK.

Til § 26

§ 7 i den gældende hvidvasklov, § 9 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer og § 30 i bekendtgørelsen om onlinekasino indeholder krav om underretning.

Den foreslåede § 26 omhandler virksomheders og personers pligt til at give underretning til SØIK, og for medlemmer af Advokatsamfundet til sekretariatet for Advokatsamfundet, om mistænkelige transaktioner eller aktiviteter, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Forslaget til bestemmelsen

Retsinformation.dk bruger alene en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fejlsøgning af søgning i en cookie, som altså udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

viderefører underretningspligten, men indholdet præciseres og tilrettes 4. hvidvaskdirektiv. Det præciseres, at underretningspligten omfatter både transaktioner, midler og aktiviteter samt mistanker, der er opstået i forbindelse med kundens forsøg på at foretage en transaktion eller en henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet. Ud over dette viderefører den foreslåede § 26 § 7 i den gældende hvidvasklov med redaktionelle ændringer.

Forslaget gennemfører artikel 33-35 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at virksomheder og personer omfattet af loven omgående skal underrette SØIK, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Hvis virksomheden eller personen ikke kan afkræfte mistanken, skal SØIK omgående underrettes. Virksomheder og personer omfattet af loven må derfor tilrettelægge deres behandling af mistænkelige transaktioner og aktiviteter på en sådan måde, at processen fra overvågning af kundetransaktioner, konstatering af noget mistænkeligt, undersøgelse og afklaring af, om mistanken kan anses for afkræftet, fremskyndes mest muligt. Dette må især gælde for transaktioner, der umiddelbart fremstår som mistænkelige. Underretningspligten kan ikke opfyldes ved fremsendelse til politiet. Der henvises i forbindelse hermed til forslaget til § 26, stk. 6, om tekniske krav til opfyldelse af underretningspligten til SØIK.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at kravet i 1. pkt. også gælder ved mistanke, der er opstået i forbindelse med kundens forsøg på at foretage en transaktion eller en henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet. Der skal således også gives underretning om kundeforhold, som afvises, hvis der skønnes at være tale om forsøg på hvidvask eller terrorfinansiering. I de tilfælde, hvor der er tale om en ny potentiel kunde, skal kundekendskabsprocedurerne ikke gennemføres, såfremt der er fare for, at kunden bliver bekendt med, at der bliver foretaget en underretning til SØIK. Det kan dog i flere tilfælde alligevel være muligt at identificere den pågældende på andet grundlag, herunder på baggrund af oplysninger eller dokumenter, der er modtaget fra den potentielle kunde. Dette er yderligere i overensstemmelse med forslaget til § 3 og definitionen i artikel 1 i 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter forsøg på hvidvask eller terrorfinansiering omfattes af definitionen af hvidvask af penge og terrorfinansiering.

Det er ikke hensigten, at den underretningspligtige skal gå ind i en nærmere strafferetlig vurdering af forholdet. De af loven omfattede virksomheder og personer skal derimod se på, om der er forhold, der er atypiske i forhold til normale kundeforhold, herunder om transaktionen vedrører beløbsstørrelser eller betalingsmåder, der i den konkrete sammenhæng forekommer atypiske. Der kan også være tale om, at der ikke umiddelbart er tale om noget atypisk, men at virksomheden eller personen er i besiddelse af andre oplysninger, der konkret giver anledning til mistanke. På baggrund af en samlet vurdering med udgangspunkt i den underretningspligtiges kendskab til sit sagsområde må den pågældende tage stilling til, om der er en mistanke, der skal underrettes om. Der henvises i øvrigt til forslaget til § 25 om undersøgelses- og noteringspligten.

For så vidt angår forholdet til § 28 i persondataloven, der fastlægger en oplysningspligt i tilfælde, hvor personoplysninger indsamles hos den registrerede, henvises også til den foreslåede § 16, hvorefter virksomheder og personer inden etablering af en forretningsforbindelse med eller gennemførelse af en enkeltstående transaktion for fysiske personer skal informere kunden om de regler, der gælder for behandling af personoplysninger, med henblik på forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Som det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 16, skal kunden generelt informeres om underretningspligten. Den foreslåede § 16 er en gennemførelse af 4. hvidvaskdirektivs artikel 41, stk. 3, som henviser til – og supplerer – artikel 10 i databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF), der er gennemført i persondatalovens § 28.

I tilfælde, hvor en underretning til SØIK indeholder personoplysninger, der ikke er indsamlet hos den registrerede selv (tredjemand), fremgår det af § 29, stk. 1, i persondataloven, at det påhviler den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen af oplysningerne finder sted, at give den registrerede meddelelse om en række forhold. § 29, stk. 1, i persondataloven gennemfører artikel 11 i databeskyttelsesdirektivet. Artikel 13, stk. 1, litra d, i databeskyttelsesdirektivet giver dog mulighed for, at medlemsstaterne kan træffe lovmæssige foranstaltninger med henblik på at begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er omhandlet artikel 11, stk. 1, hvis en sådan begrænsning er en nødvendig foranstaltning af hensyn til forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager.

Det fremgår af artikel 43 i 4. hvidvaskdirektiv, at behandling af personoplysninger på grundlag af direktivet med henblik på forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme betragtes som værende i samfundets interesse i henhold til databeskyttelsesdirektivet. Derudover fremgår det af artikel 39, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, at forpligtede enheder samt deres ledelse og ansatte ikke må oplyse kunden eller tredjemand om, at der sendes, vil blive sendt eller er blevet sendt oplysninger i henhold til artikel 33 eller 34. Artikel 39 i 4. hvidvaskdirektiv foreslås gennemført i den foreslåede § 38, hvoraf det fremgår, at virksomheder og personer omfattet af denne lov, ledelse og ansatte i disse virksomheder og hos disse personer samt revisorer eller andre, der udfører eller har udført særlige hverv for virksomheden eller personen, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Den foreslåede § 38, stk. 1, medfører, at der er tavshedspligt om, at der i konkrete tilfælde er foretaget underretning til SØIK. Tavshedspligten er en nødvendig – i øvrigt EU-bestemt – lovmæssig foranstaltning for at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samt for at undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, analyser, efterforskninger eller procedurer, og for at sikre, at forebyggelse, efterforskning og afsløring af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ikke bringes i fare.

Den foreslåede bestemmelse om tavshedspligt i § 38, stk. 1, vurderes på denne baggrund at være i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, litra d, i databeskyttelsesdirektivet. I tilfælde, hvor en underretning til SØIK indeholder oplysninger, der ikke er indsamlet hos den registrerede, skal den registrerede ved videregivelse af oplysningerne til SØIK derfor ikke gives konkret meddelelse herom i medfør af persondatalovens § 29, stk. 1. For så vidt angår tilfælde, hvor en underretning til SØIK indeholder oplysninger, der er indsamlet hos den registrerede, henvises til det anførte ovenfor i dette afsnit om persondatalovens § 28 og lovforslagets § 16.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 26, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at underrette SØIK ved viden om, mistanke eller rimelig grund til at formode, at en transaktion har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme eller forsøg herpå. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der har undersøgt en kundes mistænkelige transaktioner og ikke har kunnet finde noget påviseligt lovligt formål med transaktionen, men herefter ikke underretter SØIK.

Det foreslås i *stk. 2*, at i tilfælde af mistanke som nævnt i stk. 1 kan medlemmer af Advokatsamfundet underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til SØIK. Medlemmer af Advokatsamfundet kan dermed vælge at underrette Advokatsamfundet først. Der er dog ikke nogen pligt til at underrette Advokatsamfundet, før der sker underretning til SØIK. Advokatsamfundet fører efter retsplejeloven tilsyn med advokatbranchen, blandt andet tilsyn med klientkontomidler. Medlemmer af Advokatsamfundet kan derfor vælge i stedet at foretage en underretning direkte til SØIK efter stk. 1. Forslaget gennemfører artikel 34 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 3*, at de af loven omfattede virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1, hvis de har viden eller mistanke om, at transaktionen har tilknytning til hvidvask, og transaktionen ikke allerede er gennemført. Ved underretning efter stk. 2 skal transaktionen sættes i bero, indtil Advokatsamfundet har videregivet underretningen til SØIK eller har meddelt medlemmet, at underretningen efter en konkret vurdering ikke vil blive videregivet. Såfremt gennemførelse af transaktionen ikke kan undlades, eller hvis virksomheden eller personen vurderer, at undladelse af at gennemføre transaktionen vil kunne skade efterforskningen, skal underretning i stedet indgives omgående efter gennemførelsen.

Det vil ofte være sådan, at virksomheden eller personen først bliver bekendt med, at en transaktion er mistænkelig, efter at transaktionen er gennemført. Dette skyldes, at mange mistænkelige transaktioner opdages på baggrund af virksomhedernes eller personernes overvågningssystemer. Effektiviteten af efterforskningen og opfyldelsen af formålet med loven beror på, at der etableres et velfungerende samarbejde mellem de af loven omfattede virksomheder og personer og SØIK. Forslaget til stk. 3 gennemfører artikel 35 i 4. hvidvaskdirektiv.

Forpligtelsen gælder alene, hvis transaktionen ikke allerede er gennemført. I forbindelse med f.eks. straksoverførsler vil transaktionerne ofte være gennemført, inden virksomheden får viden eller mistanke om, at transaktionerne har tilknytning til hvidvask. Det skal i den forbindelse bemærkes, at hvis der efterfølgende foretages undersøgelse af en transaktion, skal virksomheden i henhold til den foreslåede § 25, hvor det er relevant, udvide overvågningen af kunden.

Hvis underretningen sker efter stk. 2, skal transaktionen efter forslagets stk. 3 sættes i bero, indtil Advokatsamfundet har videregivet underretningen til SØIK eller har meddelt, at underretningen efter en konkret vurdering ikke vil blive videregivet.

Det vil i mange situationer være sådan, at en udskydelse eller forsinkelse af transaktionens eller aktivitetens gennemførelse vil vække mistanke hos den, der forsøger at hvidvaske penge. Er der risiko for dette, bør transaktionen alligevel gennemføres. Underretning til SØIK skal her ske umiddelbart herefter. Dette gælder dog ikke, hvis der er mistanke om terrorfinansiering, jf. forslaget til stk. 4. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til § 37, hvorefter virksomheden eller personen er forpligtet til at hemmeligholde, at der er iværksat en undersøgelse, eller at SØIK er underrettet.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 26, stk. 3, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i at gennemføre en transaktion, hvor virksomheden har viden om eller mistanke til, at transaktionen har tilknytning til hvidvask, selvom der ikke er sket underretning til SØIK. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der modtager en bestilling på valutaveksling af et højt kontantbeløb til levering tre dage efter bestillingen, og hvor virksomheden vælger at gennemføre valutavekslingen uden at underrette SØIK inden vekslingen.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter forslaget til stk. 1 og indhentet godkendelse fra SØIK til at gennemføre transaktionen, hvis de har viden eller mistanke

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie/session cookie på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller faldrepsmo. Derudover kan cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme. SØIK beslutter hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

Reglen vil i praksis indebære, at der foretages en indberetning til SØIK ved mistanke om finansiering af terrorisme. SØIK vil herefter hurtigst muligt og senest inden den efterfølgende bankdag tage stilling til, om der skal ske beslaglæggelse, eller om transaktionen kan gennemføres. Bestemmelsen begrænser i øvrigt ikke pligten til indefrysning af midler i henhold til danske anordninger eller EU-forordninger vedrørende sanktioner.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 26, stk. 4, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i at gennemføre en transaktion, hvor en virksomhed eller person har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion vedrører finansiering af terrorisme, selvom der ikke er sket underretning til SØIK. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der endnu ikke har gennemført en pengeoverførsel, men vælger at gennemføre denne, selvom virksomheden har mistanke om, at pengeoverførslen sker til en terrororganisation.

4. hvidvaskdirektiv fastlægger i artikel 41, stk. 4, en adgang for medlemslandene til i national ret helt eller delvist at begrænse den registreredes ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende. Det foreslås i *stk. 5*, at den registrerede person ikke har ret til indsigt i personoplysninger, der er eller vil blive behandlet efter stk. 1 og 2. Dette betyder tillige, at den registrerede person ikke har ret til I indsigt i, at der er sket underretning til SØIK om vedkommende.

Persondataloven fastlægger i § 31, at hvis en person fremsætter begæring, skal den dataansvarlige give den pågældende meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende samt indsigt i en række forhold vedrørende behandlingen af oplysninger om den pågældende. Det foreslåede stk. 3 fraviger persondatalovens § 31.

Bestemmelsen angår oplysninger om, at der er foretaget en underretning efter stk. 1 og 2, herunder selve underretningens indhold.

Den foreslåede bestemmelse er tidsubegrænset. Dette betyder, at en person aldrig kan få indsigt i de oplysninger, som behandles efter stk. 1 og 2.

Der henvises til afsnit 3.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om den tekniske opfyldelse af underretningspligten til SØIK. SØIK kan kun opnå den fulde effekt af virksomhedernes og personernes underretninger, hvis en meget væsentlig del af disse sendes gennem den af SØIK etablerede elektroniske kanal, og hvis alle oplysningerne afleveres på en måde, så de kan anvendes umiddelbart i SØIKs it-system til registrering og behandling af oplysninger til brug for efterforskning. Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende lov. Da der er tale om et område, hvor teknologien udvikler sig hurtigt, foreslås det, at det i forhold til den gældende hvidvasklov videreføres, at den nærmere regelfastsættelse sker på bekendtgørelsesniveau. Finanstilsynets nuværende bekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 155 af 10. februar 2014 om indsendelse af underretninger m.v. til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet) vil blive udstedt på ny med samme indhold. I bekendtgørelsen er der fastsat nærmere regler om, at underretning om mistænkelige transaktioner eller rådgivningsopgaver skal ske elektronisk gennem SØIKs underretningssystem. Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser om, hvordan underretningen skal foregå, herunder på, hvilke sprog underretningen skal affattes, hvilke oplysninger der skal indgå, samt hvilke krav der stilles til de oplysninger, der skal følge med den elektroniske underretning m.v.

En lignende bemyndigelse i den gældende hvidvasklov er allerede udnyttet af Finanstilsynet i form af en bekendtgørelse, der indeholder krav om elektronisk underretning om mistænkelige transaktioner til SØIK ved fremsendelse af et XML-skema eller direkte på SØIKs hjemmeside www.hvidvask.dk. Dette har medført en betydelig forenkling af underretningsproceduren for de virksomheder og personer, som er omfattet af loven. Den nuværende bekendtgørelse videreføres. Skatteministeren har med hjemmel i lov om spil udstedt tilsvarende bekendtgørelse for udbydere af landbaserede kasinoer og onlinekasino. Denne bekendtgørelse ophæves i forhold til lov om spil, da udbydere af spil vil blive omfattet af bekendtgørelsen udstedt af Finanstilsynet.

Til § 27

§ 8 i den gældende hvidvasklov omhandler undtagelser til underretningspligten.

Den foreslåede § 27 omhandler undtagelser fra underretningspligten i § 26 og viderefører § 8 i den gældende hvidvasklov med redaktionelle ændringer.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at advokater i visse situationer er undtaget fra pligten til at underrette SØIK. Advokater er således undtaget fra pligten i forslaget til § 26 til at foretage underretning til SØIK på baggrund af oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient i forbindelse med, at advokaten fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. I stk. 1, 2. pkt. foreslås, at advokater tilige er undtaget fra pligten til at foretage underretning i medfør af forslaget til § 26 for så vidt angår sager, der føres i Landsskatteretten, og sager ved en voldgiftsret. Undtagelsen gælder,

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

uanset om oplysningerne modtages før, under eller efter retssagen eller i forbindelse med, at den pågældende klients retsstilling fastslås. Juridisk rådgivning skal fortsat være omfattet af advokatens tavshedspligt, medmindre den juridiske rådgiver deltager i hvidvaskaktiviteter eller terrorfinansiering, den juridiske rådgivning ydes med henblik på hvidvask af penge eller terrorfinansiering, eller advokaten ved eller burde vide, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på hvidvask af penge og terrorfinansiering.

Ved »fastslår den pågældende klients retsstilling« forstås, at det kun vedrører oplysninger om fortolkning af gældende ret samt retlig subsumption.

Landsskatteretten er landets øverste administrative klageinstans på skatte-, moms-, afgifts-, told-, vurderings- og inddrivelsesområdet. Landsskatteretten behandler klager over en lang række myndigheders afgørelser. Da det er et eksplicit krav, at klageadgang for Landsskatteretten skal være udnyttet, før der kan anlægges sag for domstolene, foreslås det endvidere i stk. 1 at medtage sager for Landsskatteretten i undtagelsen fra indberetningspligten.

Det foreslås i *stk. 1, 3 pkt.* præciseret, at undtagelsen gælder, uanset om oplysningerne modtages før, under eller efter retssagen eller i forbindelse med, at den pågældende klients retsstilling fastslås.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at revisorer undtages for pligten til at foretage underretning på baggrund af oplysninger, de modtager i forbindelse med, at de repræsenterer en klient i Landsskatteretten. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.* præciseret, at undtagelsen gælder for revisorer, uanset om oplysningerne modtages før, under eller efter sagen.

Det foreslås i *stk. 3,* at virksomheder og personer som nævnt i forslaget til § 1, stk. 1, nr. 14-17, når de bistår en advokat før, under og efter en retssag eller med at fastslå en klients retsstilling, er undtaget fra pligten til at underrette i samme omfang som den advokat, de bistår. Dette sikrer, at retssikkerheden for klienten kan bevares. Retssager adskiller sig blandt andet fra administrativ klagebehandling ved at være omfattet af retsplejelovens regler, hvori beskyttelsen af retssikkerheden ligger. Begrænsningen i underretningspligten foreslås derfor som hovedregel indskrænket til at omfatte egentlige retssager, hvilket er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv. Imidlertid opfattes Landsskatteretten i praksis nærmere som en domstol end en administrativ klageinstans, hvorfor sager, som føres ved Landsskatteretten, også er omfattet af undtagelsen.

Det foreslås i *stk. 4,* at stk. 1-3 ikke finder anvendelse, hvis virksomheden eller personen ved eller burde vide, at klienten søger bistand med henblik på hvidvask eller finansiering af terrorisme. Forbuddet mod selvinkriminering, som følger af § 10 i retssikkerhedsloven, kan være til hinder for den pligt til underretning, der følger af forslaget til § 26. Forbuddet mod selvinkriminering har forrang for underretningspligten i forslaget til § 26.

Til § 28

§ 9 i den gældende hvidvasklov indeholder krav til myndighederne om underretning. I spillelovgivning findes tilsvarende krav til Spillemyndigheden om underretning i § 10 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer og § 31 i bekendtgørelsen om onlinekasino.

Den foreslåede *§ 28* omhandler tilsynsmyndighedernes underretningspligt. Bestemmelsen viderefører § 9 i den gældende hvidvasklov uden indholdsmæssige ændringer, dog udvides pligten til også at omfatte Spillemyndigheden, idet udbydere af spil omfattes af loven, samt told- og skatteforvaltningen. Sidstnævnte udvidelse lovfæster gældende praksis. Der henvises til afsnit 3.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 36 i 4. hvidvaskdirektiv.

Der foreslås i § 28, at får en tilsynsmyndighed i henhold til denne lov eller told- og skatteforvaltningen kendskab til forhold, der formodes at have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, som er omfattet af underretningspligten i forslaget til § 26, stk. 1, skal myndigheden underrette SØIK herom. Tilsynsmyndighederne pålægges hermed en underretningspligt. Tilsynsmyndighederne kan ved inspektioner eller på anden måde få kendskab til forhold, der kan have tilknytning til hvidvask af udbytte eller finansiering af terrorisme, og i så fald skal disse underrette SØIK herom. Underretningspligten foreslås samtidig udvidet til også at omfatte told- og skatteforvaltningen. Den foreslåede udvidelse medfører, at told- og skatteforvaltningen på samme måde som tilsynsmyndighederne skal underrette, hvis de får kendskab til forhold, der kan have tilknytning til hvidvask af udbytte eller finansiering af terrorisme. Dette kan f.eks. være tilfældet ved kendskab til store beholdninger af kontanter ved personers ud- eller indrejse af landet eller uledsagede forsendelser af stor værdi, som sendes ud af eller ind i landet. Forslaget viderefører gældende praksis.

Forslaget til bestemmelsen vil, ud over at sikre en klar lovhjemmel for told- og skatteforvaltningen til at aflevere sådanne oplysninger, uden at det nødvendigvis sker som en anmeldelse, sikre en styrket indsats mod økonomisk kriminalitet, da told- og skatteforvaltningen i forbindelse med deres kontrolsager kan afdække forhold, som vedrører anden form for økonomisk kriminalitet end fiskal kriminalitet.

Til § 29

§ 35 i den gældende hvidvasklov omhandler SØIKs mulighed for at give tilbagemeldinger til underrettende myndigheder og virksomheder eller personer.

retsinformation.dk bruger alle typer cookies (også cookies på alle andre Ens sikrer, at vores cookies udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet zoom-funktionen, søgning eller fejlsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Den foreslåede § 29 omhandler SØIKs mulighed for at give tilbagemelding til den underrettende virksomhed, person eller myndighed. Bestemmelsen viderefører § 35 i den gældende hvidvasklov med sproglige ændringer, dog udvides bestemmelsens anvendelsesområde til også at omfatte underrettende myndigheder. Det videreføres ikke, at der kan gives underretning om sletning i SØIKs hvidvaskregister. Der henvises til afsnit 3.7.3 i de almindelige bemærkninger.

Forslaget vedrører specifik tilbagemelding til de virksomheder, personer eller myndigheder, som efter loven har givet underretning om en hvidvask- eller terrorfinansieringsmistanke. En underretning er en information til politiet og har ikke karakter af en anmeldelse. Dette betyder blandt andet, at § 724 i retsplejeloven om tilbagemelding til anmeldere ikke finder anvendelse i forbindelse med underretning. SØIK kan give tilbagemelding på såvel konkrete underretninger som generelt om kvalitet og omfang af underretninger fra en virksomhed, person eller myndighed.

Forslaget gennemfører artikel 46, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1,* at SØIK, hvis efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler imod, kan give den underrettende virksomhed, person eller myndighed, der i medfør af § 26, stk. 1, og § 28 har foretaget en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt. Tilbagemelding kan ske til den, der har indgivet underretning.

Der vurderes at være behov for også at kunne give tilbagemelding om status i sagen, f.eks. at der er rejst sigtelse, at oplysningen indgår i en verserende sag, eller at videre efterforskning er sat i bero, men at sagen ikke er henlagt.

Selvom der kan tænkes situationer, hvor det kan have betydning for vurderingen af et kundeforhold at få mere detaljerede oplysninger om sigtelsen, skønnes der ikke generelt at være et behov for, at det skal være et almindeligt led i tilbagemeldingen. Hensynet til den mistænkte eller sigtede taler imod en detaljeret tilbagemelding. En sådan tilbagemelding bør derfor være en absolut undtagelse, der især kan være aktuel, hvor der er tale om meget små forhold, eller hvor den aktuelle kriminalitet vedrører bedrageri over for pengeinstitutter og lignende. Uden for disse situationer vurderes det at være tilstrækkeligt, at der så vidt muligt gives oplysning om, hvorvidt der er mistanke om f.eks. narkotikakriminalitet, økonomisk kriminalitet eller eventuel anden form for kriminalitet.

Ikke mindst af hensyn til den interne undervisning og virksomhedens eller personens mulighed for at optimere risikovurdering, procedurer m.v. vil det være hensigtsmæssigt, at der er mulighed for, at tilbagemeldingen om endelig afgørelse i visse tilfælde, hvor dommens indhold er særligt oplysende omkring udbytte og hvidvask, sker i form af en dom eller en domsekstrakt.

Uanset formuleringen "kan" skal der så vidt muligt gives tilbagemelding i det ved bestemmelsen hjemlede omfang. Vurderingen vil bero på en afvejning af på den ene side hensynet til den person, der er indgivet underretning om, og på den anden side den underrettendes behov for tilbagemelding. I afvejningen indgår, om den underrettende har tavshedspligt og har et egentligt kundeforhold til den pågældende, ligesom det kan indgå, om den underrettende er underlagt særlige etiske regler. Underretning kan også gives, såfremt det vurderes, at dette kan forebygge eller standse kriminalitet rettet mod den underrettende. Specifik tilbagemelding kan således især være aktuelt i den finansielle sektor og andre erhverv med tavshedspligt og etiske krav, hvorimod det på andre områder i vidt omfang vil være tilstrækkeligt at orientere neutralt om eksempler på hvidvaskunderretninger og afgørelser.

Tilbagemelding kan først gives, når det med sikkerhed ikke kan skade efterforskningen. Uanset hvilke regler, der gives om tavshedspligt, og uanset at mange af de virksomheder, der er omfattet af loven, allerede er undergivet tavshedspligt, gælder det for nogle efterforskningssituationer, at der i en periode kun sker den for efterforskningen nødvendige videregivelse af oplysninger. Tilbagemelding bør ikke ske i en sådan periode, end ikke til de virksomheder, der er vant til at efterleve en omfattende tavshedspligt. I øvrigt kan der tillige ved et fortsat kundeforhold være det problem, at oplysningen måske vil være medvirkende til, at forretningsforbindelsen opsiges, hvilket kan henlede kundens opmærksomhed på en eventuel efterforskning. Der vil ikke ved en tilbagemelding kunne gives pålæg om, at forretningsforbindelsen ikke må opsiges.

Der kan også tænkes at forekomme andre situationer, hvor tilbagemelding konkret skønnes ikke at skulle ske eller først bør ske på et senere tidspunkt.

Tilbagemelding skal efter forslaget gives til den underrettende virksomhed eller person. Ved virksomheder skal udtrykket forstås bredt, idet det ofte er en person i ledelsen, der formelt står for underretning på baggrund af oplysninger fra ansatte i virksomheden. Begrebet omfatter alle personer, der har været et led i underretningskæden.

Der kan efter forslaget også gives tilbagemelding til de underrettende offentlige myndigheder, som har foretaget underretningen efter forslagets § 28.

Lovforslagets stk. 1, fraviger bestemmelsen i persondatalovens § 8, idet forslaget indeholder en særskilt hjemmel til behandling af oplysninger om strafbare forhold i videre omfang, end hvad der følger af persondataloven. Forslaget indeholder således en særskilt hjemmel til, at SØIK kan videregive visse oplysninger til den underrettende virksomhed, person eller myndighed, og at denne virksomhed, person eller myndighed kan behandle de fra SØIK modtagne oplysninger. Videregivelse af de fra SØIK modtagne oplysninger skal dog ske i overensstemmelse med forslagets stk. 2.

retsinformation.dk bruger alle de nødvendige cookies (session cookies) på alle sider. Fra session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret nødvendige session cookies i en måned. Hvis man ikke accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk en cookie, som altid udløber efter 10 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Forslaget kan i visse tilfælde give registrerede personer en ringere retsstilling end efter persondataloven, hvilket har været tilsigtet. Det skyldes, at SØIKs mulighed for ifølge forslaget at give feedback til den underrettende har til formål at forebygge eller standse kriminalitet mod den underrettende og forebygge kriminalitet ved at give de virksomheder og personer, der underretter, indblik i nye former for hvidvask og terrorfinansiering, hvilket betragtes som vægtige samfundsmæssige interesser. Fravigelsen af persondataloven vurderes i øvrigt ikke at være i strid med databeskyttelsesdirektivet, jf. herved betragtning 49 i præamblen og artikel 32, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 2*, at modtagne meddelelser som nævnt i stk. 1 ikke må videregives til uvedkommende. De oplysninger, som de af loven omfattede virksomheder, personer og myndigheder modtager fra SØIK, må dermed ikke uberettiget videregives. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med straffelovens § 264 d om uberettiget videregivelse af blandt andet meddelelser om en andens private forhold.

På grund af oplysningernes art vil udgangspunktet være, at enhver videregivelse, herunder videregivelse til andre personer i en virksomhed, er uberettiget, medmindre formålet med videregivelsen er at forhindre, at virksomheden misbruges af den samme kunde. Dette vil som udgangspunkt alene være tilfældet, hvis der stadig eksisterer en forretningsforbindelse. Oplysningerne kan dog videregives i anonymiseret form til alle i virksomheden i undervisningssammenhæng.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 29, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i uberettiget videregivelse af oplysninger modtaget fra SØIK. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en person, der på baggrund af oplysninger modtaget fra SØIK fortæller en kunde, at denne efterforskes af SØIK.

Den foreslåede § 71, stk. 1, 2. pkt., fastlægger, at forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af § 29, stk. 2, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler. Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven, f.eks. § 290 i straffeloven om hæleri eller § 114 b, nr. 3, i straffeloven om bistand ved finansiering af terrorisme. Bestemmelsen vil således udgøre et supplement til blandt andet hæleribestemmelsen i § 290 i straffeloven og til bestemmelsen om bistand ved finansiering af terrorisme i § 114 b, nr. 3, i straffeloven.

Til § 30

§ 23 i den gældende hvidvasklov indeholder krav til opbevaring af oplysninger. Krav om opbevaring af oplysninger, herunder at oplysninger skal opbevares i 5 år, findes for udbydere af spil omfattet af hvidvaskregler i gældende ret i § 5 i bekendtgørelsen om onlinekasino og § 11, stk. 1 og 4, i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer.

Den foreslåede § 30 vedrører krav om opbevaring af oplysninger. Bestemmelsen viderefører § 23 i den gældende hvidvasklov med indholdsmæssige ændringer. Bestemmelsen er nyaffattet. I forhold til gældende hvidvasklov sættes der krav om, at kopi af foreviste legitimationsdokumenter skal opbevares, hvor disse tidligere alene kunne opbevares. Derudover stilles der krav om, at det er alle oplysninger indhentet i henhold til kravene i kapitel 3, der skal opbevares, hvor der i gældende hvidvasklov alene var krav om at opbevare identitets- og kontroloplysninger. Det præciseres endvidere, at dokumenter og registreringer i forbindelse med undersøgelser, jf. den foreslåede § 25, stk. 1 og 2, skal opbevares. Det foreslås som noget nyt, at personoplysninger skal slettes 5 år efter en forretningsforbindelses ophør eller en enkeltstående transaktions gennemførelse. Det videreføres ikke, at ved ophør af en virksomhed skal den senest fungerende ledelse sørge for, at identitetsoplysninger m.v. fortsat opbevares. Formålet med § 30 er at lette politiets efterforskning samt give tilsynsmyndighederne bedre mulighed for at foretage kontrol af efterlevelse af lovens regler. Der henvises til afsnit 3.8.3 i de almindelige bemærkninger.

Forslaget gennemfører artikel 40-43, jf. betragtning 42 og 43 i 4. hvidvaskdirektivs præambel.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at virksomheder og personer skal opbevare oplysninger indhentet i forbindelse med opfyldelse af kravene i kapitel 3, herunder identitets- og kontroloplysninger samt kopi af foreviste legitimationsdokumenter.

Ved "identitetsoplysninger" forstås faktiske oplysninger om en person eller virksomhed. De identitetsoplysninger, der kræves for fysiske kunder, er navn og cpr-nr. Hvis den pågældende ikke har et cpr-nr. eller lignende, skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato. De samme oplysninger skal opbevares om reelle ejere.

For kunder, som er juridiske personer, stilles krav om opbevaring af navn og CVR-nr. eller anden lignende identifikation, hvis virksomhedskunden ikke har et sådant nummer, samt kontroloplysninger. Derudover skal oplysninger om den juridiske persons ejer- og kontrolstruktur opbevares.

Ved "kontroloplysninger" forstås oplysninger, som er tilvejebragt for at kontrollere, at identitetsoplysningerne er korrekte. Virksomheder og personer, som anvender digital signatur eller verifikation via elektroniske databaser som led i kontrollen, skal opbevare et teknisk revisionsspor, som dokumenterer den gennemførte kontrol. Kravet om kontroloplysninger gælder også for den indhentede information om ejer- og kontrolstruktur, herunder reelle ejere. Ved brug af offentligt tilgængelige kilder som f.eks. opslag i Det centrale virksomhedsregister kan det være tilstrækkeligt at opbevare et hyperlink til opslaget. I forbindelse med gennemførelse af kundekendskabsprocedurer med passende intervaller under forretningsforbindelse jf.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

den foreslåede § 10, nr. 1, vil det her være relevant at kontrollere, om hyperlinket stadig er aktuelt, og hvis ikke, opbevare et nyt hyperlink. Det oprindelige hyperlink skal i sådanne tilfælde ikke slettes, men begge hyperlink skal opbevares.

Det foreslås endvidere i stk. 1, nr. 1, at indføre krav om, at kopi af legitimationsdokumenter skal opbevares. Med legitimationsdokumenter menes i denne forbindelse fysiske dokumenter, som f.eks. sundhedskort, pas og kørekort. Det vil ikke anses som værende tilstrækkeligt for at opfylde bestemmelsens krav alene at notere oplysninger om den dokumentation, der er forevist. Med forslaget følger ikke en pligt til, at der skal anvendes fysiske legitimationsdokumenter i forbindelse med legitimering af fysiske kunder. Kontrol kan også foretages ved f.eks. opslag i en uafhængig elektronisk database. Hvis der anvendes legitimationsdokumenter, skal der imidlertid altid opbevares en kopi af disse. Kravet om "kopi" kan opfyldes ved at tage en fotokopi af dokumentet, men der kan også f.eks. tages et billede eller lignende.

Kravet om at opbevare kopi af legitimationsdokumenter anses for at være i overensstemmelse med § 6 i persondataloven, idet det er angivet i 4. hvidvaskdirektiv, at der er en vigtig samfundsmæssig interesse i at opbevare kopi af legitimationsdokumenter, herunder billedlegitimation, med henblik på at forebygge hvidvask og finansiering af terrorisme. Forslagets § 30, stk. 1, nr. 1, er derfor i overensstemmelse med persondataloven, således at legitimationsdokumenter skal opbevares i medfør af denne lovs regler. Om forholdet til persondataloven henvises til afsnit 3.8.3. i de almindelige bemærkninger.

Det følger af stk. 1, nr. 1, at det er alle oplysninger, som er indhentet i forbindelse med opfyldelse af kravene i kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer, der skal opbevares. Det omfatter derfor også oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og forretningsforbindelsens beskaffenhed og, hvor det er relevant, oplysning om midlernes oprindelse m.v. Det omfatter endvidere oplysninger indhentet i henhold til § 11, stk. 3, som virksomheden eller personen finder det nødvendigt at indhente for at foretage en risikovurdering af kunden. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 11.

Alle oplysninger indhentet i henhold til kapitel 3 skal opbevares. Virksomheder og personer skal derfor opbevare alle oplysninger, som det er påkrævet at indhente for at opfylde kundekendskabsproceduren. Det vil derfor ikke være tilstrækkeligt alene at opbevare identitets- og kontroloplysninger. Der skal derfor også opbevares f.eks. godkendelser af forretningsforbindelser med politisk eksponerede personer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2,* at virksomheder og personer skal opbevare dokumentation for og registreringer af transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse eller en enkeltstående transaktion. Det er ikke alle dokumenter eller registreringer, som skal opbevares, men alene oplysninger, der har en vis betydning, som f.eks. dokumenter, telefonnotater m.v. af ordregivende karakter samt kontooversigter. Hvis f.eks. et lånetilbud ikke bliver effektueret, skal tilbuddet ikke opbevares. Hvis der er tale om en låneaftale, skal eksempelvis lånedokumentet opbevares.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3,* at virksomheder og personer skal opbevare dokumenter og registreringer vedrørende undersøgelser gennemført i henhold til § 25, stk. 1 og 2. Notater om undersøgelser af transaktioner og aktiviteter, herunder resultatet og grundlag, skal dermed opbevares. I henhold til § 25, stk. 1, skal virksomheder og personer undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. En undersøgelse kan resultere i, at en virksomhed eller person foretager underretning til SØIK om transaktionen eller aktiviteten. Omvendt kan den også føre til, at en mistanke afkræftes. Resultatet af en undersøgelse skal opbevares, herunder de væsentligste noter om grundlaget for resultatet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 25.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 30, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at opbevare oplysninger, der er nævnt i § 30, stk. 1, nr. 1-3. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der ikke opbevarer kopi af pas, hvor dette er anvendt til kontrol af kundens identitetsoplysninger.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at oplysninger, dokumenter og registreringer, som nævnt i stk. 1, skal opbevares i mindst 5 år efter forretningsforbindelsens ophør eller den enkeltstående transaktions gennemførelse. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.,* at personoplysninger skal slettes 5 år efter forretningsforbindelsens ophør eller en enkeltstående transaktions gennemførelse, medmindre andet er fastsat i anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at alle de nævnte oplysninger skal opbevares i mindst 5 år.

For så vidt angår personoplysninger fremgår det af artikel 40, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, at personoplysninger skal slettes efter 5 år, medmindre andet gælder i henhold til national ret, hvori det fastlægges, under hvilke omstændigheder forpligtede enheder kan eller skal opbevare oplysninger yderligere. Det foreslås derfor i modsætning til gældende hvidvasklov og bekendtgørelserne om onlinekasino og landbaserede kasinoer, at det ikke tilladt at opbevare oplysningerne om fysiske personer i mere end 5 år efter kundeforholdets ophør. Det er derfor væsentligt, at virksomheden eller personen er opmærksom på, at kundeoplysningerne ikke opbevares efter fristens udløb. Der kan dog fastsættes passende intervaller

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. Et session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

for sletning, så sletningen ikke behøver finde sted præcis ved udløbet af den 5-årige opbevaringspligt. Intervallet bør som udgangspunkt ikke være længere end én måned, medmindre afgørende hensyn taler herimod.

For så vidt angår oplysninger om juridiske personer, er der ikke noget krav om, hvornår disse oplysninger skal slettes. Disse oplysninger skal derfor som minimum opbevares i 5 år, hvorefter de kan slettes. Det bemærkes dog, at der i forbindelse med oplysninger om juridiske personer også kan være oplysninger om fysiske personer som f.eks. oplysninger om reelle ejere, og disse oplysninger om fysiske personer vil skulle slettes efter 5 år.

Der kan være tilfælde, hvor virksomheden eller personen har mulighed for eller er forpligtet til at opbevare personoplysningerne efter anden lovgivning. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at virksomheden eller personen kan opfylde krav i anden lovgivning.

Om forholdet til persondataloven henvises til afsnit 3.8.3. i de almindelige bemærkninger.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 30, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at opbevare de angivne oplysninger i 5 år eller ikke at slette personoplysningerne efter 5 år. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der sletter alle oplysninger om en fysisk kunde 4 år efter, at kundeforholdet er ophørt.

Til § 31

§ 24, stk. 1 og 2, i den gældende hvidvasklov indeholder krav til virksomheder, der har filialer og datterselskaber i tredjelande.

Den foreslåede § 31 vedrører virksomheder, der driver virksomhed i andre lande. Bestemmelsen er nyaffattet. Lovforslagets § 31 fastsætter som noget nyt, at virksomheder, der driver virksomhed i et EU- eller EØS-land, skal sikre, at den etablerede virksomhed overholder de nationale bestemmelser i det pågældende land om hvidvask og finansiering af terrorisme. De særlige krav til virksomheder, der har filialer og datterselskaber i tredjelande, videreføres med sproglige ændringer, dog således at de suppleres med krav om, at det skal sikres, at filialen eller datterselskabet i tredjelandet overholder krav om databeskyttelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 45, stk. 2-3, og stk. 5 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1,* at virksomheder, der driver virksomhed i et andet EU- eller EØS-land, skal sikre, at den etablerede virksomhed overholder de nationale bestemmelser i det pågældende land om hvidvask og finansiering af terrorisme.

En virksomhed kan drive virksomhed ved f.eks. at etablere en filial, men også andre former for virksomhedsdrift er omfattet, som f.eks. agenter af pengeoverførselsvirksomheder.

Virksomheder, der driver virksomhed i et andet EU- eller EØS-land, skal sikre, at den etablerede virksomhed overholder de nationale regler i det pågældende land om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme. Dette kan ske ved at sikre, at den etablerende virksomheds politikker, procedurer og kontroller om risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol overholder de nationale bestemmelser i etableringslandet. Ud over dette skal der med passende intervaller udføres kontrol med, at politikker, procedurer og kontroller overholdes i den etablerede virksomhed. Dette kan virksomheden gøre f.eks. ved at udtage stikprøver af etablerede forretningsforbindelser, gennemsyn af underretninger m.v. Virksomheder kan også foretage kontrolbesøg i etablerede virksomheder for på denne måde at kontrollere, at de etablerede virksomheder overholder de nationale bestemmelser.

Bestemmelsens anvendelsesområde er alene virksomheder, der driver virksomhed omfattet af 4. hvidvaskdirektiv. Virksomheder har dermed ikke en forpligtelse i forhold til anden form for virksomhed, f.eks. en enhed, der alene varetager interne HR-opgaver. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 9.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 31, stk. 1, er virksomheder, der driver virksomhed i et andet EU- eller EØS-land. Den strafbare handling består i ikke at sikre, at en virksomhed drevet i et andet EU- eller EØS-land overholder det pågældende lands bestemmelser om hvidvask og terrorfinansiering. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der via en agent driver pengeoverførselsvirksomhed i Tyskland uden at sikre, at agenten opfylder den tyske regulerings forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og terrorfinansiering

Det forslås i *stk. 2,* at virksomheder, der har filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i et andet land end et EU- eller EØS-land, hvor kravene til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme er lempeligere end kravene i denne lov, skal sikre, at filialen eller det majoritetsejede datterselskab opfylder de krav, der stilles til virksomheden i henhold til denne lov og krav om databeskyttelse, i det omfang det ikke strider mod national ret i det land, hvor filialen eller det majoritetsejede datterselskab er etableret. Bestemmelsen gennemfører artikel 45, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv.

I tilfælde, hvor kravene er højere i et tredjeland end kravene i dette lovforslag, skal den forpligtede virksomhed ikke foretage sig yderligere for at opfylde denne bestemmelse. Der henvises dog til den foreslåede § 9 om koncerner.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 31, stk. 2, er virksomheder, der har filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er beliggende i et land uden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Den strafbare handling består i, at virksomheden ikke sikrer, at filialen eller det majoritetsejede datterselskab opfylder de krav, der stilles til virksomheden i henhold til hvidvaskloven og kravene om databeskyttelse i Danmark, at virksomheden ikke træffer yderligere foranstaltninger, hvis kravene i national ret ikke tillader gennemførelse af kravene i hvidvaskloven, samt at virksomheden ikke underretter den myndighed, der påser virksomhedens overholdelse af denne lov. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, der etablerer en filial i Kina, og pengeinstituttet, et år efter filialen har påbegyndt udlånsvirksomhed, ikke har kontrolleret, at filialen opbevarer oplysninger i overensstemmelse med forslaget til § 30, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at såfremt national ret i et land, der ikke er et EU- eller EØS-land, ikke tillader gennemførelse af kravene i denne lov, jf. stk. 2, skal virksomheden træffe yderligere foranstaltninger for at sikre, at risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme i filialen eller dattervirksomheden imødegås på anden måde. Tillader lovgivningen i det pågældende land ikke overholdelse af kravene i denne lov, underretter virksomheden den myndighed, der påser virksomhedens overholdelse af denne lov, jf. kapitel 15, herom.

Artikel 45, stk. 7, i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at Europa-Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de yderligere foranstaltninger, jf. ovenfor, der skal træffes for at sikre, at risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme i fillialen eller dattervirksomheden imødegås på anden måde, hvis tredjelandets nationale ret ikke tillader gennemførelse af de foranstaltninger.

Der kan i henhold til den foreslåede § 63 fastsættes regler om skriftlig kommunikation til eller fra Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen og dermed også fastsættes regler om, hvordan denne underretning skal foretages.

Underretningen skal foretages, uanset om virksomheden har iværksat foranstaltninger, hvorefter virksomheden vurderer, at risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme i filialen eller dattervirksomheden er imødekommet på anden måde. Den relevante tilsynsmyndighed vurderer herefter, om det er nødvendigt at iværksætte yderligere tilsynsforanstaltninger, jf. stk. 3, eller om tilsynsmyndigheden vurderer, at risikoen er imødekommet.

Til § 32

Den foreslåede *§ 32* omhandler krav om udveksling af oplysninger om underretninger inden for koncerner. Bestemmelsen er ny.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 45, stk. 8, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *1. pkt.*, at virksomheder i en koncern skal udveksle oplysninger med øvrige virksomheder i koncernen om, at midler mistænkes for at være udbytte fra en kriminel handling eller for at være forbundet med finansiering af terrorisme, hvor der er givet underretning til SØIK.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at hvis en kunde er mistænkt af en virksomhed i koncernen, kan og skal der inden for koncernen udveksles oplysninger herom for at sikre, at en anden virksomhed i koncernen kan blive opmærksom på kunden og eventuelt kan gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer over for kunden, herunder f.eks. øget overvågning eller indhente viden om oprindelsen af kundens midler.

Bestemmelsen er begrænset til midler og vil derfor ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor en kundes øvrige aktiviteter har medført en underretning i henhold til forslaget til § 26, stk. 1 eller 2. Pligten er begrænset til, at der skal sendes en meddelelse om, at kundens midler mistænkes at være udbytte fra en kriminel handling eller for at være forbundet med finansiering af terrorisme, i tilfælde hvor virksomheden har underrettet SØIK efter forslaget til § 26, stk. 1 eller 2. Den modtagende virksomhed kan herefter vurdere, hvorvidt oplysningerne bevirker, at denne vil gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer.

I henhold til 4. hvidvaskdirektiv har SØIK mulighed for at anvise, at der ikke skal udveksles oplysninger, jf. ovenfor. SØIK har ikke ønsket at udnytte denne mulighed, hvorfor sidste led af artikel 45, stk. 8, i 4. hvidvaskdirektiv ikke er foreslået gennemført ved dette lovforslag.

Udvekslingen af oplysninger skal alene ske til relevante modtagere, det vil sige til personer, der eksempelvis behandler mistænkelige transaktioner i koncernen. Hvorvidt der i øvrigt kan udveksles oplysninger om underretninger inden for koncerner henvises til den foreslåede § 38, stk. 3 og 4, samt reglerne i persondataloven.

Det fremgår af forslaget til *2. pkt.*, at virksomheder ved udveksling af oplysninger om, at der er givet underretning i en koncern, ikke må udveksle personoplysninger i medfør af 1. pkt. ud over det, som er nødvendigt for at opfylde kravet. Dette betyder, at der inden for en koncern alene skal udveksles de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravet om videregivelse af oplysninger om, at en virksomhed i en koncern har givet underretning til SØIK om, at den mistænker en kundes midler for at være udbytte fra en kriminel handling eller for at være forbundet med finansiering af terrorisme. Den virksomhed, der sender oplysningerne, skal således sikre, at der alene sendes nødvendige oplysninger, det vil sige, at der

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når
du har lukket browseren, skabt af enten anonym eller personlig statistikvalvare på denne side samt om hvor ofte
denyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

skal foretages en afvejning i det konkrete tilfælde. Der kan i medfør af den foreslåede bestemmelse aldrig sendes yderligere oplysninger end de oplysninger, der har indgået i underretningen til SØIK.

For så vidt angår forholdet til § 28 i persondataloven, der fastlægger en oplysningspligt i tilfælde, hvor personoplysninger indsamles hos den registrerede, henvises til den foreslåede § 16, hvorefter virksomheder og personer inden etablering af en forretningsforbindelse med eller gennemførelse af en enkeltstående transaktion for fysiske personer skal informere kunden om de regler, der gælder for behandling af personoplysninger, med henblik på forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Som det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse, skal kunden generelt informeres om pligten til videregivelse i den foreslåede § 32. Den foreslåede § 16 er en gennemførelse af artikel 41, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv, som henviser til – og supplerer – artikel 10 i databeskyttelsesdirektivet, der er gennemført i persondatalovens § 28.

Til § 33

Efter den foreslåede *§ 33* kan Finanstilsynet fastsætte regler om at betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter, der er registreret i et EU- eller EØS-land, og som er etableret her i landet på anden måde end ved en filial, har pligt til at udpege en person med ansvar for at sikre, at virksomheden eller personen overholder reglerne i denne lov. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte regler om, at personen skal have tilstedeværelse her i landet, og hvilke funktioner den pågældende person skal udføre på vegne af virksomheden. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45, stk. 9-11, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *1. pkt.*, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge, der er registreret i et EU- eller EØS-land, og som er etableret her i landet på anden måde end ved en filial, har pligt til at udpege en person med ansvar for at sikre, at virksomheden eller personen overholder reglerne i denne lov. Udpegning af en central kontaktperson, der handler på det udpegende instituts vegne, sikrer, at virksomhederne overholder bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Formålet er yderligere at lette tilsynet med disse virksomheder ved at sikre, at myndighederne på en effektiv måde kan modtage dokumenter og oplysninger fra en virksomhed. Kravet er forholdsmæssigt og må ikke gå videre end nødvendigt for at nå målene om at sikre overholdelsen af bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme samt at lette de respektive tilsyn.

Det foreslås i *2. pkt.*, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at den person, som er blevet udpeget som ansvarlig for at sikre, at virksomheden eller personen overholder reglerne i hvidvaskloven, skal have tilstedeværelse her i landet, samt hvilke funktioner den pågældende person skal udføre på vegne af virksomheden.

Artikel 45, stk. 11, i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastlægger, under hvilke omstændigheder et EU- eller EØS-land kan kræve en person med tilstedeværelse her i landet. Reglerne skal være i overensstemmelse med de reguleringsmæssige tekniske standarder.

Til § 34

Af § 6, stk. 1, sidste pkt., i den gældende hvidvasklov følger en hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvornår der indtræder en pligt for de af loven omfattede virksomheder og personer til at være opmærksom på transaktioner, der har forbindelse til lande og territorier, hvor der i henhold til erklæringer fra FATF anses for at være en særlig risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Finanstilsynet har i medfør af denne hjemmel udstedt bekendtgørelse nr. 1347 af 3. december 2010 om lande og territorier, hvor der anses at være en særlig risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme (FATF-listen).

Den foreslåede *§ 34* bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte regler om foranstaltninger i forhold til lande og territorier med henblik på at opfylde krav eller anbefalinger fra FATF. Den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde er udvidet i forhold til gældende hvidvasklov, som alene vedrører nærmere regler for at være opmærksom på transaktioner, og ikke opfyldelse af krav eller anbefalinger fra FATF.

Bestemmelsen gennemfører FATF´s anbefaling nr. 19.

Bestemmelsen foreslås for at skabe grundlag for, at Danmark kan leve op til forpligtelsen i FATF's anbefaling nr. 19 om koordinerede reaktioner over for højrisikolande og højrisikojurisdiktioner. Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at der kan følges op på de modforanstaltninger, som FATF finder skal iværksættes mod lande, der ikke vil samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. På FATF´s liste kan der dels være anført lande, som det er vedtaget at indføre foranstaltninger imod, og dels lande, som er under observation. Der vil i en bekendtgørelse udstedt af Finanstilsynet kunne fastsættes krav om f.eks. skærpede kundekendskabsprocedurer, krav om systematisk rapportering til SØIK om transaktioner, krav om ekstern revision m.v. Det er en betingelse for udmøntning af bestemmelsen, at det er et krav fra FATF, at der skal iværksættes modforanstaltninger over for det pågældende land.

Listen over usamarbejdsvillige lande og territorier ændrer sig efterhånden, som de enkelte lande eller territorier får indført reformer, der gør det muligt for dem at deltage effektivt i det internationale samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg, samt oplysninger om hvor længe man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

udbytte og finansiering af terrorisme. Landene og territorierne på observationslisten er pr. juni 2016 følgende: Iran og Nordkorea. Listen ajourføres tre gange om året.

Den foreslåede § 17, stk. 2, fastlægger, at virksomheder og personer omfattet af lovforslaget skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Den foreslåede § 34 giver derfor mulighed for, at Finanstilsynet yderligere kan fastsætte regler om specielle foranstaltninger i forhold til lande og territorier identificeret af FATF, hvilket er i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv. Der kan derfor efter bestemmelsen fastsættes regler om, hvilke skærpede kundekendskabsprocedurer der konkret skal iværksættes over for kunder fra højrisikolande. FATF's anbefaling nr. 19 er, modsat den foreslåede § 17, stk. 2, begrænset til finansielle virksomheder. Der vil derfor i bekendtgørelsen alene kunne fastsættes regler for virksomheder, der er omfattet af FATF's definition af en finansiel virksomhed.

Europa-Kommissionen er medlem af FATF. Europa-Kommissionen skal i henhold til 4. hvidvaskdirektiv udarbejde en liste over højrisikolande, hvilket fremgår af artikel 9 i 4. hvidvaskdirektiv. Den foreslåede bestemmelse vil derfor alene blive udmøntet, såfremt der ikke på EU-niveau bliver vedtaget de fornødne modforanstaltninger.

Til § 35

Den foreslåede § 35 omhandler krav om whistleblowerprocedurer og svarer til bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen er ny.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder og personer, omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8, 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 13-20, skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Den ansatte kan foretage indberetning af overtrædelser begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 61, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv.

Kravet om, at der skal være en særlig kanal, skal forstås således, at kanalen skal være godkendt af Datatilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

Det, at kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig, betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer, f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en særlig compliance-ansvarlig.

Virksomhedernes og personernes whistleblowerordning skal omfatte indberetning af såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, hvilket betyder, at der kan indberettes såvel alvorlige som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene vil kunne medføre et påbud eller en påtale fra tilsynsmyndigheden. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området.

Indberetning om overtrædelse af anden lovgivning som f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. underslæb, bedrageri m.v.) omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Virksomheder og personer skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende de forhold, hvorom der kan ske indberetning, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med en virksomheds whistleblowerordning samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en virksomheds eller persons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af regulering skal kunne foretages anonymt.

Det, at indberetninger skal kunne foretages anonymt, indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt, f.eks. via en løsning på virksomhedens intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den compliance-ansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at virksomheden eller personen i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har indgivet indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til virksomheden, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan lade, at de har handlet illoyalt over for en kollega eller over for virksomheden.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt oplysninger om, hvor længe man har benyttet simpel søgning eller retsøgning. Et søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om, hvordan retsinformation.dk bruger cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden eller personen, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af virksomhedens eller personens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i virksomheden. Der vil tillige kunne blive indberettet overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis en virksomhed eller person har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler den pågældende til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i virksomheden eller personen også kunne indberette til virksomhedens whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til den relevante tilsynsmyndighed.

En whistleblowerordning kan outsources til en ekstern leverandør. En virksomhed eller person kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og virksomheder eller personer, der benytter sig af outsourcing, er således fortsat ansvarlige for, at ordningerne lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en i denne lov forpligtet virksomhed, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en forpligtet virksomhed eller person, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser, som virksomhederne kan være underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Ansattes, herunder direktionens, indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven eller særlovgivningens tavshedsregler, herunder tavshedspligten i lov om finansiel virksomhed. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af forslaget til § 35, stk. 1, er de i bestemmelsen nævnte virksomheder og personer, og den strafbare handling består i ikke at have en ordning, hvor ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, hvor de ansatte alene kan foretage indberetninger til en whistleblowerordning, hvis de oplyser deres kontaktoplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at en virksomhed eller person kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i virksomheden kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

"Via kollektiv overenskomst" skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD IV). Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, artikel 155, stk. 1, TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at stk. 1 alene finder anvendelse for virksomheder og personer, som beskæftiger flere end fem ansatte. Virksomheder og personer, der alene beskæftiger 5 ansatte eller færre, påkræves af proportionelle hensyn ikke at etablere en whistleblowerordning. Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at virksomheder, som er omfattet af undtagelsen i stk. 1, skal etablere en whistleblowerordning senest 3 måneder efter ansættelse af den sjette ansatte. Dette skal sikre, at virksomheder og personer har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte.

Det foreslås i *stk. 4*, at den relevante tilsynsmyndighed i særlige tilfælde, hvor denne vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold, som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til tilsynsmyndighederne. Pligt til at videregive informationer kan følge af anden særlovgivning.

Til § 36

Den foreslåede § 36 stiller krav om, at virksomheder og personer, som i henhold til forslaget til § 35 er forpligtet til at have en whistleblowerordning, ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven til en tilsynsmyndighed eller til en ordning i virksomheden. Bestemmelsen er ny og svarer til § 75 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås endvidere, at virksomheder og personer, som i henhold til § 35 er forpligtet til at have en whistleblowerordning, ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har foretaget en underretning til SØIK.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 38 og 61, stk. 2, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder og personer omfattet af § 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og 13-20, ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 35 stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter blandt andet enhver anmeldelse eller meddelelse til tilsynsmyndighederne eller til en virksomheds eller persons whistleblowerordning omhandlende en virksomheds eller persons, herunder en ansats eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf, 2. pengeoverførselsforordning, hvor dette er relevant, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse til tilsynsmyndigheden, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til tilsynsmyndigheden eller til virksomhedens eller personens whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. Det, at der skal foreligge årsagssammenhæng, medfører blandt andet, at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttes, efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af loven, regler udstedt i medfør heraf til den relevante tilsynsmyndighed eller en virksomheds whistleblowerordning.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 36, stk. 1, er de i forslaget til § 35, stk. 1, nævnte virksomheder og personer, der beskæftiger mere end fem personer, og den strafbare handling består i ufordelagtig behandling af en ansat som følge af, at den ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov og regler udstedt i medfør heraf til en tilsynsmyndighed eller til en ordning i virksomheden. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der fyrer en ansat på baggrund af den ansattes indberetning af virksomhedens overtrædelse af hvidvaskloven til Spillemyndigheden.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheder og personer omfattet af denne lov ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til SØIK.

Det foreslås, at stk. 2 finder anvendelse på alle virksomheder og personer omfattet af loven, da en lignende bestemmelse ikke findes i lov om finansiel virksomhed.

Ved en intern underretning forstås, at en ansat internt i virksomheden har underrettet f.eks. den hvidvaskansvarlige om en mistanke. Beskyttelsen af den ansatte gælder, uanset om den hvidvaskansvarlige afkræfter mistanken efter forslagets § 25.

Bestemmelsen finder anvendelse, uanset om den ansatte underretter SØIK eller Advokatsamfundet. Hvis en ansat ved et medlem af advokatsamfundet underretter Advokatsamfundet om en mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, er underretningen til Advokatsamfundet dermed underlagt beskyttelsen mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, uanset om Advokatsamfundet ikke foretager en underretning til SØIK.

Vedrørende ufordelagtig behandling og ufordelagtig følge m.v. henvises til forslaget til stk. 1.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 36, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ufordelagtig behandling af en ansat som følge af, at den ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til SØIK. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en ansat, der foretager en underretning til SØIK af en mistænkelig transaktion foretaget af en kunde, hvor den ansattes daglige leder har besluttet, at der ikke skulle foretages en underretning af SØIK.

Det foreslås i *stk. 3*, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af stk. 1 eller 2, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne under hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med lagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse til tilsynsmyndigheden eller til en virksomheds eller persons whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for virksomheden eller personen ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Den foreslåede bestemmelse er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end lovforslagets bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

Til § 37

Det følger af § 26 i den gældende hvidvasklov, at de underretninger og oplysninger, som de omfattede virksomheder og personer giver til SØIK, herunder også de transaktioner de pågældende måtte standse i god tro, ikke påfører virksomheden eller personen nogen form for ansvar. Videregivelse af oplysninger i forbindelse hermed anses således ikke som et brud på virksomhedens eller personens tavshedspligt. I spillelovgivningen er udbydere af spil omfattet af gældende hvidvaskbestemmelser og lignende bestemmelser fastsat i henholdsvis § 32 i bekendtgørelsen om onlinekasino og § 51 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer.

Den foreslåede bestemmelse omhandler tavshedspligt og ansvar og viderefører § 26 med redaktionelle ændringer.

Forslaget gennemfører artikel 37 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *§ 37*, at de underretninger og oplysninger, som virksomheder og personer omfattet af denne lov giver i god tro i medfør af § 26, stk. 1 og 2, og standsning af transaktioner i medfør af § 26, stk. 3 og 4, ikke påfører virksomheden eller personen, dens ansatte eller ledelse nogen form for ansvar. Yderligere anses videregivelse af oplysninger i forbindelse med underretninger ikke som et brud på en eventuel tavshedspligt.

Den foreslåede bestemmelse fastslår dermed, at personen eller virksomheden, herunder dens ansatte og ledelse, ikke påføres nogen form for ansvar hverken civilretligt eller strafferetligt. Tavshedspligt skal i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv forstås som enhver form for tavshedspligt, jf. 4. hvidvaskdirektiv, der nævner kontrakt, lov eller administrative bestemmelser.

Det er et krav, at virksomheden eller personen skal være i god tro. Bestemmelsen kan derfor ikke udnyttes til f.eks. at standse transaktioner, hvor den, der standser transaktionen, er vidende om, at der ikke foreligger et forhold, der er omfattet af underretningspligten.

Henvisningen til § 26, stk. 2, hvorefter medlemmer af Advokatsamfundet kan underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en konkret vurdering omgående videregiver underretningen, medfører, at fritagelsen for ansvar også dækker underretningen til Advokatsamfundet. På samme måde er Advokatsamfundet også fritaget for ansvar i de tilfælde, hvor Advokatsamfundet underretter SØIK på vegne af et medlem.

Fritagelsen gælder, uanset at den underrettende ikke har et kendskab til den underliggende kriminelle aktivitet, og uanset om det efterfølgende har vist sig, at der faktisk var tale om ulovlig virksomhed.

Det fremgår af bestemmelsen, at ansvarsfriheden også gælder for den kortere "indefrysningsperiode" i forbindelse med en underretning efter forslagets § 26, stk. 4, fra der gives underretning og til beslutning om beslaglæggelse eller frigivelse af det pågældende udbytte er taget. Dette svarer til reguleringen af indefrysning i Europa-Kommissionens gennemførelsesforordning 2014/450/EU af 30. april 2014 om ændring af Rådets forordning 2002/881/EF om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Al-Qaida-organisationen.

Ansvarsfriheden gælder ikke i forhold til forsinkelser, der ikke er lovpligtige eller ikke er foranlediget af et indgreb af politiet. Der vil dog kunne være ansvarsfrihed på andet grundlag, f.eks. hvis der utvivlsomt er tale om hvidvask eller finansiering af terrorisme og gennemførelsen af transaktionen konkret ville kunne medføre straf for medvirken hertil.

Til § 38

§ 27 i den gældende hvidvasklov indeholder krav om tavshedspligt og udveksling af tavshedsbelagte oplysninger. I spillelovgivningen er der for udbydere af spil omfattet af gældende hvidvaskbestemmelser fastsat tilsvarende bestemmelser i § 33 i bekendtgørelsen om onlinekasino og § 52 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer.

Den foreslåede § 38 omhandler tavshedspligt i forbindelse med undersøgelser og underretninger, og hvornår virksomheder og personer kan udveksle sådanne oplysninger uden at bryde tavshedspligten. Bestemmelsen viderefører § 27 med

retsinformation.dk bruger alene en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har bekræftet engangsbesøg eller følgemail i en cookie i en periode på 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

indholdsmæssige og sproglige ændringer. Det fastsættes som noget nyt i forslaget til § 38, at der kan videregives oplysninger til retshåndhævelsesformål, samt at der kan videregives oplysninger til filialer og majoritetsejede datterselskaber beliggende i tredjelande, forudsat at disse filialer og majoritetsejede datterselskaber fuldt ud overholder koncernenes politikker og procedurer, herunder procedurer for udveksling af oplysninger i koncernen, og at koncernens politikker og procedurer opfylder kravene i 4. hvidvaskdirektiv. For så vidt angår udveksling af oplysninger mellem advokater, revisorer, revisionsvirksomheder godkendt i henhold til revisorloven, og virksomheder og personer, der leverer lignende ydelser, ændres kravene til, hvornår disse kan udveksle oplysninger. Hvor der i den gældende hvidvasklov alene er krav om, at personerne skal udøve deres virksomhed inden for samme juridiske enhed eller netværk, stilles der med lovforslaget krav om, at de skal have fælles ejerskab, fælles ledelse eller fælles kontrol med overholdelse af regler om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Endvidere ændres kravet om, under hvilke betingelser øvrige virksomheder og personer, bortset fra enkelte brancher, kan udveksle sådanne oplysninger. Der henvises til afsnit 3.11.3 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 39 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, ledelse og ansatte i disse virksomheder, og personer samt revisorer og andre, der udfører eller har udført særlige hverv for virksomheden eller personen, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning efter lovforslagets § 26, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter forslaget til § 25.

Den foreslåede bestemmelse er ikke tidsbegrænset. Dette medfører, at uanset om en underretning ikke medfører, at en kunde sigtes for et kriminelt forhold, og den forpligtede har viden herom, jf. lovforslagets § 29, kan kunden ikke informeres om, at der er foretaget en tidligere underretning vedrørende kunden.

Revisorer er i bestemmelsen nævnt som et eksempel på andre, der udfører eller har udført særlige hverv for virksomheden.

Tavshedspligten omfatter oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, oplysninger om, at det overvejes, hvorvidt en sådan underretning skal gives, og oplysninger om, at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. § 25.

Tavshedspligten omfatter kun disse oplysninger. Hvis en virksomhed får mistanke om, at en ansat i en anden virksomhed hvidvasker udbytte fra f.eks. underslæb eller mandatsvig over for virksomheden, er bestemmelserne ikke til hinder for, at den førstnævnte virksomhed kan oplyse den sidstnævnte virksomhed om mistanken om underslæb eller mandatsvig. Dette kan ske som led i almindelig kriminalitetsforebyggelse. Den førstnævnte virksomhed vil derimod ikke kunne oplyse den sidstnævnte virksomhed om, at der er givet underretning efter forslagets § 26. Virksomhederne skal dog i forbindelse med underretningen fortsat overholde de tavshedspligtsbestemmelser, der gælder efter anden lovgivning, f.eks. lov om finansiel virksomhed.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 38, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at hemmeligholde, at der er givet underretning efter § 26, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en person, der oplyser en kunde om, at der er sket underretning til SØIK om en transaktion foretaget af kunden.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, kan efter anmodning videregives til de myndigheder og organisationer, der påser denne lovs overholdelse, eller til retshåndhævelsesformål. Det er Advokatrådet, Erhvervsstyrelsen, Spillemyndigheden og Finanstilsynet, der påser lovens overholdelse. Advokatrådet er bestyrelsen for Advokatsamfundet. Bestemmelsen skal derfor fortolkes således, at videregivelse af oplysninger også kan ske til Advokatsamfundet. Bestemmelsen svarer til artikel 39, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det forudsættes i forbindelse med stk. 2, at myndigheden eller organisationen har anmodet den forpligtede enhed om oplysningerne. Dette kan dog ske på baggrund af en henvendelse fra den forpligtede enhed. Den foreslåede bestemmelse medfører derfor ikke en generel informationspligt til tilsynsmyndigheden eller organisationen. Tilsynsmyndigheder og organisationer skal på samme måde alene indhente oplysninger fra de forpligtede enheder til brug for deres tilsynsvirksomhed.

Der kan yderligere i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv videregives oplysninger til retshåndhævelsesformål. Retshåndhævelsesformål omfatter forebyggelse, efterforskning, opdagelse og retsforfølgning af straffelovsovertrædelser og desuden beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed.

Det foreslås i *stk. 3*, at oplysninger om, at der er givet underretning efter forslaget til § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter forslaget til § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder i koncerner omfattet af forslaget til § 1, stk. 1, nr. 1-13 eller 19, samt med andre virksomheder i koncernen med hjemsted eller som er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land. Ved koncern forstås en gruppe virksomheder, som består af en modervirksomhed, dens dattervirksomheder og de enheder, hvori modervirksomheden eller dens dattervirksomheder besidder en kapitalinteresse, samt virksomheder, der er forbundet på en måde som omhandlet i artikel

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer. Adgangen til videregivelse inden for koncerner efter denne bestemmelse er begrænset til finansielle virksomheder og valutavekslingsvirksomheder. Ved lignende virksomheder forstås virksomheder i samme koncern etableret inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

For øvrige virksomheders adgang til at udveksle oplysninger inden for koncerner henvises til det foreslåede stk. 5.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 32, hvorefter der i koncerner er pligt til at udveksle oplysninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheder omfattet af forslaget til stk. 3 kan videregive oplysninger om, at der er givet underretning efter forslaget til § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter forslaget til § 25, stk. 1, til filialer og majoritetsejede datterselskaber beliggende i tredjelande, forudsat at disse filialer og majoritetsejede datterselskaber overholder koncernernes politikker og procedurer, herunder procedurer for udveksling af oplysninger i koncernen, og at koncernens politikker og procedurer opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Der er alene adgang til at udveksle oplysninger med sådanne virksomheder, hvis disse fuldt ud overholder koncernens politikker og procedurer, herunder procedurer for udveksling af oplysninger i koncernen. Det er et krav, at koncernens politikker og procedurer opfylder kravene i 4. hvidvaskdirektiv.

Med hensyn til kravene til koncernens politikker og procedurer henvises til de foreslåede §§ 8 og 9. I forhold til hvordan en virksomhed skal sikre sig, at filialen eller det majoritetsejede datterselskab fuldt ud overholder politikker og procedurer, henvises til forslaget til § 9, stk. 2. Det er alene koncernens politikker og procedurer, der er fastsat for at forebygge hvidvask og finansiering af terrorisme, databeskyttelse og om udveksling af oplysninger inden for koncernen, som filialer eller det majoritetsejede datterselskab skal overholde. Det er ikke et krav for udveksling efter denne bestemmelse, at øvrige politikker og procedurer fuldt ud overholdes, som f.eks. en lønpolitik.

De foreslåede stk. 3 og 4 gennemfører artikel 39, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 32, hvorefter der i koncerner er pligt til at udveksle oplysninger.

Det foreslås i *stk. 5*, at oplysninger om, at der er givet underretning efter forslaget til § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter forslaget til § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder og personer omfattet af forslaget til § 1, stk. 1, nr. 14-15, og 17, samt lignende virksomheder, der har hjemsted eller er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land eller i et tredjeland, der opfylder kravene i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, hvis både den person, der videregiver oplysningerne, og den person, oplysningerne videregives til, har fælles ejerskab, fælles ledelse eller fælles kontrol med overholdelse af regler om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Der gives dermed mulighed for med den foreslåede bestemmelse at udveksle oplysninger underlagt tavshedspligten i stk. 1 mellem forskellige virksomheder omfattet af hvidvaskloven i samme gruppe. Stk. 5 gennemfører artikel 39, stk. 4, i 4. hvidvaskdirektiv.

Oplysninger kan efter det foreslåede videregives mellem advokater, revisorer og revisionsvirksomheder godkendt i henhold til revisorloven samt virksomheder, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som de tidligere nævnte virksomhedsgrupper, herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere og eksterne bogholdere.

For at der kan ske udveksling af oplysningerne, skal virksomhederne levere deres ydelser inden for samme juridiske enhed eller organisatoriske struktur. Det vil sige både den person, der videregiver oplysningerne, og den person, oplysningerne videregives til, skal have fælles ejerskab, fælles ledelse eller fælles kontrol med overholdelse af regler om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Der kan derfor ikke ske udveksling efter den foreslåede bestemmelse mellem f.eks. to advokater, hvis disse ikke tilhører samme juridiske enhed eller organisatoriske struktur. Kravet om, at personerne udøver deres virksomhed inden for samme juridiske enhed eller organisatoriske struktur, indebærer ikke, at personerne skal være arbejdstagere i samme juridiske enhed eller organisatoriske struktur. I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv kræver bestemmelsen således ikke, at der foreligger et ansættelsesforhold.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse i forhold til ejendomsmæglere, ejendomsmæglervirksomheder eller virksomheder, der leverer lignende ydelser.

Der kan efter det foreslåede udveksles oplysninger med både virksomheder inden for og uden for den Europæiske Union. For at der kan ske udveksling med virksomheder beliggende i et land uden for den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal kravene til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme i landet som minimum være på samme niveau som i 4. hvidvaskdirektiv.

Bestemmelsen supplerer bestemmelserne i persondataloven. Dette indebærer, at der kun må videregives oplysninger i henhold til bestemmelsen, hvis videregivelsen er i overensstemmelse med persondatalovens bestemmelser.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg, samt om man har anvendt et simpelt login eller foretaget en nemlogin-pålydende cookie, som udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det foreslås i *stk. 6*, at oplysninger om, at der er givet underretning efter forslaget til § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter forslaget til § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder og personer omfattet af forslaget til § 1, stk. 1, nr. 1-15, 17 og 19, når tre betingelser er opfyldt. Bestemmelsen giver virksomheder og personer omfattet af loven mulighed for udveksling af oplysninger om underretninger m.v. mellem virksomheder og personer omfattet af loven, der ikke tilhører samme gruppe, koncern m.v. I henhold til forslaget til stk. 6 kan oplysningerne udveksles mellem de virksomheder og personer, der er omfattet af bestemmelsen, hvis samtlige betingelser i bestemmelsen er opfyldt. Stk. 6 gennemfører artikel 39, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv.

Den første betingelse i henhold til forslaget til *stk. 6, nr. 1*, er, at oplysningerne vedrører samme kunde og samme transaktion. Det er herefter et krav, at kunden er kunde hos både modtageren og afsenderen af oplysningerne, og at oplysningerne vedrører en transaktion, som både involverer modtageren og afsenderen. Den foreslåede bestemmelse finder derfor ikke anvendelse i tilfælde, hvor kunden er kunde ved to virksomheder eller personer. Transaktionen skal også involvere begge parter, det vil sige f.eks. ved en overførsel af midler.

Den anden betingelse i henhold til forslaget til *stk. 6, nr. 2*, er, at modtageren af oplysningerne er underlagt krav til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i 4. hvidvaskdirektiv. Afsenderen skal, inden oplysninger videregives, kontrollere, om modtageren er underlagt krav til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i 4. hvidvaskdirektiv. Kravet vil være opfyldt, hvis modtageren er etableret i et EU- eller EØS-land. Er modtageren etableret uden for et EU-eller EØS-land, kan oplysninger om, hvorvidt kravene er opfyldt, findes i f.eks. FATF's evalueringsrapporter.

Den tredje betingelse i henhold til forslaget til *stk. 6, nr. 3*, er, at modtager og afsender er underlagt forpligtelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

Der kan efter det foreslåede udveksles oplysninger med både virksomheder inden for og uden for den Europæiske Union. For udveksling med virksomheder beliggende i et land uden for den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal kravene til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme i landet som minimum være på samme niveau som i 4. hvidvaskdirektiv.

Alle virksomheder og personer omfattet af loven kan udveksle oplysninger efter den foreslåede bestemmelse undtagen udbydere af tjenesteydelser til virksomheder, udbydere af spil, Danmarks Nationalbank, ejendomsmæglere, ejendomsmæglervirksomheder og virksomheder, der leverer samme ydelser som ejendomsmæglere eller ejendomsmæglervirksomheder.

Bestemmelsen supplerer bestemmelserne i persondataloven. Dette indebærer, at der kun må videregives oplysninger i henhold til bestemmelsen, hvis videregivelsen er i overensstemmelse med persondatalovens bestemmelser. Dette gælder dog ikke finansielle virksomheder, som er omfattet af lov om finansiel virksomhed. Her skal videregivelsen være berettiget i medfør af de særlige regler på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 7*, at stk. 5 og 6 ikke finder anvendelse på virksomheder og personer omfattet af forslaget til § 1, stk. 1, nr. 17, der leverer samme ydelser som ejendomsmæglere eller ejendomsmæglervirksomheder, hvilket er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv. Ejendomsmæglere eller ejendomsmæglervirksomheder kan derfor alene videregive oplysninger i henhold til den foreslåede stk. 2.

Det foreslås i *stk. 8*, at tavshedspligten i stk. 1 ikke er til hinder for, at advokater, revisorer, eksterne bogholdere og skatterådgivere fraråder deres klient at udøve ulovlig virksomhed. Bestemmelsen omfatter alene de virksomheder og personer, der er opregnet i bestemmelsen og omfatter derfor f.eks. ikke pengeinstitutter. Advokater, revisorer, eksterne bogholdere og skatterådgivere kan derfor, i forbindelse med at de fraråder deres klient at udøve ulovlig virksomhed, oplyse om, at der er givet underretning efter forslaget til § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter forslaget til § 25, stk. 1.

For så vidt angår øvrige virksomheder og personer kan disse fraråde deres kunder at begå strafbare forhold, hvis det vurderes at kunne ske, uden at kunden bliver klar over, at underretning om hvidvask eller finansiering af terrorisme indgives eller vil blive indgivet. Stk. 7 gennemfører artikel 39, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv.

Til § 39

§ 16 i den gældende hvidvasklov henviser til, at reglerne for, hvilke oplysninger der skal medsendes ved pengeoverførsler, reguleres i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2006/1781/EF om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler. Derudover fastsættes det, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2006/1781/EF under visse betingelser ikke finder anvendelse på pengeoverførsler inden for eller mellem Danmark, Færøerne og Grønland i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser.

Forslaget til bestemmelsen viderefører § 16 i den gældende hvidvasklov med sproglige ændringer, dog således at den undtagelse i § 16, som vedrører pengeoverførsler til organisationer med et almennyttigt formål, ikke foreslås videreført, da dette ikke er en mulighed efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler (2. pengeoverførselsforordning).

retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning. Endvidere gemmes en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Forslaget til § 39 regulerer, hvornår 2. pengeoverførselsforordning ikke finder anvendelse.

Bestemmelsen udnytter muligheden i 2. pengeoverførselsforordning til at fastsætte undtagelser til forordningen i national ret.

Det foreslås i *stk. 1* at udnytte 2. pengeoverførselsforordnings mulighed i artikel 2, stk. 5, for at undtage nationale pengeoverførsler. Det foreslås, at forordningens regler om pengeoverførsler ikke finder anvendelse ved pengeoverførsler inden for Danmark eller til og fra Færøerne og Grønland i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser, når tre betingelser er opfyldt. Det er ikke hensigten med forslaget at fastsætte regler for modtagers eller afsenders betalingsformidler, hvis denne er placeret på Færøerne eller i Grønland. Undtagelsens anvendelsesområde er derfor alene modtagers eller afsenders betalingsformidler, der er placeret i Danmark. Det vil sige pengeoverførsler, der afsendes fra eller modtages i Danmark.

Ifølge forslaget til stk. 1 finder 2. pengeoverførselsforordning ikke anvendelse på pengeoverførsler inden for Danmark eller til og fra Færøerne og Grønland i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser, hvis betingelserne i forslaget til § 39, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, som den første betingelse for, at 2. pengeoverførselsforordning ikke finder anvendelse, at beløbet ikke må overstige et beløb, der modsvarer værdien af 1.000 euro. Undtagelsesmuligheden er ifølge artikel 2, stk. 5, i 2. pengeoverførselsforordning betinget af, at den person eller virksomhed, der formidler betalingen, er omfattet af kravene i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i forlængelse heraf i *stk. 1, nr. 2*, at betalingsformidleren, for at undtagelsen finder anvendelse, skal være omfattet af dette lovforslag eller tilsvarende regler for Færøerne eller Grønland. Er den person, der formidler en betaling, omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde, vil betingelsen i forordningen dermed være opfyldt. Eksempelvis er Post Danmark, der varetager visse giroindbetalinger i Danmark, omfattet af hvidvaskloven.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at det derudover er en betingelse, at modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer kan finde frem til den juridiske eller fysiske person, som betalingsmodtageren har aftale med om levering af varer eller tjenesteydelser. Det er derfor et krav, at betalingsmodtageren og betaleren har indgået en aftale, der ved hjælp af oplysninger fra betalingsmodtageren gør det muligt at finde frem til betaleren. Inden en vare eller tjenesteydelse leveres, vil der derfor skulle foreligge en aftale mellem den, der betaler ydelsen (kunden), og den, der modtager betalingen (leverandøren). Ved et entydigt referencenummer forstås en kombination af bogstaver, tal eller symboler, der er fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings- og afviklingssystemer eller meddelelsessystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren og betalingsmodtageren.

Giroindbetalingssystemet i Danmark giver mulighed for, at en person kan betale en anden persons regninger. Forslaget indebærer, at den mulighed stadig kan opretholdes.

Det foreslås i *stk. 2*, at de regler, der gælder for pengeoverførsler inden for Danmark, finder tilsvarende anvendelse ved pengeoverførsler til eller fra Færøerne og Grønland.

Det fastsættes således, at de regler, der gælder for betalingsformidlere i Danmark ved pengeoverførsler inden for Danmark i medfør af 2. pengeoverførselsforordning, finder tilsvarende anvendelse for betalingsformidlere i Danmark, der sender pengeoverførsler til eller modtager pengeoverførsler fra Færøerne og Grønland. Regler for betalingsformidlere i de pågældende lande er gennemført for så vidt angår Færøerne ved bekendtgørelse af lov nr. 80 af 4. februar 2011 for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, og for så vidt angår Grønland ved lov nr. 399 af 21. april 2010 for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler. Som nævnt under stk. 1 regulerer bestemmelsen ikke forhold i Grønland eller på Færøerne, men alene modtagers eller afsenders betalingsformidler, der er placeret i Danmark.

Det betyder eksempelvis, at kravet i artikel 4, stk. 1 og 2, i 2. pengeoverførselsforordning om, at en pengeoverførsel skal ledsages af fuldstændige oplysninger om henholdsvis betaler og betalingsmodtager, ikke gælder, når betalers betalingsformidler befinder sig i Danmark, og modtagers betalingsformidler befinder sig på Færøerne eller i Grønland, og pengeoverførslen ledsages af betalers kontonummer eller en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Hvis modtagers betalingsformidler anmoder herom, skal betalers betalingsformidler dog stille de fuldstændige oplysninger om betaler og betalingsmodtager til rådighed for modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage efter, at anmodningen er modtaget.

Det betyder eksempelvis også, at når en betalingsformidler i Danmark modtager en pengeoverførsel fra Færøerne eller Grønland, skal den danske betalingsformidler konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler og betalingsmodtager i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt ifølge reglerne i det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem. En betalingsformidler i Danmark skal ved modtagelse af pengeoverførsler fra Færøerne eller Grønland have effektive procedurer til at konstatere, hvorvidt der mangler de oplysninger, som kræves efter artikel 5, dvs. kontonummer eller anden entydig identifikator.

retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når
du har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dertil valgt samt om man har
benyttet simpel søgning eller feltsøgning at søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Europa-Kommissionen har ved gennemførselsafgørelse 2012/43/EU af 25. januar 2012 godkendt, at Danmark kan indgå en aftale med Færøerne og Grønland om, at pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne og mellem Danmark og Grønland kan sidestilles med pengeoverførsler inden for EU/EØS-området.

Til § 40

§ 34, stk. 1, i den gældende hvidvasklov fastsætter Finanstilsynets tilsynsansvar, og § 34, stk. 8, fastsætter, at tilsynet med filialer og agenter, betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter skal ske i samarbejde med tilsynsmyndigheden i instituttets hjemland.

Forslaget til § 40 vedrører Finanstilsynets tilsynsansvar og er en videreførelse af § 34, stk. 1 og stk. 8, i den nugældende lov med redaktionelle ændringer, dog foreslås som noget nyt, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed, for så vidt angår tilsynet med virksomheder og personer, og at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler om midlertidige foranstaltninger over agenter og distributører. Anvendelsesområdet for den nuværende bestemmelse i § 34, stk. 4, udvides til en generel samarbejdsforpligtigelse i forhold til udenlandske virksomheders filialer, distributører og agenter.

Forslaget gennemfører artikel 48 i 4. hvidvaskdirektiv.

Tilsynet med de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, er delt mellem Advokatrådet, Erhvervsstyrelsen, Spillemyndigheden og Finanstilsynet. Dog er Danmarks Nationalbank ikke underlagt tilsyn, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 21. Finanstilsynet påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, overholder loven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Tilsynet skal ske på grundlag af en risikovurdering på baggrund af de faktorer, der er opremset i artikel 48, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, overholder loven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/1781/EU om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning 2006/1781/EF og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Bortset fra virksomheder og personer omfattet af forslagets § 1, stk. 1, nr. 8, er de virksomheder og personer, som Finanstilsynet skal føre tilsyn med efter denne bestemmelse, allerede under Finanstilsynets tilsyn.

Finanstilsynet skal føre et risikobaseret tilsyn. Dette betyder blandt andet, at Finanstilsynet skal tage hensyn til det skøn, som den enkelte virksomhed eller person overlades i lovforslaget. Virksomheder og personer skal således overlades et skøn i relation til at identificere og håndtere deres risici i relation til hvidvask eller finansiering af terrorisme, så de har mulighed for at prioritere ressourcer til områder med øget risiko.

Ligesom i dag kan Finanstilsynet som led i tilsynsførelsen beslutte forskellige tilsynsreaktioner, herunder risikooplysninger, servicemeddelelse og politianmeldelser. En risikooplysning gives ved en væsentlig forøget risiko på et område, eller hvor der forefindes uholdbare elementer i forretningsmodellen, når der dog ikke foreligger en lovovertrædelse, men hvor Finanstilsynet vurderer, at adfærden bør ændres. En servicemeddelelse gives, når Finanstilsynet ønsker at gøre opmærksom på et eller flere mindre væsentlige forhold, som ikke vurderes at indebære en umiddelbar risiko for virksomhedens eller personens fortsatte drift, og er en del af den sædvanlige kommunikation mellem Finanstilsynet og de tilsynsbelagte virksomheder og personer.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår tilsynet med virksomheder og personer omfattet af forslagets § 1, stk. 1, nr. 1-13.

§ 345 i lov om finansiel virksomhed fastlægger kravene til Finanstilsynets bestyrelse, hvilke opgaver bestyrelsen varetager, hvorledes bestyrelsen træffer afgørelse m.v.

Bestemmelsen er enslydende med lignende bestemmelser i den øvrige finansielle tilsynslovgivning. Således er eksplicitte henvisninger til reglerne om blandt andet tavshedspligten for bestyrelsens medlemmer ikke medtaget i bestemmelsen. I stedet henvises til § 345 i lov om finansiel virksomhed i sin helhed.

En sag har et principielt indhold, når der er tvivl af en vis betydning om fortolkningen af en bestemmelse, eller en hidtidig fortolkning ændres. At en sag vedrører en bestemmelse, der ikke har været anvendt før, gør ikke i sig selv sagen principiel. Videregående betydelige følger for en eller flere virksomheder eller hele branchen kan f.eks. være afgørelser, der påbyder, at en bestemt praksis skal følges, hvilket vil medføre anvendelse af betydelige ressourcer for virksomhederne.

Derudover skal bestyrelsen, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, træffe beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning og godkende regler og vejledninger, som Finanstilsynet får bemyndigelse til at udstede i medfør af nærværende lovforslag, jf. § 345, stk. 7, nr. 7. Ved regler forstås bekendtgørelser og cirkulærer.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies